

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim Okuyucuları,

Yeni bir sayı ile karşınızdayız, Allah'a hamd olsun bize bu güzel nimeti tattırdığı için. Sizleri selamların en güzeli ile selamlıyoruz, Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi kutlu elçisinin ve ona tabi olanların üzerine olsun. Onun adını yüceltmek için mücadele edenlere selam olsun.

Sadece gecelerimizi değil her bir anımızı nefsi ve ruhi terbiye için, taat ve itaat için ve ibadet ve dua için bir fırsat bilmemiz gereken mübarek üç ayları yaşamaktayız. Belli bir adı olmasa da her gece özeldir, belli sayıda olma şartı gerekmez her ibadet makbuldür (inşallah) bu aylarda. Samimi her amel daha faziletli, her dua makbuldür (inşallah) bu aylarda. Ayı bir manevi atmosferi, ayı bir bereketi var bu ayların.

Ancak ne yazık ki içinde bulunduğumuz hâleti ruhiyemiz, hal ve hareketlerimiz ve sahip olduğumuz gündemimiz mübarek üç ayların manevi atmosferine uygun düşmemektedir. Hâlâ Myanmar'da, Suriye'de, Irak'ta, Afganistan'da, Filistin'de ve diğer İslam beldelerinde kan ve gözyaşı oluk oluk akmaya devam ederken, istikrarsızlık ve kargaşa hükmünü sürdürürken, bizler rahat koltuklarımızda oturduğumuz yerde en azından dualarımızla kardeşlerimize destek olmalıyız.

Çünkü işgal, kargaşa, karmaşa, anarşi ... tüm bu kavramlar bile insanın dünyasını alt üst ediyor, bunu son günlerde ülkemizde de gördük. Gördük ki üç tane ağacın kesilmesine itiraz etmek üzere bir araya gelen bir avuç çevreci-elitist grup bir anda iktidara başkaldıran bir toplumsal muhalefete dönüşebiliyor ve nereye çarpacağı belli olmayan serseri mayın haline gelebiliyor. Etrafı yakıp yıkabiliyor ve hem ekine hem nesle zarar verebiliyor, üstelik bir hiç uğruna.

Dile getirmek istediğimiz husus, ülkeyi anarşik bir ortama dönüştüren bu protestoları veya bir tepkisini dile getirenlere karşı takınılan gaddarca tavrı yermek veya savunmak değil. Bir huzur ortamının birden bire nasıl çabuk ve hiç yere bozulabildiğinin altını çizmektir. Gerektiğinde gözünü kırpmadan canından vazgeçen Müslüman, her zaman barış ortamını arzular çünkü o ibadetini o ortamda daha güzel yapabilir, mesajını barış ortamında daha kolay ulaştırır, meramını daha kolay anlatır.

İslam esenliktir, huzur ve barış İslam'dadır.

Ortasında bulunduğumuz üç aylarınızı tekrar tebrik ediyor ve rabbimizden bizi bu ayların faziletlerinden yararlanmamızı nasip etmesini ve Ramazan'a ulaştırmasını niyaz ediyoruz. Allah'a emanet olun.

Yıl: 16 Sayı: 169

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
10.06.2013

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sıhhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

- 3 **Kusayr'dan Erdoğan'ın ABD Ziyaretine Suriye**
Ali KAÇAR
- 9 **İran ve Hizbullah'ın Dünü-Bugünü**
Süleyman ARSLANTAŞ
- 13 **Medet Ünlü İle Çeçen-Rus Savaşının 489. Gününde**
BBC'den Aktaran: Celal SANCAR
- 15 **Şam Semalarında Nato Uçağı Beklemek**
Erdal BAYRAKTAR
- 17 **Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - 4**
Muhammed İMAMOĞLU
- 21 **Konferans: Ailede Huzur / Bekir SAĞLAM**
- 26 **M. Beşir Eryarsoy ile Röportaj / Onurlu Genç Öğrenci İnisiyatifi**
- 29 **Mazaret Yok / Hayriye BİCAN**
- 32 **Nakba Tanıkları / Çev: İsmail CEYLAN**
- 34 **Cumhuriyet Dönemi Kadınlarımız ve İffetsizlik Projesi**
Mustafa GÜLDAĞI
- 39 **Kur'an'ın Dört Temel Terimi Okumaları - 4: Din**
Fatih PALA
- 41 **Affetmenin Rahatlığı / Cefai DEMİREL**
- 44 **Aile Şuuru / İdris GÖKALP**
- 47 **Dil'e Gel / Esra IŞIKTEKİNER ÖZDEMİR**
- 51 **İnsana Verilen Akıl Nimeti / Abdulkadir İSLAM**
- 53 **Genç Birikim İlim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği**
Akdere Temsilciliği Açıldı / Genç Birikim
- 54 **Medeniyet Derneği Tarafından Gerçekleştirilen Siyer Yarışması**
Türkiye Finalinde Ankara 2. Oldu / Genç Birikim
- 55 **Genç Birikim "Ödüllü Liseliler İslamî Bilgi Yarışması" ve**
"Ödüllü Kur'an-ı Kerim'i Güzel Okuma Yarışması" Yapıldı / Genç Birikim
- 56 **Genç Birikim 2013 Ödüllü Hanımlar Arası Siyer Yarışması Yapıldı**
Genç Birikim
- 57 **İslam'da İç ve Dış Güzellik**
Emine GÜVEN
- 59 **Tevhid'in Hakikati'ne Ermek İsteyenlere!**
Abdulfettah KILIÇ
- 61 **Müzik ve Çalgı Aletleri**
Betül KURMUŞ
- 64 **Beni Affet!**
Muhammed GÜLEROĞLU

Kusayr'dan Erdoğan'ın ABD Ziyaretine Suriye

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Suriye'de, iki seneyi aşkın bir süreden beri tam anlamıyla bir iç savaş hali yaşanmaktadır. Aslında bu, bir iç savaş olmaktan öte, eli kanlı bir diktatörün işbirlikçilerinin yardım ve desteğiyle kendi halkını, kimyasal gazla, scud füzeleri ile savaş uçakları ile katletme olayıdır. Bu eli kanlı diktatörün, bu zalimliği, katilliği, kendi halkına düşman oluşu, olayların meydana geldiği Mart 2011 itibariyle başlamış değildir; bu, Baba Hafız el-Esad, en yakın arkadaşı ve kendisi gibi Nusayri olan Salah Cedit'den yönetimi bir darbeye devraldığı 1970'den beri var olan bir durumdur. Özellikle Temmuz 1980'de, İhvan olarak suçlanan ya da sadece İhvan'a mensup olmanın cezası olarak idamı öngören 49 sayılı kanun ve Şubat 1982'de 30-40 bin insanın katledildiği, bir o kadarının da kaybolduğu Hama olayları, Fırvunları, Nemrudları bile aratacak türden zulüm örnekleridir. Esad ailesinin zalimliği, kan dökücülüğü sadece Müslümanlara karşı da olmamıştır. Nitekim kendisini 1983'de bir darbeye devirmeye çalışan ve aynı zamanda Hama katili de olan kardeşi Rıfat el-Esad ile çatışmasında bu zalimliği görmek mümkündür.

İşin üzücü yanı, yukarıda verilen bir iki örnekten de anlaşılacağı üzere Esad ailesinin bu zalimliği, bu barbarlığı sadece kendi halkına karşı olmasıdır. Oysa Suriye için stratejik önemi haiz olan Golan Tepeleri, 1967'den beri Siyonist İsrail'in işgali altında bulunmaktadır. Gerek Salah Cedit (1967-1970) ve gerekse Esad ailesinin (Hafız el-Esad 1930-2000; Beşşar el-Esad, 1965) diktatörlüğü döneminde Golan Tepeleri'ni

geri almak için parmak bile oynatılmamıştır. Bu aile içeride kendi halkına karşı Hama katliamını yaşatmış, dışarıda ise Müslümanlara karşı Marunilere yardım etmek için Lübnan'a girmiş, ama Siyonist İsrail'e yönelik kılını dahi kıpırdatmamıştır. Hatta Siyonist İsrail, 6 Eylül 2007'de, Şam yakınlarında Suriye'ye bir askeri tesisi bombalamasına Esad rejimi dişe dokunur bir açıklama dahi yap(a)mamıştır. Ocak ve Mayıs (03-05 Mayıs 2013) aylarında Siyonist İsrail'in Suriye'deki bazı hedeflere yönelik saldırısı için de aynı durum geçerlidir. Aslında Siyonist İsrail'in 2013'deki saldırıları, Suriye'nin eli kanlı diktatörüne rahat nefes aldirmek ve devrimcilerin eline geçme ihtimali olan silahları kullanılmaz hale getirmeye dönük saldırılardı. Ama her ne olursa olsun, bu, bağımsızlık iddiasında bulunan bir ülkenin egemenlik haklarına bir saldırıdır ve haysiyetli bir devlet için de bir savaş nedenidir. Ama Suriye'deki Baas diktatörlüğünün böyle bir hedefi hiç olmamıştır. Kâğıt üzerinde savaş hali devam ediyor ise de, Suriye Baas diktatörlüğü, Siyonist İsrail için güvenilir bir komşudur.

Suriye ve bölge üzerinde emperyal menfaatleri olan Siyonist ve işgalci güçler, Suriye'de devam eden iç savaşın bitmesini istemiyorlar. Bu nedenle de Esad karşısında zayıf düşen muhaliflere destek vererek güçlenmesini, güçlenip Esad yönetimi için tehlikeli olmaya başladığı zaman da desteği keserek Esad yönetiminin devamını sağlamaktadırlar. Aynı şey Esad yönetimi için de geçerlidir. Kısacası Suriye'de tarafların birbirlerini yenemeyecekleri şekilde bir

denge oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bu denge, Beşşar Esad gitmesin, devrimciler bitmesin, ama denge iki taraf da birbirini yenmesin üzerine kurulmuştur. Esad'ın tanklarına, uçaklarına karşı kendilerini savunabilecek, ele geçirdikleri yerleri koruyabilecek türden ağır silahlar verilmesi için bin bir türlü gerekçeler uydurulmaktadır. Taraflar, halsiz, mecalsiz kalıncaya kadar bu denge korunmaya çalışılacaktır. İşte o zaman belki bir koruyucu gibi Suriye halkının yardımına koşacaklar. Tabi o zamana kadar halk kalırsa! Amaç, Siyonist İsrail'in önümüzdeki uzun yıllar rahat etmesidir. Çünkü dışleri sökülmüş, uysal komşu dizaynı bölgede Siyonist İsrail'in geleceğini güvence altına almaya yöneliktir.

DAVUTOĞLU'NUN İTİRAFI!..

Türkiye Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu bir grup gazeteciyle Suriye ile ilgili gerçekleştirdiği oturumda bazı itiraflarda bulunmuştur. Bu oturumda 'Beşşar Esad'ın bu kadar gaddarlaşabileceğini tahmin edemedim' diyen Davutoğlu itiraflarına şöyle devam etmiştir; "Kendi halkına Scud fırlatacak kadar barbarlaşacağını öngöremedik. Tanıdığımız kimliğinin dışına çıkıp barbarlaşacağını bilemedik. Esad'ın sorunu, annesinin yaşıyor olması. Şu an Dubai'de olan annesi, ona hep babasını ve Hama'da izlediği

yöntemi telkin ediyor. Bizimle makul konuşuyor, sonra her hafta düzenli bir araya gelen ailesinin yanına gidip fikir değiştiriyor. Rejimden kaçan General Tlass da bunu söylüyor." (Abdülhamid Bilici, 25 Mayıs 2013, Zaman)

"Beklentilerimizin çıkmadığı durumlar tabii ki oldu. Açıkçası, ben Esad'ın bu kadar barbarlaşabileceğini düşünmüyordum. İnsan olarak tanıdığımız için durdurabiliriz kanaati taşıdım hep. Kimyasal silahtan SCUD'a kadar bu kadar katliam yapabileceğini kimse düşünemezdi." (Aslı Aydıntaşbaş, 25.05.2013, Milliyet)

Benzeri itirafları oturuma katılan diğer gazeteciler de kendi köşelerinde nakletmişlerdir. 'Stratejik Derinlik' kitabının yazarı ve uzun zamandan beri Türkiye Dış politikasına yön veren bir akademisyenin/bakanın, komşu bir ülkeyi ve üstelik 1970'den beri katliamları ün salan eli kanlı, bütün fertleriyle katil olan bir aileyi tanımaması gerçekten üzüntü vericidir. Ancak üzülmekle belirtelim ki, Davutoğlu, bu itirafları ile Esad ailesini de, Baas rejimini de yeterince tanımadığını göstermiştir. Çünkü Davutoğlu, kanla, darbeye 40 küsur yıldır iktidarda olan bir aile için diyor ki, 'bu kadar barbarlaşacağını bilmiyordum, kimyasal silahtan SCUD'a kadar bu kadar katliam yapabileceğini kimse düşünemezdi.' Davutoğlu'nun barbarlaşacağını tahmin

etmediği/edemediği Esad yönetimi, sadece 1982 Hama katliamında yasaklı/yasaksız her türlü silahı kullanarak binlerce masum insanı katletmiş bir yönetimdir. Daha öncesinde 1976'da Telzaatar kampında Filistinli Müslümanların 53-54 gün devam şanlı direnişine rağmen 5 binden fazla Müslüman'ın katledilmesi ve binlerce Müslüman'ın mülteci konumu düşmesi de baba Esad'ın marifetiyle gerçekleşmiştir.

Demek ki, Davutoğlu, bu Müslümanların, "Hâlihazırda, yüzde 40'ı yoksul Lübnanlılar ve gerisi Filistinlilerden oluşan 30.000 dolayında insanın bulunduğu kampımız tam bir yıkım manzarası arz ediyor. Top ateşi ve ölüm tehlikesi altında kuyulardan taşıyabildiğimiz çok az su dışında suyumuz yok; evlerimizin enkazından kurtarabildiklerimiz dışında yiyeceğimiz yok; ne herhangi bir elektrığımız var, ne de ilacımız ve tıbbi tedavi olanamız...

"Kampımıza karşı -ne yazık ki- Suriye silahları kullanılırken, Şam'daki yöneticiler, Lübnan'da bulunmalarının nedeninin kampımızı korumak olduğunu söylemeye devam ediyorlar. Bu, herkesten çok bizi yaralayan alçakça bir yalandan başka bir şey değil..." feryadını da duymamış ya da okumamıştır.

Kısacası Başbakan Erdoğan da, Dışişleri Bakanı Davutoğlu da Esad ailesinin gaddarlığını, barbarlığını gerçekten bilememiş ve tanıyamamıştır. Şayet bilmiş ve tanımış olsalardı, 16 Eylül 2009'da "Türkiye-Suriye Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi"nin kurulmasını kararlaştırırlar mıydı? Hatta 12-13 Ekim 2009'da aynı gün hem Halep'te hem de Gaziantep'te düzenlenen Türkiye-Suriye Yüksek Düzeyli Stratejik İşbirliği Konseyi Birinci Bakanlar Kurulu Toplantısı'ndan sonra düzenlenen basın toplantısında Davutoğlu, Suriye'yle ilişkilere dönük olarak Türkçe ve Arapça "Ortak sloganımızı, 'Ortak kader, ortak tarih, ortak gelecek; el kader, el müşterek, et tarih el müşterek, el müstakbel el müşterek' olarak ilan eder miydi?

Arap milliyetçiliği, sosyalizm, radikal laiklik ve mezhep asabiyetine dayanan bir diktatörlüğün, iktidarı başkasıyla paylaşma iradesinin olmadığı gibi, iktidarı kolay kolay bırakma ihtimalinin olmadığını, içinde yaşadığımız ülkede bir avuç azgın azınlığın, Kemalist laiklerin ülkedeki egemenliklerini bırakmamak için her şeyi yaptıklarını ve yapabileceklerini de mi bilmiyorlar?

Herhalde etmezdi! Ama Erdoğan da, Davutoğlu da, Suriye'nin, Baas Partisi'nin yönetimi ele geçirdiği 1963 ve özellikle de Hafız el-Esad'ın yönetimi ele geçirdiği 1970'lerden beri askeri bir diktatörlükle idare edilmekte olduğunu, bu diktatörlüğün, Nusayri (Alevi) azınlığının yanında aile hegemonyasına dayandığını ve bu nedenle de ülkenin kilit noktalarında ailenin fertlerinin görevlendirildiğini bilmeli değil miydi?

Yine Arap milliyetçiliği, sosyalizm, radikal laiklik ve mezhep asabiyetine

dayanan bir diktatörlüğün, iktidarı başkasıyla paylaşma iradesinin olmadığı gibi, iktidarı kolay kolay bırakma ihtimalinin olmadığını, içinde yaşadığımız ülkede bir avuç azgın azınlığın, Kemalist laiklerin ülkedeki egemenliklerini bırakmamak için her şeyi yaptıklarını ve yapabileceklerini de mi bilmiyorlar?

ERDOĞAN'IN ABD ZİYARETİ VE OBAMA

Tayyip Erdoğan, 2011 yılının ortalarından itibaren ve özellikle de seçimlerden sonra (12 Haziran 2011) Esad rejimine yönelik tavrını sertleştirmeye başlamış ve 'yeni Hama'lar istemiyoruz' 'Suriye'de olup bitenler bizim işlerimizdir' türü konuşmaları daha sık yapar hale gelmiştir. Esad'ın, kitlesel eylemlerin giderek ülke geneline yayılması üzerine katliama varan çok sert önlemlere başvurusu, Erdoğan'ın da söylemlerinin daha da sertleşmesine neden olmuştur. Erdoğan'ın 'Hama'ların hesabı sorulmadı ama Humus'un hesabı mutlaka sorulacaktır' türü sert çıkışları, bir yandan Esad rejimi ile ilişkilerin devamını zorlaştırırken, diğer yandan da Suriye halkına güvence vermiş, belki de eylemlerin daha da artmasına neden olmuştur. Ancak, bırakın Hama'nın, Humus'un hesabını sormak, neredeyse her gün yeni Hama, Humus benzeri yıkımlar gerçekleştirilmiş olmasına rağmen, Erdoğan'ın tavrında söylem dışında herhangi bir değişiklik olmaması halkta bir hayal kırıklığına neden olmuştur. Çünkü Erdoğan'ın söylemden öteye geçmeyen konuşmaları Esad'ı koltuğundan etmeye yetmemiştir. Bu aynı za-

manda, Esad'ın da Tunus, Mısır diktatörleri gibi kısa bir sürede gideceği beklentilerini de boşa çıkarmış, belki Esad'ın ömrünü de uzatmıştır. Bu durum ise, Esad'ın Suriye yönetiminden bir an önce gitmesini Erdoğan için bir hayat memet meselesi haline getirmiştir.

Erdoğan bir yandan Esad'ın yönetimden uzaklaştırılması için uğraşırken, bir yandan da Suriye ya da Arap Baharı benzeri Şemdinli başta olmak üzere ülke içerisinde kurtarılmış bölgeler oluşturmaya çalışan PKK ve Kuzey Suriye'deki PYD (PKK'nın Suriye'deki uzantısı) terörü ile uğraşmaktaydı. İçeride terörle uğraşan Erdoğan hükümeti, terörü daha da azdıracak güç ve tecrübesi olan Esad'ı, Suriye yönetiminden uzaklaştırmak için, bir taraftan Suriye dışındaki muhalifleri, bir taraftan da Suriye ordusundan kaçıp Türkiye'ye gelen Suriyeli askerlerin düzenli bir ordu haline gelmesi için de imkân sağlamaya çalışmıştır. Suriye Ulusal Konseyi) SUK) ve Özgür Suriye Ordusu (ÖSO), sunulan bu imkânlar neticesinde oluşmuştur.

Erdoğan hükümeti bir taraftan bunları yaparken, diğer taraftan da Arap Birliği başta olmak üzere diğer uluslar arası güçleri de Esad yönetimine karşı harekete geçirmeye çalışıyordu. Bu nedenle Arap Birliği, Suriye Dostları Toplantıları ve Suriye Muhaliflerinin tek çatı altında örgütlenmeleri için yoğun çaba sarf etmekteydi. Ancak bütün bu çabalara rağmen

uluslar arası güçlerden bir türlü müspet bir tavır gelişmemiştir. Hatta tersine bu güçler tarafından Esad'ın ömrünü uzatacak yeni adımlar atılmış ve atılmaya da devam edilmektedir. Bu olup bitenler karşısında Türkiye ve dolayısıyla Erdoğan, bir hayal kırıklığı yaşamıştır. Çünkü kendisini destekleyeceğini zannettiği başta ABD olmak üzere Batılı devletlerden de istediği yardım ve desteği bulamamıştır. Bir keşif uçağı düşürülmesine, sınır kentlerine zaman zaman top mermileri düşmesine hatta Cilvegözü'ndeki patlamadan sonra belki tarihinde en büyük kayba neden olan Reyhanlı katliamı gerçekleştirilmesine rağmen yine de arzuladığı desteği bulamamıştır. Stratejik müttefik ABD, Erdoğan'ın sırtını sıvazlamaktan başka ciddi hiçbir adım atmadığı gibi, Türkiye'den Suriye muhalefetine ağır silah vermemesine ya da sınırlarda geçirilmemesi için de önlem almasını istemekteydi. Bunalar ilave olarak ABD verdiği sözlerin gereğini bile yerine getirmemekteydi. Nitekim Obama, kimyasal silah kullanımı kırmızıçizgimizdir demesine rağmen, kimyasal silah kullandığı da ispatlandığı halde Obama, söylediğini unutmuşçasına bir tavırsızlık sergilemiştir.

Durum bu haldeyken, gözler Erdoğan'ın ABD ziyaretine çevrilmiştir. Oysa Erdoğan'ın bu ziyaretinden bir şey çıkmayacağı, ABD'nin Suriye konusunda, eylemlerin başladığı günden beri ortaya koyduğu zikzaklı tavırdan belliydi. Çünkü Obama ve dolayısıyla Siyonist İsrail, Esad sonrasında kimin geleceği yani kendileri açısından güvenilir bir yönetim gelinceye kadar bu tavırlarını devam ettirecekleri bilinmekteydi. Zaten bu nedenle Erdoğan'ın Obama'dan istediği randevu talebi uzun zamandan beri müspet karşılanmamıştı. Bu arada, ABD Dışişleri Bakanı John Kerry, 11 Mayıs'ta Rusya'ya yaptığı ziyarette Rus Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov ile görüşmüş ve bu görüşme neticesinde Suriye ile ilgili Cenevre'de tarafların katılımı ile bir siyasi çözüm bulmak amaçlı uluslar arası bir toplantı yapılması kararlaştırılmıştır. Oysa geçen sene 30 Haziran 2012'de yine aynı amaçla Cenevre'de toplanılmıştı. Büyük ümitlerle bu toplantıya katılan muhalifler, ne yazık ki hayal kırıklığıyla ayrılmışlardı. Çünkü bu toplantıda Esad'sız bir geçiş hükümetinin kurulması öngörülmüş, ancak Rusya ile Çin buna "hayır" deyince süreç tıkanmıştı. Aslında Cenevre 2 toplantısı da bundan çok farklı olmayacaktır. Çünkü Türkiye'nin de, muhaliflerin de öteden beri gündeme getirdiği Esad'sız bir yönetim, Esad yönetiminin de bu

toplantıya katılacağından dolayı, bu toplantının da önceki toplantı gibi kadük kalacağı açıktır. Zaten ABD'nin de, Rusya'nın da istediği budur.

Aslında, Cenevre 2 toplantısı kararı Başbakan Erdoğan'ın ABD ziyaretini zora sokmuştur. Çünkü Erdoğan, ABD ziyaretinde Suriye ile ilgili gündeme getirmek istediği iki temel konu bulunmaktaydı. Bu konulardan birisi Cenevre 2 toplantısının Esad'sız olması, diğeri ise uçuşa yasak bölgenin oluşturulması idi. Nitekim Erdoğan, bu konularla ilgili olarak ziyaret öncesinde de açıklamalarda bulunmuştu. 14 Mayıs'ta ABD'ye gitmeden Esenboğa Havaalanında iken sorulan bir soruya bu çerçevede şöyle cevap vermişti; "Daha aktif ne gibi adımlar atabiliriz konuşacağız. İşin siyasi noktada atılması gereken adımlarında 1'inci Cenevre Anlaşması'nda oradaki çalışmalarda atılan adımlar netice vermedi. Daha sonra 2'nci Cenevre gibi yaklaşımlar, bize bunlar ipe un sermek gibi geliyor" demişti.

Uçuşa yasak bölge ile olarak da Washington'a gelmeden önce Amerikan NBC televizyonuna özel bir mülakat vererek, Amerika'nın öncülüğünde bir uçuşa yasak bölge kuruluşuna destek vereceğini açıklamıştı.

Erdoğan, ABD ziyaretinde, çok az devlet adamına uygulanan bir karşılama töreni ile karşılanmış ve kendisine olağanüstü ilgi gösterilmişti. Merasimle karşılama, Gül Bahçesinde tarihi bir basın toplantısı ve özel akşam yemeği, Türkiye tarafının istediği itibar düzeyinde ve ihtimam da gerçekleşmiştir. Bu kadar iltifatın karşılığında Erdoğan istediğini alabilmiş midir? Yapılan açıklamalara bakılırsa, Erdoğan, eli boş dönmüştür. Çünkü daha önce gündeme getirdiği 'Esad'sız geçiş hükümeti ve uçuşa yasak bölge oluşturulması isteği, Obama tarafından kabul görmemiştir. Nitekim Erdoğan'a, 17 Mayıs'ta Washington'daki Brookings Enstitüsü'nde yaptığı konuşmanın ardından "Cenevre süreci için ipe un sermek gibi olduğunu söylemişsiniz. Şimdi bu sürece nasıl bakıyorsunuz?" şeklinde yöneltilen bir soruya, "Doğrudur, daha önce Cenevre sürecinin ipe un sermek olduğunu söyledim. Görüşüm değişti veya gelişti diyebilirsiniz. Ama Rusya ve Çin'in de sürece katkı vermesini sağlayacak bir adımın atılması için Cenevre sürecini biraz daha ilerletelim diye bir düşünce söz konusu. Bu duruma yönelik Türkiye olarak bir desteğimiz olabilir. Ama bu sürecin uzaması halinde Esad'a zaman kazandırmamalı" şeklinde cevap vermesi, Erdoğan'ın çokça üzerinde

durduğu 'Esad'sız geçiş yönetimi' formülünden döndüğünü göstermektedir.

Aynı şekilde uçuşa yasak bölge ile ilgili olarak sorulan bir soruya da yine Brookings'de cevap verirken, bu kez BM Güvenlik Konseyi kararını tek adres olarak göstermesi, bu konuda da dönüş yaptığı, söylediklerinden vazgeçtiği anlamına gelmektedir. Oysa her zaman ve hatta bu konuşmanın mürekkebi bile kurumdan SETA Vakfının Washington temsilciliğinin organizesi ile yaptığı konuşmada Suriye uçuşa yasak bölge olarak tek adres olarak gösterdiği BMGK'yi adaletsizlik ve işlersizlikle suçlamaktadır. Peki, adaletsizlikle suçladığı -ki öyledir- BMGK'ni neden -uçuşa yasak bölge oluşturulmasında- tek adres olarak gösteriyor. Bölge ülke yönetimlerine bu eli kanlı diktatörleri musallat eden, onlara yönetimde kalmaları için her türlü desteği veren bu kurumun 5 daimi üyesi değil mi? Neden bu eli kanlı katiller güruhunda yardım isteniyor? Irak'ı ve Afganistan'ı kana bulayan, yüz binlerce masum insanı katleden, aynı şekilde Filistin'de, Çeçenistan'da, Doğu Türkistan'da, Libya'da, Cezayir'de, Somali'de ve daha birçok yerde milyonlarca insanın kanını akıtan BMGK'nin daimi üyeleri değil midir? Dolayısıyla bu katiller güruhunun Suriye için alacakları kararlar bilinmelidir ki, asla Suriye halkının menfaatine olmayacaktır. Bunu Erdoğan da, Davutoğlu da bilmelidir.

KUSAYR ÇATIŞMASI VE HİZBULLAH

Kusayr şehri, stratejik olarak çok önemli bir konuma sahip Humus'a bağlı Lübnan sınırına 10 Km uzaklıkta 30 bin nüfuslu küçük bir ilçedir. Bir yılı aşkın bir süredir muhaliflerin elinde bulunmaktadır. Kusayr'ın bağlı olduğu Humus, Suriye'nin her anlamda tam ortasında yer almaktadır. Ülkenin bütün enerji nakil hatları buradan geçiyor ve Humus, hem önemli sanayi tesislerini hem de ülkenin en önemli rafinerisini barındırmaktadır. Humus'da Sünni Müslümanlar, Alevi ve Hristiyanlar karışık bir şekilde yaşamaktadır. Şam-Tartus-Lazkiye, Şam-Hama-Halep-İdlip karayolu hattının ortasında yer alan Humus'u elinde tutan bir anlamda bütün Suriye'yi kontrol edebilecektir. Kuseyr'in muhalifler açısından önemi burada ortaya çıkıyor. Çünkü Suriye dışından muhalifler ve lojistik malzeme Lübnan ve devamında Kuseyr'den geçerek Humus'a ulaşmaktadır. Bu nedenle, Humus'un stratejik öneminin en can alıcı noktası Kusayr ilçesidir.

Esad, stratejik açıdan önemli bir konuma sahip olan Kusayr'ı ele geçirmek için, Hizbullah ve İran'ın yardım ve desteğiyle muhaliflere yönelik tam anlamıyla bir katliam gerçekleştirmektedir. Herkes biliyor ki, Suriye'de olaylar başladığı ilk günden itibaren Hizbullah da, İran da fiili olarak eli kanlı diktatör Nusayri Esad'ın safında yer almışlardır. Zaman zaman bu inkâr edilse de, Kusayr'ın işgalinde, Hizbullah lideri Nasrallah'ın açıklamaları ile bu, inkâr edilmeyecek tarzda aletleşmiştir. Bu nedenle Suriye'deki halk ayaklanması, sadece köhnemiş, çağdışı, diktatoryal bir yönetim tarzı olan Nusayri Baas rejimini sonunu getirmeyecektir; aynı zamanda İran ve Hizbullah'ın da bölge halkları nezdinde sonunu getirecektir. İşin ilginç yanı Siyonist karşıtı olarak bilinen İran ve Hizbullah, Esad'ın yanında yer almakla, Siyonist İsrail ile aynı safta mücadele eder hale gelmiştir. Çünkü Siyonist İsrail de, tıpkı İran ve Hizbullah gibi cihadçı gruplara karşı Esad'ın yönetimde kalmasını arzu etmekte ve bu yönde de gayret göstermektedir. Nitekim İngiltere'de yayınlanan The Times Gazetesi'ne konuşan İsraili ismi açıklanmayan bir istihbarat yetkilisinin "Eğer Arap dünyasından aşırı dinciler orada güçlenecek ve Suriye kaosa düşecekse, bildiğimiz şeytanı, bilmeyip ne olacağını sadece hayal edebildiklerimize tercih ederiz. Yerinde duran ama güçsüz olan bir Esad rejimi bizim açımızdan daha iyi olur" açıklaması ile Nasrallah'ın, Suriye'deki cihadçı grupları "aşırı unsurlar" olarak suçlaması ve bunlarla savaşılmaması gerektiği şeklindeki açıklaması arasında hiçbir fark yoktur.

Eylül 2012'de Genç Birikim Dergisi'nde yazdığım bir yazıda şöyle demiştim; "İran, on binlerce insanın en vahşi şekilde katledildiği bir Suriye rejimine karşı savaşın istenmiyor. Ancak İran'ın, bu zalim diktatörlüğü, halka yönelik katliamları durdurmak için yapacağı çok şeyi

The Times Gazetesi'ne konuşan İsraili ismi açıklanmayan bir istihbarat yetkilisinin "Eğer Arap dünyasından aşırı dinciler orada güçlenecek ve Suriye kaosa düşecekse, bildiğimiz şeytanı, bilmeyip ne olacağını sadece hayal edebildiklerimize tercih ederiz. Yerinde duran ama güçsüz olan bir Esad rejimi bizim açımızdan daha iyi olur" açıklaması ile Nasrallah'ın, Suriye'deki cihadçı grupları "aşırı unsurlar" olarak suçlaması ve bunlarla savaşılmaması gerektiği şeklindeki açıklaması arasında hiçbir fark yoktur.

vardır. Bunları, daha çok kan dökülmeden, daha çok bebek katledilmeden ve daha çok mü'min kadın tecavüze uğramadan yapmalıdır. Yarın, İran için çok geç olacaktır. Dün, İran'ı bağrına basan Müslüman kitleler, bugün, İran denildiği zaman ürperiyor ve ürküyorsa, İran bunu düşünmelidir. İran, bu konuda üzerine düşeni yapınca, ancak, Siyonist ve emperyal güçlerin çokça istediği ve kıskırttığı Şii ve Suni çatışmasına engel olabilir. Aksi halde, gerisini düşünmek bile, insanı ürpertiyor! Bunun da tek yolu Suriye'deki katliamı durdurmasıdır. Bunca katliamdan sonra buna gücü yeter mi, ya da ne kadar yeter. Bu da ayrı bir meseledir. Ancak İran dahil

herkes bilmelidir ki, küfür devam edebilir, ama zulüm asla devam etmez. Bir gün -er ya da geç- Suriye'deki Nusayri diktatörlüğü son bulacaktır. İran, eğer üzerine düşeni yapmazsa, işte o zaman, bölge halklarında yüzüne bakacak ya da elini sıkacak kimseyi bulamayacaktır."

Bugün, üzülererek belirtelim ki, İran ve Hizbullah, bölge halkları nezdinde, Kusayr kuşatması ve Banyas (el Beyda) katliamı ile birlikte bitişini de ilan etmiştir. Dolayısıyla bölgede yüzüne bakacak ve elini sıkacak hiçbir Müslüman kalmamıştır. Çünkü bölge halkları, İslam düşmanı eli kanlı diktatörlerin yanında saf tutan hiç kimseyi kabullenmeyecek ve asla affetmeyecektir. Nitekim El Cezire'nin 623 bini aşkın kişiyle yaptırdığı ankette, katılımcıların yüzde 72,8'i Hizbullah için 'Müslümanların ve Arapların düşmanı' görüşünü savunmuştur. Anket, Lübnan Hizbullah'ı lideri Hasan Nasrallah'ın tepki çeken 'Esad'ın savaşı bizim savaşımızdır' açıklaması üzerine yapılmıştır.

Sonuç olarak İran da, Hizbullah da, Suriye diktatörü Nusayri Esad'ın yanında yer alarak safını belirlemiştir. Aslında bu safta yalnız da değildir; yanlarında Siyonist İsrail ve emperyal işgalci devletler de bulunmaktadır.

İran ve Hizbullah'ın Dünü-Bugünü

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

1 987 Kasım ayının son günleri idi. Kuzey Tahran'ın Şah'tan kalan görkemli kongre salonunda 'Hac' konusu tartışılıyor ya da 'Hac Kongresi' gerçekleşiyor. Dünyanın birçok yerinden, çeşitli ülkelerden Hac kongresine yoğun bir ilgi ve katılım var. Merhum Kelim Siddiki, Şeyh Fadlallah, Şeyh Said Şaban, Mevlana Nasrullah Mansur gibi. Bir de bunların yanı sıra halen hayatta olan ve o zamanlar daha genç ve dinamik konumda olan Hasan Nasrallah ve Şeyh Mahir Hammud gibi isimler.. Tabii ki Şeyh Türe gibi yaşayıp yaşamadığını bilmediğim nice şahsiyetler de adı geçen kongredeydi.

Dışarıda yer yer Saddam'ın füzeleri patlıyor, İran-Irak savaşı bütün şiddeti ile devam ediyor. Ama ne gam! Bizler Hac Kongresine katılan dünya Müslümanları kendi işimize bakıyoruz. Mekke ve Medine'yi işgalden kurtarmayı düşünüyor ve tartışıyoruz. Zira Suudi yönetiminin 31 Temmuz 1987'de gerçekleştirdiği 'Mekke Katliamı' bizlere Mekke ve Medine'nin işgal altında olduğunu hatırlatmıştı!

Ne güzel değil mi? 31 Temmuz 1987'de Mekke'de gerçekleştirilen ve toplamda 780 civarında hacı adayının hayatını kaybettiği ve bunların 421'inin İranlı olduğu katliam bütün Dünya Müslümanlarını ayağa kaldırmış ve katliam çeşitli şekillerde kınanmış, Suud yönetimi protesto edilmiş ve bunların ardından da Kasım 1987'de Tahran'da birçok âlim ve kanaat önderinin katılımı ile 'Hac Kongresi' tertiplenmişti. O günlerde hayatta olan İmam Humeyni'nin

hem; 'Tevhid'de Vahdet' hem de 'Ümmet Bilinci' kongreye damgasını vurmuştu. Zira İmam, zaten kendi kayıplarını öne çıkartmıyor ve tüm ümmetin kayıplarını, maddi ve manevi kayıplarını gündeme getiriyor, bununla da yetinmiyor dünyanın neresinde bir mustazaf var ise onun da derdini dert ediniyordu. Üstelik de bunların bırakınız Şii ya da Sünni olmasını, Müslüman olmayanlarının bile tasası ona düşüyordu ve İmam'ın bu tasası, İslam Devrimi'nin evrensel işlevi 4 Haziran 1989'da vefatına kadar sürdü. Ya sonrası?

Adı geçen Hac Kongresinde Mekke olaylarının neredeyse birinci derecede görgü tanığı olduğum için ve bu tanıklığım olaylardan hemen sonra Türkiye'ye dönünce çeşitli yayın organlarında ifade ettiğimden dolayı Kongre'ye ben de davet edilmiştim. Bilhassa o dönemin önemli dergilerinden olan AYLİK DERGİ ve Zaman Gazetesi genişçe bir şekilde Mekke olaylarını benim ağızımdan okuyucularına duyurmuştu.

Kongrede oturum başkanlığını merhum İslami Tevhid Hareketi Lideri olan Şeyh Said Şaban'ın yaptığı oturumda; 'Mekke'de Neler Oldu?' başlıklı bir tebliğ sunmuştum. Tebliğde olayları tüm ayrıntılarıyla anlattığım ve diğer görgü tanıklarının da anlatımları ile örtüştüğü için, tebliğ bir hayli ilgi görmüştü. Oturum bittikten sonra otele döndük. Konyalı arkadaşım Rıza Haybatöz ile asansöre yöneldik ve asansörde Hasan Nasrallah ve bir arkadaşı ile karşılaştık. Nasrallah arkadaşına beni tanıtırken; 'Türkiye'nin Mücahidi' diye tanıttı. Doğrusu

sıcakkanlı, genç, dava adamı izlenimi veren bir kişilik sergiliyordu. Nitekim o tanışıklıktan sonra onu ve yaptıklarını hep takip ede geldim. İmam'ın vefatının birinci yıldönümünde de merhum Ercümen ÖZKAN ile birlikte yine Tahran'da Nasrallah ile karşılaşmıştık. Hatta ısrarla hem ÖZKAN'la hem de benimle röportaj yapma teklifinde bulundu. Ercümen Bey'le yaptılar ama doğrusu o röportajı yayınlayıp yayınlamadıklarını bilmiyorum. Belki de yayınlamamışlardır. Zira Ercümen Bey'in o seyahatte İranlıların, Şia'nın hoşuna gitmeyecek bazı sözleri olmuştu. Mesela Beheşt-i Zehra mezarlığını gezerken Bahonar, Ali Recai, Beheşti, Talagani gibi şahsiyetlerin mezarlarını göstererek: 'Bunlar adam gibi adamlardı, geride kalanlar curuf.' demişti. Keza rehberiyet makamına yeni oturmuş olan Ali Hameney'in makamına vardığımızda istisnasız onun, salona girişinde herkes ayağa kalktı ama merhum ÖZKAN kalkmadı ve 'ben bu çapsız adam için ayağa kalkmam' dedi. Yine aynı seyahatte İran Cumhurbaşkanı Rafsancani'nin birinci yardımcısı'nın verdiği bir yemekte Selehaddin EŞ'in sorduğu bir soruya merhum ÖZkan, Hz. Hüseyin (ra) nedeniyle Şia eleştirisini biraz yüksek sesle dile getirdiği için, salon görevlileri tarafından uyarılmıştık. Bilhasa eski İstanbul Başkonsolosu Zencani bir hayli çaba sarf etmişti ikna için..

Sonra Hasan Nasrallah'ı 2006 Temmuz'unda İsrail-Hizbullah savaşında gördük. Yüreğlerimize su serpen bir yaklaşımla İsrail'e karşı müthiş bir direniş sergiledi. Ben, Mehmet Bekaroğlu, Ertuğrul Günay ve daha birçok arkadaşla o sıralar Suriye gezisindeydik. Şam'ın, Halep'in ve diğer görebildiğimiz tüm Suriye yerleşim birimlerinin işyerlerinde, evlerinde Hasan Nasrallah'ın posterleri, Hizbullah'ın bayrak ve flamaları dalgalanıyordu. Şii-Sünni, Arap-Arap olmayan, Müslüman-Hristiyan hemen hemen tüm Suriyeliler Hasan Nasrallah'ın ve onun mücadelesinin yanında yer alıyordu. 2006 İsrail-Hizbullah savaşının da aslında önemli nedeni, İsrail'in Filistinlilere saldırı ve katliamı idi ve Nasrallah bu yüzden bu savaşa girmişti. Hani Başbakan Erdoğan der ya: 'Nereden nereye..' Aynen öyle. Düşünüyorum, bu ümmetin kahir ekseriyeti 11 Şubat 1979 İran İslam Devrimi'ni Allah rızası için destekledi, dua etti. Emperyal güç odaklarının ortaya koyduğu İran-Irak savaşında birlikte ağladık, Saddam canisine birlikte kin besledik. Halepçe katliamında kimyasal silahlarla öldürülen 5.500 Halepçe'li Kürt kardeşimize birlikte ağıt yaktık. İrkını, mezhebini hatırlamadık bile.

Şimdi sormak lazım Ey Nasrallah, Ey Ali Hamaney, Ey Velayeti, Ey Burucerci, Ey Muhsin Rızai! Size ne oldu, siz dün tüm gücünüzle kal-

binizle mazlumların yanın-
da, zalimlere karşı müca-
dele verirken, bugün niçin
zalimlerin yanında, maz-
lumların katline destek ve-
riyorsunuz? Dün mü yan-
lış yaptınız, yoksa bugün
mü yanlış yapıyorsunuz?
Yoksa Humeyni ile birlikte
devrimin net duruşu da mı
öldü? Yoksa dün takiyye mi
yapıyordunuz!...

Arap Baharı ve ona iliş-
kin gelişmeleri tenkit ede-
bilirsiniz. Bizler de yapıyo-
ruz. Bu bahar'ın bir İslam
baharı olmasından çok Ali
Bulaç'ın ifadesiyle: 'Arap-
çada söz konusu köklü,
derin ve kapsamı hayli ge-
niş alanları içine almakta
olan olayları ifade etmek
üzere kullanabileceğimiz

zengin bir kelime var: "İNFİCAR" Terör "İr-
hab" ise terörün yöntemi ve tarzı olan patla-
malar da "İnficar"dır. Fakat Ortadoğu'daki derin
toplumsal olayları sadece terörle ifade edeme-
yiz. Baskıcı siyasi rejimlere karşı isyan, kitlesel
ayaklanmalar, "Yeter" diye yükselen feryatlar;
ekonomik sefalet, petrol zenginlerinin sefaha-
tine, Şeyh ve Kralların aldırışsızlığına, adalet-
sizliğe başkaldırı ve başta Amerika olmak üzere
Batı'nın desteğinde İsrail'in ayaklar altına aldığı
gururun ayağa kalkması ancak bu kelime ile
ifade edebileceğimiz toplumsal ve siyasi patla-
malardır..' (Zaman 19.05.2013)

Maalesef, birçok olayda olduğu gibi Arap
Baharı konusunda da herkes kendi beklentisine
göre yorum yapıyor ve olayları değerlendiriyor.
Arap Baharı önderleri olayların despot yönetim-
lere başkaldırı olduğu, bu yönetimlerin yerine
insan haklarına saygılı, demokratik yönetim-
lerin ikamesinin söz konusu olduğu gerçeğini
vurgularken, bir kısım Müslümanlar onlara ade-
ta: 'Sizin ağzınızdan çıkanı kulağınız duymuyor,
Bu bahar İslam baharı'dır, bu bahar intifadadır.'
demeye çalışıyorlar. Doğrusu ben, önce bir in-
san olarak, sonra da bir Müslüman olarak des-
pot yönetimlere başkaldırının da hürmete de-
ğer olduğunu düşünüyorum ve kabul ediyorum.

Hiçbir stratejik gerekçe ne dün ne bu gün
ne de yarın masum, mazlum insanların katline

**Şimdi sormak lazım Ey Nas-
rallah, Ey Ali Hamaney, Ey
Velayeti, Ey Burucerdî, Ey
Muhsin Rızai! Size ne oldu,
siz dün tüm gücünüzle kal-
binizle mazlumların yanın-
da, zalimlere karşı mücadele
verirken, bugün niçin zalim-
lerin yanında, mazlumların
katline destek veriyorsunuz?
Dün mü yanlış yaptınız,
yoksa bugün mü yanlış ya-
pıyorsunuz? Yoksa Humeyni
ile birlikte devrimin net du-
ruşu da mı öldü? Yoksa dün
takiyye mi yapıyordunuz!...**

'evet' dememizi gerektir-
mez. Eğer bizler mezhe-
bimiz, ırkımız ne olursa
olsun, hangi mülâhaza
ile olursa olsun zalimlere
meyledersek, onlara des-
tek verirsek; o ateş bizi de
sizi de yakar. Eğer bir kim-
senin ya da grubun mez-
hep anlayışı, ırkî aidiyeti
çeşitli mülâhazalarla kişi
ya da kişileri zalime des-
tek vermeye sevk ediyorsa
batsın o mezhep anlayışı,
yerin dibine girsin, Allah o
anlayışa lânet etsin.

İran, İslam adına dev-
rim yapmış bir devlet,
Hizbullah İslam adına
gerçekleşen devrimin ile-
ri karakolu. Bir kişi ya da
kurumu, devleti, kendi-
lerini nispet ettikleri ai-

diyete göre sorgularız. Gerek İran ve gerekse
Hizbullah kendi aidiyetlerinin İslam olduğunu
söylüyorlar. Bizler de iyi niyetle onların İslam'a
göre davranışlarını kritik ediyoruz ve dün İs-
lam adına ümmet bilinci içerisinde 'Tevhid'de
Vahdet' prensibi doğrultusunda, 'ne Şiilik, ne
Sünnilik, ancak İslam' düsturuna uygun olarak
ortaya koyduklarını Allah rızası için destekle-
dik, alkışladık, dua ettik.. Ama bu gün ortaya
çıkan manzarada yukarıdaki saydıklarımızın
hiçbirisi ön plana çıkmıyor. İslam, Şiiliğin dol-
gu malzemesi, Şia'lık özne, İslam nesne konu-
muna gelmiş gözüküyor, mazlumlar katil, ka-
tiller mazlum kabul ediliyor. Allah'ın dostlarını
sevindirmek dışlanıyor, Allah'ın düşmanlarını
sevindirmek öne çıkıyor. Dünya Bülteni'nde Ro-
bert D. Kaplan imzasıyla bir makale yayınlan-
dı.(21.05.2013) Yazar ilgili makalede diyor ki:
"İran'ı mağlup etmeyin, Şiilik Amerika'nın has-
mı değildir. İran'a karşı Sünni Arap ülkelerinden
yana olmak ya da bunun tam tersini yapmak
uzun dönemde Amerika Birleşik Devletleri'nin
çıkarına değildir." Suriye'de yaşananlar, Suriye
özelinde İsrail'in güvenliği için Müslümanların
da iktidar alternatifi olmaktan uzaklaştırılması-
dır. Nasıl ki İran İslam Devriminden sonra İran'ı
İslam bütünlüğü içerisinde geleceğe taşıyacak
İslâmî beyinler birer birer, yetmedi sekiz yıl
süren İran-Irak Savaşında kitleler halinde yok
edildi ise, bugün de Suriye'de Suriye halkına

Allah rızası için hizmet edecek, Baas sonrası Suriye'yi kucaklayacak saygın ve muvahhid insanlar yok edildi-yok ediliyor. Küresel güç odakları, İsrail ve onların yandaşları görevlerini yapıyorlar. Ali Hamaney eserlerinden dolayı mutlu olsun. Ama n'olur, Allah rızası için biraz da düşünsün ve İmam'ın bıraktığı ümmet mirasına sahip çıksın!...

Sonuç; 3, 4, 5 Mayıs tarihlerinde Ankara'da İlim Dallarının Düşünce Temellerini Araştırma Enstitüsü 1. Uluslararası Kur'an'ı Yeniden Düşünme İlmi Toplantısı gerçekleştirildi. Yaklaşık bu toplantıda 50 tebliğ sunuldu. Tebliğcilerden yedisi İranlı akademisyenlerden oluşuyordu. Doğrusu bu akademisyenlerden başta Prof. Mahdavi, Prof. Tabatabai, Dr. Canan Azadi olmak üzere ümit verici, bütüncül İslam anlayışını öne çıkaran, mezhebî motifleri Kur'an'ın gerisine atan tebliğler dinledik. Onlardan birisine sorduk, zira tebliği o kadar güzeldi ki, Kur'an'ın onayını almayan bir yaklaşım yoktu. Sorumuz şöyle idi: 'İmam Humeyni Devrimi gerçekleştirirken ve devrimden sonra Tevhidde Vahdet ile Daruttakrib konularını öne çıkartmıştı. Bu günkü İran yönetiminde bu iki hususun yeri neresidir? Cevap çok ilginçti: 'Maalesef şimdi mezheb'te vahdet öne çıkmış gözüküyor.'

Yine bir başkasına soru: 'Siz tebliğinize Müslüman'ın itikadı vahye dayanmalıdır. Geçmişin ya da ebeveynlerimizin ortaya koydukları ile din, akide oluşturulamaz dediniz. Bu görüşünüz Kûm anlayışı ile örtüşmüyor. Bu konuda onları etkileyemiyor musunuz?' O'nun da cevabı ilginçti: 'Var güçleriyle onlar bizi etkilemeye çalışıyorlar...'

Bunları şunun için anlatıyorum; Özellikle İranlı akademisyenlerde gördüğüm mezhepler üstü İslam anlayışı beni İran ve İslam konusunda birazcık ümitlendirdi, sevindirdi. Bunu da sizlerle paylaşmak istedim. Diğer yandan Suriye özelinde Irak ve Lübnan'ı etkisi altına alan mezhep çatışmaları da tüm hızıyla devam ediyor. Hasan Nasrallah gayet açık bir şekilde İsrail faktörünü dile getirerek Kuseyr cephesinde Suriye ordu birlikleri safında Özgür Suriye Ordusu

Allah'ım, Sen, Sana inananlara basiret ver, Tevhid akidesi temelinde nusret ver. Ümmetin düşmanlarını değil, dostlarını sevindiren bir anlayış ve davranış sahibi olmasını nasip et! Rabbim, Şia'nın ve Sünni dünyanın önderlerine senden gereği şekilde korkmayı nasip et. Zalimleri, senin ve Senin mü'min kullarının düşmanlarını sevindirme Yâ Rab!

ya da Nursa Cephesine karşı savaştıklarını söylüyor. Ve tabii ki bu arada onlarca Hizbullah askeri Suriye'de ölüyor-öldürülüyor. O ölenler pırıl pırıl gençler, biz onları İran-Irak Savaşında da tanıdık, 2006 Temmuz savaşında da tanıdık. Onlar stratejik olarak mükellef olmayabilirler ama Nasrallah, Ali Hamaney, Velayeti vd. mükelleftirler. Keşke Şeyh Fadlallah'ın oğlu Ali Fadlallah'ın basiret ve mükellefiyet anlayışını onlar da paylaşırsa..

Haziran ayı İmam'ın ölümünün yıldönümü. 12-

14 Haziran Cenevre Konferansı tarihi. Türkiye, İran, Hizbullah ve daha nice sorumluluk mevkisindeki insanlar ve ülkeler sorumluluklarını idrak ederek bu yangını bir an önce söndürseler. Ama yangın yakın zamanda sönmeyeceğe benziyor. Neredeyse sorumlular bir kova su yerine, bir kova benzinle olaylara yaklaşıyorlar. Beşşar Esed ve rejimi çökse de bu yangının alevi Irak ve Lübnan'ı kuşatacak gibi görünüyor. Nasrallah bir taraftan Suriye cephesinde savaşan Hizbullah militanlarına zafer vaad ederken; diğer yandan Kuseyr kasabasında ölen Hizbullah gençlerinin cenazelerini Sayda'lı Sünni'ler kendi mezarlıklarına defin izni vermediler. Yine haber ajanslarına düşen bir haberde Irak'lı bir Şii, öldürülen bir Şii karşılığı 50 Sünni'nin öldürülmesi gerektiği belirtiliyor. Oysa merhum İmam'ın İslam ortak paydasında tüm Şii ve Sünni dünyanın vahdeti için çabaları hiç mi hiç dikkate alınmıyor. İmam'ın Sayda merkezli Müslüman Âlimler Topluluğu ve onun başındaki Sünni kökenli Şeyh Mahir Hammud ve Şeyh Said Şaban'ın, Şeyh Fadlallah'ın birlikteliği Müslümanlar için ne güzel bir gelişmeydi. O topluluğun merkezi SAYDA idi. Heyhat! Şimdi Sayda vahdet'in değil, tefrika'nın merkezi olma yolunda.

Allah'ım, Sen, Sana inananlara basiret ver, Tevhid akidesi temelinde nusret ver. Ümmetin düşmanlarını değil, dostlarını sevindiren bir anlayış ve davranış sahibi olmasını nasip et!

Rabbim, Şia'nın ve Sünni dünyanın önderlerine senden gereği şekilde korkmayı nasip et.

Zalimleri, senin ve Senin mü'min kullarının düşmanlarını sevindirme Yâ Rab! (28.05.2013)

Medet Ünlü İle Çeçen-Rus Savaşının 489. Gününde

BBC'den Aktaran: Celal SANCAR
sancarcelal@yahoo.com

Çeçen-Rus savaşının 489. Gününde (13 Nisan 2013) İktibas dergisindeki konuğumuz Medet ÜNLÜ (Kafkas Çeçen Dayanışma Komitesi Üyesi) idi. Kendisini, Çeçenistan'la bizzat ilgilenen ve olaylara vakıf birisi olmasından dolayı, konuşmacı olarak davet etmiştik. O günkü konuşmasını "ÇEÇENİSTAN'DA SON DURUM" başlığı altında, dergi sütunlarına şöyle aktarmıştım: "Konuşmasına kısa bir Çeçenistan tarihi anlatımı ile başlayan Medet Ünlü; Çeçenlerin, Hz. Ömer'in hilafeti döneminde İslâm'la müşerref olduklarını; Müslüman olmalarıyla beraber Ruslarla, günümüze kadar bir savaş içerisinde ve çoğunlukla da sürgün hayatı yaşadıklarını, buna rağmen yılmadıklarını; Stalin ve Lenin'in Birleşik Kafkasya kurma vaadlerine karşılık, devrim için yardımcı olduklarını, devrim sonrası iki yıl, verilen vaadlerin yerine getirilmesine rağmen durumun yine eski haline döndüğünü, ihanete uğradıklarını ve Rus Ordu Bayramı gününe rastlayan, Çeçenler içinse "yas günü" olan 23 Şubat 1944'de tüm halkın (780 bin kişi, çoluk-çocuk) Sibiry'a sürüldüğünü; acı dolu günlerin ıstırabının hâlâ insanların zihinlerinden silinmediğini anlattı.

Sürgünde 400 bin kişi şehid veren Çeçenlerin; geri kalanlarının, sistemli ve fedakâr mücadeleleri neticesi, azalan nüfusun bilinçli bir siyasetle ve "Ah keşke bir milyon nüfusa erişip tekrar kıyam etsek" dua ve temennileriyle beraber; neticede 21.3.1989 günü bu emellerine kavuştukları ve bir milyonuncu Çeçenlinin doğumuyla bugünü bayram olarak kutladıklarını anlatan Medet Ünlü; nihayet yıllar süren gayret

ve çalışmalardan sonra bağımsızlığa karar verildiğini, Rus ordusunda yıllar süren subaylık dönemiyle yetişmiş bir Çeçen olan Cahar Dudayev'e "Artık evine dön" çağrısı yapılarak, 6 Eylül 1991 günü nihayet beklenen günün geldiğine inanan Çeçenlerin, bağımsızlıklarını ilan ettiklerini söyledi.

Medet Ünlü daha sonra sözlerini şu sözlerle sürdürdü: "Rusların, Çeçen Müslümanların kararlılığını kırmak için başkent Grozni'ye olan taarruz ve imha çalışmaları, binaların üçüncü dünya savaşı şartlarına göre yapılması dolayısıyla zemin katlarının aynı zamanda sığınak görevi de yapılmalarından dolayı, uzaktan yapılan taarruzlardan pek etkilenmediler. Kendilerine karşı gelinmediğini gören Rus askerinin rehavete düşmesi aleyhlerine oldu ve Grozni Cehenneme 300 tankla giren Ruslar, 120'si imha olmak üzere 100 tank da ganimet verdiler. Ayrıca 16 bin Rus askerinin leşleri sokaklarda kaldı."

Çeçenlerin Rusça'yı çok iyi bilmelerine karşılık, Rusların Çeçence'yi bilmemelerinin Müslümanlar için büyük bir avantaj olduğunu ve istihbarat açısından da Ruslardan bir gün önde bulunduklarını; bunun ise çok büyük bir avantaj olduğunu söyleyen Medet Ünlü; ayrıca Cahar Dudayev'in de yıllarca, içlerinde bulunan bir kişi olarak Rusların halet-i ruhiyelerini ve zaaflarını çok iyi bilmesinin, yapılan mücadelede son derece yardımcı olduğunu anlattı.

Bakû Petrolünün nakli konusu, Çeçenistan'ın, bağımsızlığını ilan etmesiyle krize girdi. Amerika'nın da tasviplerini alan Rusya, bu işi bir-iki günde halledeceği inancıyla Çeçenistan'a 26 Kasım 1994'de bizzat savaş başlattı. O günden bu yana defalarca rezil-i rüsvay olan Ruslar; gerek Şamil Basayev, gerekse Salman Raduyev komutasındaki Çeçen mücahitlerin, adeta Ruslarla alay edercesine taarruzları karşısında perişanları yaşadıklarını ve hırslarını, uzaktan sivil halkı topa tutarak, savunmasız insanları katle-derek aldıklarını söyleyen Medet Ünlü; yukarıda ismi geçen Müslüman Çeçenlerin Rusya'ya karşı mücadelelerinden genişçe bahsederek konuşmasına Başkomutan Cahar Dudayev'in Türkiyeli Müslümanlara yardımlarından dolayı teşekkür mesajını okuyarak son verdi.

Medet Ünlü'ye verdiği bu kıymetli bilgilerden dolayı teşekkür ediyor, Müslüman Çeçen kardeşlerimize, mücadelelerinde sabırlar diliyoruz." (İktibas Dergisi, Mayıs 1996, s.59)

Çalışma ofisinde menfur bir suikastla öldürülen Medet Ünlü'ye yetkili merciler ve Türk medyası "konjonktür gereği" yeterince ilgi göstermedi. Biz de BBC'nin web sayfasında kendi-

sinin ölümüyle ilgili yayımlanan haberi, yazımıza ilave olarak sizlerin bilgilerine sunuyoruz:

Medet Ünlü cinayeti: Çeçen muhalif Zakayev, Rusya'ya suçluyor

Londra'da yaşayan Çeçen muhalif Ahmet Zakayev, BBC'ye verdiği mülakatta, Türkiye'de Çeçen mültecilere desteğiyle tanınan Medet Ünlü'nün öldürülmesinden Rusya istihbarat örgütlerini sorumlu tuttu. Çeçen lider **"Rusya gizli haber alma servislerinin bu cinayetin arkasında olduğundan hiç kuşku yok"** dedi.

BBC Rusça servisinin sorularını yanıtlayan Zakayev, **Türkiye yetkililerini de vatandaşlarının can güvenliğini koruma konusunda başarısız olmakla suçladı.** Rusya'ya bağlı Çeçenistan'daki Ramazan Kadirov yönetimine muhalif olan Zakayev, şu anda hiç bir ülkenin tanımadığı Çeçen İçkerya Cumhuriyeti adlı yapılanmanın da başbakanı. Medet Ünlü de bu grubun **"Türkiye Fahri Konsolosu"** ilan edilmişti.

Zakayev, Medet Ünlü'nün öldürülmesi ardından, **"Daha önce Çeçenler hedef alınıyordu, şimdi bir Türk vatandaşının öldürüldüğünü görüyoruz. Çok üzücü bir olay. Son yıllarda Türkiye'de Çeçen mültecilere yönelik cinayetlerden dolayı kimse yakalanmadı"** diye konuştu.

'Bizim Türkiye'deki sesimizdi'

Çeçen muhalif, Ünlü'nün öldürülmesinin kesinlikle siyasi faaliyetleriyle ilgili olduğu görüşünde. Ünlü'nün atalarının yıllar önce Türkiye'ye göçüp yerleştiğini, hiç bir zaman Çeçenistan'da yaşamadığını ya da uzun süre yaşamadığını anlatan Zakayev; **"Son 6-7 yıldır Çeçenistan'la ilgili konularda fahri konsolosluk yapıyordu. Türkiye'de özellikle de can güvenliği konusunda birçok sorun yaşayan Çeçen mültecilere insani ve hukuki destek sağlı-yordu"** dedi. Zakayev'e göre Ünlü, son yıllarda Türkiye'de Çeçen mültecilere yönelen bütün saldırı olayları ve suikastları takip ediyordu. Zakayev, Ünlü için; **"O bizim Türkiye'deki sesimizdi"** diye konuştu. Londra'da yaşayan Zakayev de Çeçenistan lideri Ramazan Kadirov'un **"ölüm listesi"**nde olduğu gerekçesiyle 24 saat korunuyor. Geçen yıl Zakayev'e suikast hazırlığı yapıldığı iddiaları bir Çeçen'in sınır dışı edilmesi konusundaki dava sırasında ortaya çıkmıştı. (BBC/23 MAYIS 2013)

Şam Semalarında Nato Uçağı Beklemek

Erdal BAYRAKTAR

Zilleti derinleştiren zor günler yaşıyoruz. Batı'da 15 ve 16. yüzyıllarda başlayan düşünsel, bilimsel, teknolojik değişim ve gelişmelere gereken cevabı veremeyen İslam Dünyası, tarihten çekilmeye devam ediyor. Tarihe müdahale edemeyenler tarihe maruz kalır fehvasınca Müslümanlar bu gün de tarihte olana maruz kalmaya devam ediyorlar. 20.yy'da İran İslam Devrimi ile tarihe cevap verme imkânı yakalayan İslam dünyası, Şii ve Sünni dünyasının basiretsizliği yüzünden bu imkânı da berhava ettiler. Bu gün Şii dünya Rusya ve Çin'in, Sünni dünya da Amerika'nın şahsında Batı'nın kuyruğuna takılmış yuvarlanıp gidiyorlar. Bu durumu da halklarına büyük siyaset ve strateji olarak yutturmaya çalışıyorlar.

Olup-biteni takip ettikçe bu nasıl insanlık, bu nasıl Müslümanlık diyesi geliyor insanın. Suriye olayları ve beraberinde yaşananlar Müslüman dünyanın büyük bir travma yaşadığını gösteriyor. Travmadan çıkılacağına daha da derinleşmesi için gayret ediliyor sanki.

Tevhid, kişisel olarak ona teslim olanları, inananları kulların kulluğundan kurtarıp özgürleştirmesi gerekirken; maalesef bunu göremiyoruz. İnsanlar imanlarının rehberliğinde düşünüp karar vermeleri gerekirken hiziplerinin, meşreplerinin, cemaatlerinin, mezheplerinin baktığı yerden olaylara bakıyorlar.

Tevhid, Müslümanları birbirlerinin velisi olmaya davet ediyor; fakat Müslümanlar hiç çekinmeden kâfirleri, İslam düşmanlarını, za-

limleri kendilerine veli seçiyorlar. Sanki bu "ümme" **Nübüvvet** ve **Velayet**'ten hiç nasip lenmemiş. Peygamberler hayatlarıyla bizlere dünyada ilkelerine, değerlerine bağlı kalarak, zalimlere, facirlere, tagutlara karşı nasıl bir duruş sergileneceğini göstermediler mi? Hangi peygamber kâfirle, zalimle velayet ilişkisine girdi? Hiç Kur'an okumuyor muyuz?

Tayyip Erdoğan'ın Amerika gezisinin ön hazırlanışı ve seyahat günlerini medyadan takip ettiğinizde; bu ülkenin, bu ülkenin Müslümanlarının nasıl bu hallere düştüğünü izah edemiyorsunuz. Daha dün, 80'li, 90'lı yıllarda Kahrolsun Amerika, Kahrolsun NATO diyenler bu insanlar değil miydi? Amerika ziyaretlerini yapan dönemin başbakanlarını, bakanlarını Amerika uçağı olarak tel'in edenler bunlar değil miydi? Beyaz Saray'ı "şeytan yuvası" olarak görenler bu insanlar değil miydi? Ne oldu da bu gün Başbakan'ın Amerika'da birinci sınıf muamele gördüğünü ballandıra ballandıra anlatıyorlar. Gezi öncesi; Amerika gezisi sonrasında çok şeylerin değişeceği, Amerika ikna edilerek, uçuşa yasak bölgelerin oluşturulması, daha ilerde müdahale sürecinin başlayabileceği pompalandı, bunun psikolojik alt yapısı oluşturulmaya çalışıldı. Bu ruh halini iyi çözen İsrail Suriye'yi bombaladığında bu olayı lanetleyeceklerine İsrail'in bombaları Esed'e yarıyor diyerek büyük bir basiretsizlik örneği sergilediler. Hâlbuki aynı İsrail aynı uçaklarla, aynı askerlerle Mavi Marmara'ya operasyon düzenlemedi mi?

Tayyip Erdoğan Rose Garden'de (medya

böyle diyor) yaptığı açıklamada: "Sayın Başkan Obama ile değerli ve önemli görüşmeler yaptığını, bundan böyle terörizmle mücadelede, diktatör Esed'in Suriye'de yaptığı zulmü engellemek için birlikte çalışmaya devam edeceklerinden" bahsediyor. Bizim medya Afganistan'da, Irak'ta, Filistin'de Siyonist Rejim eliyle işlenen zulümleri yapanın Amerika olduğunu unutarak, bu açıklamalardan heyecan duyarak gelişmeleri takipçilerine aktarıyor. Küçük zalimlerden kurtulmak için büyük Zalim'den yardım istemek ne zamandır insani bir erdem, büyük bir siyasi strateji oldu? Tayyip Erdoğan'ın tavır, T.C Başbakanı olması, uluslararası sisteme angajmanından dolayı anlaşılabilir; fakat sivil İslamcı gruplara ne oluyor? Kraldan çok kralcılık yapıyorlar. En azından olan-biten karşısında eleştirel bir teyakkuz hali göstermeniz gerekmiyor mu? İktidarlar gidicidir. İktidar gidince verdiği zayıatlar size fatura edilecek ve zayıatların sonuçlarıyla siz baş başa kalacaksınız. Aslolan dünyevi kazanımlar değil, bu dünyada ve ahirette hesabı verilecek İslami, ahlaki ilkel duruşumuzdur. İnandığımız din, "**zalimlere meyletmeyin, ateş size de dokunur**" demiyor mu? Bu ayet dün vardı, bu gün de var değil mi? Bu zihin tutulmasını ben izah edemiyorum.

şarkıye-La garbiye, La Şiiye-La Sünniye sloganları haykırarak devrim yapan ülkenin çocukları, Rusya'nın Akdeniz'e savaş gemileri, Katil Esed/Baas rejimine S-300 isimli hava savunma sistemi ve buna benzer katliam araç ve gereçleri göndermesine mutlu olabiliyorlar. Şam yerle bir olurken, binlerce Müslüman katledilirken Şii Müslümanlar Şam'daki Şii kurumları için savaşçı hazırlığı yapacaklarından, canları pahasına bunları savunacaklarından bahsediyorlar. **Stratejik, ulusal, mezhebi hesaplar nasıl da insani, İslami değerlerin önüne geçebiliyor.**

Allah kimseyi akıl nimetinden, basiret nime-tinden mahrum etmesin. Allah kimseyi kavmi-yetçilik, ulus devletçilik, mezhepçilik hastalı-ğına duçar etmesin. Bizler kâfirlere, zalimlere kızmadan önce bu nasipsizliklerle, bu cahiliye kirleriyle yüzleşmemiz gerekiyor.

İzzette, zillette bizim ellerimizle yaptıklarımızın sonucudur. Allah bela vermez, kul kendisi müstahak olur. Bu imanına güvensizlik, bu di-ninden ümit kesmişlik, bu cahiliye kirleriyle yaşamayı din zannettiğimiz müddetçe gözlerimiz, denizlerde Rus savaş gemisi, göklerde NATO tayyareleri beklemeye devam edecek demektir.

"İçimizdeki beyinsizler yüzünden bizleri he-lak eder misin Allah'ım?"(A'raf/155)

Sünni dünya bu hal ve minval üzereyken, Şii dünya daha onurlu bir duruş mu sergiliyor? La

Rukye Tedavisi ve Muska Takmak Üzerine Notlar - 4

Muhammed İMAMOĞLU

Yazı dizimizin son bölümünde halk arasında yaygın olup, Kur'an ve sünnette yer almayan, nazara karşı korunma ve nazardan kurtulma yolları ve buna karşın İslam'ın hükmü hakkında bilgi verelim:

1) Nazarlık Takmak: Nazarlık: "nazar değmesine karşı korunmak için kullanılan mavi boncuk, delikli taş, at nalı vb. gibi şeylere verilen addır." Böyle mavi boncuk, muska, çörek otu, maşallah gibi birkaç nazarlığın bir arada olup bir takım teşkil edenlerine ise "nazarlık takımı" denir.¹

Nazarlıklar yöreden yöreye farklılık arz etmektedir. En yaygın kullanılanlardan bazıları: "Mavi boncuk, yedi gözlü (delikli) boncuk, tazi boncuğu, kurt boncuğu, hurma çekirdeği, tosbağa gözeği, böcek boynuzu, akik, kurt dişi (bunu ekseriya bir gümüş sapa geçirirler), kurt gözü, kartal pençesi, sarı kehribar, yılan kemiği, it boncuğu, göz boncuğu, at nalı (bilhassa evlere asılmaktadır), boynuz, süpürge, kafatası (daha çok bostan ve ekin tarlasında rastlanır), eski elbise, üzerlik otu, iğde çekirdeği, köpek tüyü vb."²

Bunlara ilaveten Anadolu'nun birçok yerinde; nazara karşı, hayvanların özellikle ineklerin boynuna, bir ipe geçirilmiş kolye şeklinde mavi boncuk takıldığı, yeni yaptırılan evlerin kapıları

üzerine, mavi boncuklarla beraber buğday başakları, at nalı, küçük bir torba içerisinde çörek otu, sap gibi şeylerin takım halinde asılarak, kem gözlerden korunmak amacıyla kullanıldığı bir vakiadır. Bir de mavisini çok olmak üzere, çeşitli renklerde küçücük ve ortası delik boncukları, muska şeklinde bir bez üzerine işleyip, üç-beş santim kenarlı üçgen biçiminde bir torba yaparak, içine üzerlik otu, sap, çörek otu ve benzerlerini koyup, çocukların beşiklerine veya omuzlarına taktıkları da bir vakiadır.³

Bu nazarlıkları kullanan kişilerin genel inancını ise şöyle özetleyebiliriz: Bu saydığımız maddeler zarar verici kudret ile nazar alan kişi arasında bir koruyucu, bir paratoner hizmeti görmektedir. Netice itibarıyla, nazarı etkisiz hale getirmekte, maddesi ne olursa olsun, zarar verici kudret ile kişi arasına konulan madde, zarar verici kudreti üzerine çekmektedir.⁴

1 Muharrem Kuzey, Kur'an Ve Sünnet'te Nazar, s.69, Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya, 2007

2 Zeki Başar, Erzurum'da Tıbbî ve Mistik Folklor Araştırmaları, Ankara 1972, s. 113

3 M.Talat Karaçizmeli, Toplumsal Zaaflarımızdan Nazar Boncuğu, s.38, Diyanet Dergisi, Temmuz, 1995, 55. sayı

4 Fatma Ahsen Turan, Anadolu'daki Adet ve Uygulamalar,

2) Kurşun Dökme: Nazara karşı en yaygın olan bir uygulama kurşun veya mum dökme âdetidir. Bu iş şöyle uygulanır: Nazar isabet eden hasta kurşun dökücünün önüne oturtulur. Başı bir örtü ile kapandıktan sonra çocuğun başı üzerinde tutulan ve içinde su bulunan kaba, ocakta eritilen kurşun dökülür. Kurşun döküldükten sonra oradakiler hep beraber; "Kem göz çatlasın, nazar eden patlasın" diye beddua ederler.⁵

3) Tuz Dolandırma: Nazara uğrayanların iyileştirilmesinde uygulanan bir başka yöntem tuz dolandırma dır.

Kendisine nazar değen kişinin annesi, kız kardeşi vb. bir yakını ya da akrabası, avucunun içine bir tutam tuz alır, bu tuza bir kez "Fâtiha" üç kez de "İhlâs" sûresini okur, ardından tuzu hastanın başının etrafında üç kez dolandırıp ocaktaki ateşe atar. Ateşe atılmadan önce ise başta hasta olmak üzere orada bulunanlara bu tuzdan birer kez yalatılır. Ocakta yanan tuzdan çirtir sesleri gelir.⁶

4) Köz Söndürme: Kimin nazar değdirdiğini bulmak amacıyla hastanın annesi, ablası, teyzesi gibi yakınları tarafından yapılan bir uygulamadır. Genişçe bir kap, su ile doldurulur, ocaktan alınan közler, o gün eve gelen ve kendisinden şüphe edilen misafirlerin isimleri tek tek söylenip "Nazar ettiyse batsın" denilerek suya atılır. Her bir misafir için ayrı ayrı suya atılan köz parçalarından hangisi "cızzz" diye ses çıkarır ya da kömür halinde suyun dibine batarsa o kişinin nazar değdirdiğine inanılır.⁷

Yukarıda nazar'a karşı toplumumuzdaki bazı uygulamaları naklettik. Peki, yüce dinimiz İslâm'ın bu tür uygulamalara bakışı nedir? Bu kısımda bunu ifade edelim:

Hayatımızın hiçbir yönünü eksik bırakmayan İslam dini, bize takip etmemiz gereken doğru yolu gösterir ve bu istikamet doğrultusunda, her türlü batıl düşünce ve hurafeleri de kesinlikle reddeder. Bu yönüyle halk inanışlarını

değerlendirirken bizim için Kur'an ve Sünnet şaşmaz bir ölçüdür. Şayet halk inanışları Kur'an ve sünnete muvafık ise onu kabul ederiz. Fakat Kur'an ve Sünnete zıt, hele İslam dininin va'z etmiş olduğu temel prensiplere ters düşüyor ise kesinlikle reddederiz. Çünkü İslam dininin membaı ilahi vahiy iken, halk inanışları arasında yer alan hurafelerin kaynağı cehalet, taklit ve taassuptur.

İşte bu anlayış içerisinde, nazardan korunmak için takılan nazarlıklar ile nazardan kurtulmak için başvuru -yukarıda saydığımız yöntemleri değerlendirdiğimizde, İslam dininin üzerine bina edildiği Tevhid ilkesini zedelediğinden dolayı şiddetle reddedilir. Zira bu tür davranışlarda Allah'tan başka birinden veya bir nesneden zararı defetmesini istemek vardır ki bu da Allah'a şirk koşmak demektir.⁸

Nitekim Allahu Teala Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır: "Eğer Allah, sana bir zarar dokundurursa, hiç kimse onu gideremez ve eğer sana bir hayır verirse bilesin ki O her şeye kadirdir."⁹ Yine kıldığımız namazların her rekâtında Fâtiha sûresini okuyup, "Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz"¹⁰ diyerek tevhid akidesine olan bağlılığımızı yinelemektedir. Şuara sûresindeki "Hastalandığımda bana şifa veren O'dur"¹¹ âyeti de bizlere şifayı verenin Allah(c.c.) olduğunu açıkça haber vermektedir.

Peygamber Efendimiz de konuyla alâkalı hadis-i şeriflerinde meselenin hassasiyetini daha açık bir şekilde izah ederek, içinde şirk unsuru barındıran cahiliye adetlerinden olan nazarlıkları yasaklamaktadır. Konuyla ilgili hadis-i şeriflerden bazıları şunlardır:

1) Ukbe b. Amir (r.a.)den rivayet edildiğine göre, o şöyle demiştir: "On kişi ile Rasûlullah'ın huzuruna gittik. Peygamberimiz (s.a.v) dokuzumuzun biatini kabul etti de bir arkadaşımızın biatini kabul etmedi. Onda ne var ya Rasûlallah? diye sorduk. Rasûlullah (s.a.v): Kolumda nazarlık vardır, buyurdu. Adam nazarlığı çıkardıktan sonra Allah'ın Rasûlü onun da biatini kabul etti ve şöyle buyurdu: **Kim nazarlık ve muska(yani anlamsız isyan kokan**

Kastamonu Eğitim Dergisi, Kastamonu, Ekim 2001, c.9 no:2, s.325

5 Sedat Veyis Örnek, Türk Halk Bilimi, s.198, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara,1995

6 İsmail Çelik, Nazar, Nazarlık ve İlgili Büyüsel İşlemler, Boğaziçi Üniversitesi Halkbilimi Yıllığı -1974, s.155-184.

7 Salih Yılmaz, Akçaköy Folkloru: Göz almak ve Köz söndürmek, Türk Folklor Araştırmaları, Y.19, C.11, S.228, Temmuz, s.5009-5010.

8 Muharrem Kuzey, Kur'an Ve Sünnet'te Nazar, s.71

9 En'am, 17

10 Fatiha, 5

11 Şuara, 74

ifadelerle yazılmış ve koruyucu bir etkinin olacağına inanarak) takarsa müşrik olur.”¹²

2) Bir diğer hadis-i şeriflerinde Rasûlullah (s.a.v): “Nazar boncuğu takan kimsenin Allah işini tamamlamasın. Nazardan korunmak için çocuklarının omuzlarına ve başlarına kâfir boncuğu dikenleri Allah korumasın”¹³ buyurmuştur.

3) Rasûlullah (s.a.v): “(Manaları anlaşılmayan ve insanı küfre sürükleyecek bazı kelimelerle) rukye yapmak, nazar değmemesi için (boyun ve kollara) boncuk ve muska asmak, (muhabbet vb. maksatla) büyü yapmak (veya yaptırmak) şirktir”¹⁴ buyurmuştur.

4) Ebu Davud, Şeyban Katbani (r.a)’den rivayet etmiştir: “Mesleme bin Muhalled, Ruveyfî b. Sâbit’i Mısır’ın aşağı kısımlarına emir tayin etti. Şeyban dedi ki: Onunla birlikte Kumi Şerik’ten Alkama’ya veya Alkama’dan Kumi Şerik’e kadar yürüdük. Ruveyfî şöyle söyledi: “Resulullah (a.s) zamanında birimiz, aldığı ganimetin yarısı kendinin, yarısı (okunu kullandığı) kardeşinin olmak üzere bir kardeşinin okunu alırdı. Yine okun kuyruk tarafı ile demiri birine, çubuğu birine ait olmak üzere iki kişi ortak ok kullanırdı.” Ruveyfî daha sonra şöyle söyledi: “Sonra Resulullah (a.s) bana şöyle buyurdu: **“Ey Ruveyfî! Olur ki, sen benden sonra yaşarsın. Benden inananlara bildir ki, sakalını örgü yapandan, nazarlık takandan ve hayvan pisliği ile veya kemikle taharetlenenden Muhammed (a.s) berîdir (uzaktır).”**¹⁵

5) Sahabenin büyüklerinden Abdullah ibn Mesûd’un, Ümmü Veledinin pazusuna bağlanmış(asılmış) bir nazarlık gördüğü ve onu, sert bir şekilde koparıp, parçaladığı rivayet edilmiştir.¹⁶

Bu âyet ve hadisler ışığında, şunu gayet iyi tespit etmemiz gerekiyor ki; İslam dini, nazarın gerçek olduğunu haber vermekle beraber, nazardan korunmak için nazarlıklara müracaat etmeyi ve nazardan kurtulmak için de hurafelere başvurmayı şiddetle yasaklamıştır. Çünkü

nazarın etkisi ancak Allah’ın izniyle gerçekleşmektedir. Korunmak ve kurtulmak da ancak Allah’ın himayesine sığınmakla mümkündür. Bir kimsenin Allah’ın himayesinden başka bir himaye, Allah’ın korumasından başka bir koruma aramasından daha büyük bir dalalet ve cahillik olamaz.

Nazarlıkların ve nazardan kurtulmak için başvuru gayr-i İslami yöntemlerin batıl ve hurafe olduğu konusunda İslam âlimleri arasında ihtilaf yoktur. Bu hakikate rağmen Türkiye’de bazı tarikat gruplarının internet sitelerinde ve kitaplarında **‘Nazar boncuğu takmak, şirk olan bir hurafe midir?’** suâline şu cevap verilmiştir:

“Nazar boncuğu takmaya şirk veya hurafe diyenler, vehhabilerle onların tesiri altında kalan kimselerdir.

Nazar boncuğu, bizzat kendisi nazarı önlemez. Nazarı önleyen Allahü teâlâdır. Bakan kimse, önce bunları görünce, gözlerinden çıkan zararlı şualar bunlara isabet eder. Böylece, nazar boncuğunu takan kimse kötü nazarlardan korunmuş olur.

Haniye kitabında, (Ekili tarlalara, karpuz tarlalarının içerisine korkuluk dikmekte, beis yoktur) denilmektedir. Bunları gözlerin yani kötü nazarın def’i için yapıyorlar; çünkü kötü nazar haktır, mala, insana, hayvana isabet eder. Bir kadın, tarladaki ürüne nazar değmemesi için ne yapacağını sorunca, Resulullah efendimiz, (Tarlaya hayvan kafası as) buyurur. Kötü bakışlı kimse tarlaya baktığında, önce bakışı o dikilen kuru kafaların üzerine düşer; çünkü yüksekte olup, ilk görünen odur. Ondan sonra bakışı tarlaya düşer ki, artık bu zarar vermez.(Redd-ül-muhtar)

İbni Abidin hazretleri, caiz olmayan temimeyi bildirdikten sonra, nazar değmemesi için tarlaya kemik, hayvan kafası koymak caiz olduğunu bildirmektedir. Bakan kimse, önce bunu görüp, tarlayı sonra görür. Mavi boncuk ve başka şeyleri bu niyetle taşımanın temime olmayacağı, caiz olacağı buradan anlaşılmaktadır.”¹⁷

Bu fetva hakkında kendisine danıştığımız günümüz fakihlerinden Hüsnü Aktaş hoca şunları söylemiştir: “İbn-i Âbidin’den böyle bir görüş olmakla birlikte fetva verilmek üzere tercih edilmemektedir. Öncelikle tarlaya asılan korku-

12 İbn Mace, Tıb, 39; Nesai, Zinet, 17

13 Ebu Davud, Tıb, 17

14 İbn Mace, Tıb, 39

15 Ebu Davud, Kitabu’t Tahare,9

16 Fahrettin er-Razi, Tefsir-i Kebir, c.23,s.583-584, Akçağ Yayınları, Ankara 1988

17 <http://m.dinimizislam.com/detay.asp?Aid=4022>

luk ile nazar boncuğunun kıyas edilmesi doğru bir kıyas değildir. Korkuluk, kullanım amacı herkesçe bilinen bir şey iken, nazar boncuğu taşımanın amacı kişiden kişiye değişmektedir. Âlimlerimize göre nazar boncuğu vb. şeylerin haram kılınmasının nedeni putperestliğe mani olmaktır. Çünkü putperestliğin ortaya çıkışı da böyle uğurlu, etkili olduğuna inanılan şeylerin beraberinde taşınması ve nesilden nesile bırakılmasıyla olmuştur.”¹⁸

Son olarak günümüz âlimlerinden Hasan Karakaya hocanın fetvasını nakledelim: “Nazar boncuğu takmak asla caiz değildir. Yerine göre haram veya şirk dâhi olabilir. Nitekim koruyucunun bizzat boncuk olduğuna inanan, Allah’a Hâfız(koruyucu olan) sıfatında ortak koşmuş olur. Cehaletinin kendisi için mazeret olup olmayacağı ise, âlimler arasında ihtilaf konusudur. Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem bu konuda oldukça sert ifadeler kullanmıştır. Bu nedenle Allah’ı birleyen bir mü’minin şirk kokan bu tür amellerden uzak durması gerekir.”¹⁹

YAZI DİZİSİNİN GENEL DEĞERLENDİRMESİ

İster fiziksel ister ruhsal hastalıklar olsun, insanın bu dünya hayatında karşılaştığı her bir sıkıntı, ahiret yaşamı için bir kazanım sayılmaktadır. Hastalık, sıkıntı, musibet istenilmez fakat bütün önlemlere rağmen gelirse bunun için sabretmek, dua etmek, tevekkül ve teslimiyet göstermek gerekir. Kişi şikâyet etmez ve sabrederse o kimsenin birtakım günahları bağışlanır, kendisine sevap verilir ve Allah katındaki derecesi artar. Ancak kişi bir hastalıkla karşılaştığında muhakkak maddi ve manevi çarelere başvurmalıdır. **Kişi fiziksel rahatsızlıklarından bir takım tedavi metotlarıyla, ilaçlarla kurtulabilir. Ruhsal hastalıklarından da dua, sabır, zikir, Kur’an okuma, inanç ve ibadetlere sarılarak kurtulabilir.**

Araştırmamız sonucunda; Rukye yapmak ve yaptırmanın caiz olduğu kanaatine vardık. Ancak rukyenin en önemli şartı, şifanın Allah (cc)’ın elinde olduğuna inanarak yapmak ve şirki çağrıtıracak söz ve davranışlardan uzak durmaya dikkat etmektir. Bu sözlerden, günümüzde bu işi hiçbir sahih kaynağa dayanmaksızın rant elde etmek amacıyla yapan üfürükçüleri tasvip ettiğimi

miz anlaşılmamalıdır. Ancak rukyeyi inkâr etmek de mümkün değildir. Çünkü bu konuda vârid olan sahih hadisler vardır. **Rukye yapmak nihayetinde kişinin hastalığına şifa vermesi için Allah (cc)’a niyazıdır. Bunun yasaklanması düşünülemeyeceği gibi, ayet ve sahih hadislerde emredildiğinden dolayı özellikle tavsiye edilmesi ve insanların bu konuda bilinçlendirilmesi gerekmektedir.**

Muska takma/taşıma konusunda Allah’ın kelâmı veya O’nun isim ve sıfatlarından biriyle yapılması, Rasulullah Efendimiz’den nakledilen sahih duaları içermesi ve şirke sebep teşkil etmemesi, ayrıca bir vesile olduğuna inanılması durumunda muska takmanın câiz olduğunu savunan Ehl-i Sünnet ve’l-Cemaat âlimlerine katılıyoruz. **Peygamberimiz (sav)’ın muska taktığına veya tavsiye ettiğine dair bir hadisin bulunmaması sebebiyle bu konuda hassas davranılması gerektiğini de ifade ediyoruz.**

Bazı İslami(!) cemaat ve çevrelerin üstün gayret ve fedakarlıkları sonucu Müslümanlar arasında hızla yayılan; deri, gümüş vb. kılıflarda muska haline getirilen, bazı gazeteler tarafından promosyon olarak dağıtılan, **“Cevşen”** duasının Peygamberimize ait olduğu iddia edilerek okunmasının, boyunda taşınmasının, araba ve evlere asılmasının câiz olmadığı kanaatindeyiz. **Ehl-i Sünnet âlimlerinin eserlerinde yer alan ve kaynağı sağlam, sahih olan o kadar kıymetli dua dururken, Şiîlerin bile güvenilir kaynaklarında yer almayan Cevşen’in bu kadar ön plana çıkarılmasını Sünnet’ten uzaklaşma olarak görmekteyiz.**

Nazar’ın hak olduğunu ifade edip varlığını bizlere haber veren Rasûlullah (s.a.v) Efendimiz, göz değmesinden korunmanın ve kurtulmanın yollarını da göstermiştir. Peygamber Efendimiz hayatın her alanında olduğu gibi göz değmesi konusunda da bütün Müslümanlara örnek olmuş ve yol göstererek rehberlik yapmıştır. **Bu nedenle sünnette göz değmesiyle ilgili olarak tavsiye edilen ve tatbik edilen tedavi yöntemleri dışında başvuru bütün yöntemler ise bidattir.**

Çalışmamız, Rukye tedavisi ve buna bağlı konularda, okuyucunun bilgilenebilmesine yardımcı olmuşsa, kendimizi bahtiyar sayarız. Sözlerimizin başı ve sonu; Âlemlerin rabbi olan Allah(cc)’a hamd etmektir.

18 Kendisiyle yaptığımız yüz yüze şifahi konuşmadan

19 Hasan Karakaya, İslam Akaidi, Sh:228, Beka Yayınları, İstanbul,2011

Konferans: Ailede Huzur

Genç Birikim

Konu : Ailede Huzur
Konuşmacı : Bekir Sağlam
Tarih : 04.05.2013 **Saat**: 20.00
Yer : Genç Birikim Konferans Salonu

Rahman ve rahim Allah'ın adıyla.

Hamdımız, Rabbimiz olan Allah(c.c.)'a, salât ve selam Peygamber Efendimiz(s.a.v.)'e, şerefli ailesine ve şerefli arkadaşlarının üzerine olsun. Siz değerli kardeşlerime de en derin saygılar ve sevgilerimi sunuyorum. Temenni ediyor ve niyaz ediyorum ki bugün yapacağımız aile üzerine sohbetimizin her birimizin kendi aile hayatında kulluğu, ahireti yakalamada, ailede kaliteyi yakalamada, karınca kaderince bir katkısı olmasını Rabbimden niyaz ediyorum.

Dünkü zamanlarda aile çok önemliydi ama bugünkü zamanlarda kelimelerle tarif edemeyeceğimiz boyutlarda çok ama çok daha önemli. Benim çocukluk yıllarımda hanemizde dedem vardı, ninem vardı, babam vardı, annem vardı ve kardeşlerim vardı. Biz buna ataerkil aile diydük. Büyük aile. Sonra devran biraz döndü. Dedelerimizden ve ninelerimizden ayrıldık; çekirdek aile diye tanımlanan baba, anne ve çocuklar olduk. Şimdi gele gele geldik ki çekirdek aile de bu dönüşümün, bu olumsuz gidişin sonucu olarak artık aile nerdeyse hasreten teşrik bazında genç kardeşlerimizin hayatını genellemeyelim ama belirsizlik diyebileceğimiz bir olgu toplumumuza yavaş yavaş oturuyor. Yani "niye evlenelim ki;

Şöyle veya böyle de bu hayatı götürebilirim evlenmeden de". Şimdi geline nokta böyle, buraya doğru geliyoruz. Aslında bu gelişimizin arkasında bütün insanlığı kucaklayan batı hayat tarzının var olduğunu da biliyoruz.

Aliya İzzetbegoviç (rahmetullahi aleyh) şöyle bir ifadesi var, şöyle bir gözlemi var; "Biz İslam medeniyetinin çocukları, batının o kadar istilasına uğradık, batının o kadar tesirinde kaldık ki, kala kala elimizde sadece bir ailemiz kaldı" diyor. "Batının nüfuz etmediği, hayatımızın hiçbir karesi kalmadı. Tek bir ailemiz kaldı" diyor. Ama biz biliyoruz ki ailelerimiz de çok ciddi manada savruluyor. Tabiri caizse aile noktasında da bıçak kemiğe dayanmış gibi görünüyor. Biz, orta yaşın üstündeki insanlar olarak, Anadolu insanları olarak bunu gözlemleyebiliyoruz, bundan ürpriyoruz, bundan korkuyoruz. Bu gidişle ilgili bu nereye gidecek diye bir araya geldiğimizde bu acılı hali terennüm ediyor ve dertleşiyoruz. Bir ilke gibi şunu hepimiz söyleyebiliriz; eğer bir toplum bunca savrulmalarına rağmen ailesini ayakta tutmayı başarır ise bu şu demeye gelecek belli bir süre sonra toplumu da sağlıklı olarak ayakta tutmayı başaracaktır. İlericilik-gericilik yaftalarını bir tarafa kaldırırsak gelecek zamanlarda hangi milletin ailesi güçlü ise emin olun o millet insanlığın önüne geçecektir ve insanlığa insanlığı öğretecektir. Dolayısıyla ailemiz sadece benim bir ailem değil bütün insanlığa bakan merkez bir kurumdur. Dolayısıyla iş ileri boyutta ciddi ama çok ciddidir. Bu kadar önemli ama bu denli de savrulmanın içinde olan biz Müslümanlar ne edelim, nasıl edelimde de ailemizi hem ayakta tutalım

hem de daha bir kalite kazandırırım, hem huzur ortamı oluşturalım.

Bugün ailede huzuru nasıl temin edebiliriz sorusuna cevap mahiyetinde 4-5 madde üzerinde duracağım.

Birinci madde: anlamak anlamak anlamak... Ama tespit ettiğimiz şey ise neyi anlayacağız. Aile üzerinde çok ama çok önemli bir esas var o esas ciddi manada gözlemlerimizle ve okumalarımızla anlamamız gerekiyor. Kismen anladığımızı söyleyebiliriz. O da şu, Rabbul âleminin hikmetsiz hiçbir işi olmayacağına göre kâinatı matematik diliyle kurmuş olan ve işleten rabbimizin abesle iştiğal etmesi, anlamsızlık üzerine bir fiil gerçekleştirilmesi mümkün olmayacağına göre acaba Mecnun'la Leyla'yı bir araya getirirken arka plan da hangi anlamı koymuş olabilir. Delikanlı yaşına gelmiş bir Leyla arayışına girmişiz, annemiz ablamız bir Leyla gösteriyor 'hayır' diyoruz. Ama bakar bakmaz 'hayır' diyoruz. Oysa Leyla da güzel ama bizim oğlan oralı değil. Bir daha gösteriyorlar bir daha bir daha onuncuyu görür görmez 'tamam' diyoruz işte bu. Ama bir bakıyorsunuz bu onuncu diğer dokuzundan daha kel, görüntü olarak söylüyorum. Şimdi Allah Teâlâ kalbi açmadıkça Allah'tan kaynaklı bir şey atmadıkça kalpler kesinlikle açılmıyor ve sevgi köprüleri kurulmuyor. Hatta söyle söyleyebiliriz; sevdiren Allah'tır. Bu eşleştirmenin, Leyla ile Mecnun'u bir araya getirmenin arka planında yatansa altını çizerek söylemeye çalıştığım, önemli zannettiğim, güya

bir şeyi bulduğumu zannettiğim husus ise şu; Allah Teâlâ aynı özellikte olanları asla bir araya getirmiyor. Özellikleri birbirlerini tamamlayanları bir araya getiriyor. Bizim ecdadımız bunu çok basit bir dille nasıl dillendirmişler 'tencere yuvarlanır kapağını bulur.' Tencere yuvarlanır tencereyi bulmaz kardeşlerim. Tencere yuvarlanır kapağını bulur. Peki, bu ne demek. Yani bundan kast olunan mana ne demek? Muhtemelen bu şöyle, mesela siz çok cemiyetçi bir tip iseniz muhtemelen eşiniz ciddi boyutlarda içine kapanık biri olur özellikleri itibarıyla. Ya da "içişleri bakanı" çok konuşkansa muhtemelen "dışişleri bakanı" alabildiğine az konuşkandır. Eğer birisi matematik kafa ise muhtemelen diğeri edebiyat kafadır. Çok dikkatle izlerseniz bu öğeleri bu farklılıkları kesinlikle gözlemlemeniz mümkün. İşte birinci madde olarak söylediğim şey ise bu, anlamak anlamak anlamak. Önce karşıma Rabbimin koyduğu bu aciz varlığın ana özellikleri ne?

Genç adam evlenmiş sürekli evde trafik kazaları trafik kazaları, bakmış ki bu kervan gitmeyecek boşanmışlar. Ama henüz daha yaşı yirmi beş. Tekrar evlenmek için gayrete geçmiş ama şimdi son derece tedirgin ve dikkatli, hani derler ya ayrılan bile üfleyerek içiyor. Arayış üzereyken bir binanın alını çatında şu ifadeyi görüyor: "Evlenmeyi kolaylaştırma bürosu" Adam rahatlıyor ve içeri dalıyor. Yâ bana da yardımcı olun, nasıl yardımcı oluyorsunuz? Önüne bir broşür koyuyorlar, bakın diyorlar burada insanların özellikleri var, kendi özelliklerinizle uyuşan maddeleri karşıda boşluk var kareleyin veya işaretleyin en sonuna da telefon numaranızı yazın eğer sizinle uyuşan bir hanımefendi gelirse biz size bildiririz diyorlar. Adam okuyor işaretliyor, okuyor işaretliyor ve gidiyor. On gün sonra telefon 'Efendim hemen gelin' diyorlar 'sizin özelliklerinizle uyum sağlayan bir hanımefendi sizi bekliyor.' Adam telaş ve heyecanla geliyor. Nerede? İşte şu odada. Adam kapıyı açtığı gibi dışarı fırlıyor. 'Nolamaz nayı' diyor. Noldu? 'İlk eşim' diyor. Diyorlar ki efendim evliliğinizde yanlışlık yok. İsabet etmişsiniz fakat ilişkileriniz sürekli yanlış ilişkiler hep yanlış yanlış olunca kaçınılmaz olarak siz bu noktaya düşmüşsünüz. Ama birbirinizi anlamak diye derin bir derdiniz olsaydı, anlama anlama kervanı götürmüş olsaydınız muhtemelen bu sonuç önünüze gelmeyecekti.

Mevlana mesnevisinde şöyle tatlı bir hikâye anlatır: Komşusu çok hasta adam kendisi de sağır. Sağır sağlıklı adam hasta komşusuna gidecek, şifa temennisinde bulunacak. Ama sağır

olduğu için hastanın sözlerini duyması mümkün değil. Kendince bir tasarım kurar. Der ki varırım Selamün Aleyküm derim, o da haliyle aleyküm selam diyecektir. Sonra nasılsın komşum derim, çok hasta fakat olgun bir adam 'elhamdülillah iyiyim' der bende oh oh memnun oldum komşum derim. Sonra neler yiyip içiyorsun komşum diye sorarım. Ağır hasta olduğu için mercimek çorbası yayla çorbası der. Ben de vallahi şifa olur komşum derim. Sonra hangi doktorlar gelip gidiyor diye sorarım. Zengin olduğu için ordinaryüs profesör falan der. Bende vallahi tam ehlini bulmuşsun komşum derim. Bizim sağır bu tasarısıyla komşusuna varır. Selamün aleyküm, aleyküm selam... Hastaya sorar: nasılsın komşum? - Vallahi ölüyorum. Oh oh memnun oldum. Hastanın şalteri düşer ama bizimki duymadığı için istifini bozmadan devam eder. Ne yiyip ne içiyorsun komşum? -hasta çileden çıktığı için: Zehir içiyorum komşu zehir. -Vallahi şifa olur. Hasta iyice deliye dönmüş bizimki hiç orali olmadan soruya devam eder. Hangi doktorlar gelip gidiyor komşum, -Azrail geliyor Azrail der. Vallahi tam ehlini bulmuşsun.

Normalde değerli kardeşlerim bu, baş gözleri gören baş kulakları duyan insanlar arası bir ilişki. Peki, bizim eşlerle ilişkimizde gönül kulağımız işlemiyorsa, gönül gözümüz görmüyorsa!.. Aslında şu sağır ve hasta adamdan çok daha kötü bir tabloyu defalarca oluşturmuş olamaz mıyız? Biz muhtemelen sağırlığa ve körlüğe alıştığımız için içişleri bakanlığımıza ızdıraplardan ızdıraplar beğendiriyor olabiliriz. Streslerden depresyonlara itiyor olabiliriz. Muhtemelen onlarda bizi streslerden depresyonlara itiyor olabilirler. İkimizin de ola ki gönül gözleri kör, gönül kulakları sağır olabilir. Hatta şöyle söyleyemez miyiz asıl körlük gönül körlüğü değil mi? Asıl sağırlık kalp sağırlığı değil mi? Mesela düşünün akşam eve vardınız. İçişleri bakanı hasta. Hiç orali olmuyorsunuz. Oysa bir başkası hasta olsaydı hayırdır ne oldu hemen doktora götürüyüm. İyide başkasına karşı bu denli duyarlı olan, en yakınına karşı bu denli duyarsızlık nasıl izah edilebilir. Böyle bir körlüğümüz var mı yok mu? Ben kendi adıma böyle derin bir sağırlığım ve körlüğüm var. Hatta bu yetmez, hasta olmasına bile kafa tutarım. Yâ içişleri bakanı hasta mı olur kardeşim, evin bunca işleri nasıl gidecek sonra. Anlamanın semtine bile yaklaşmayan garip bir halimiz var. Şarhoştan bile sarhoş gibiyiz sanki.

Peygamber(s.a.v) efendimiz şerefli arkadaşları ile beraberken bütün hadisleri muhteşem

olan Efendimiz(s.a.v) yine o ihtişamlı hadislerinden bir tanesinde şöyle seslendiler. Şerefli arkadaşları şahsında biz ümmetine seslendiler. Buyurdular ki: "Sizlere daha dünyada iken cenneti göstereyim mi?" Efendimizin şerefli arkadaşları dediler ki: "Ey Allah'ın peygamberi daha dünyada iken cenneti nasıl görebiliriz?" Peygamber (s.a.v) şöyle hitap ettiler: "Şöyle aileleri izleyin ilişkilerinde derin bir saygı var, ilişkilerinde derin bir sevgi var ve ilişkilerinde birbirlerine yüksek değer veriyorlar. Şayet böyle aileleri izlerseniz cenneti neredeyse görür gibi olursunuz." Peygamber (s.a.v) devamı buyurdular ki: "Sizlere daha dünyada iken cehennemi göstereyim mi? Efendimiz(s.a.v)'in arkadaşları "daha dünyada iken cehennemi nasıl görebiliriz ey Allah'ın Resulü?" Efendimiz (s.a.v) şöyle seslendiler: "İlişkilerinde hiçbir saygı kalmayan eşler, birbirlerine değer vermeyen ve sevgi kalmayan aileleri izleyin. Sanki cehennemi izliyor gibi olursunuz.

Değerli kardeşlerim. Efendimizin mübarek kelimelerinden şunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Hanelerimiz ya cennetimsi bahar rüzgârları, meltem rüzgarlarının estiği bir iklim, cehennemden azap esintilerinin savrulduğu bir yer olabilir. Ama bu bizim gönlümüze, hayata bakışımıza bizim ilişkilerimizle alâkalı bir şey. "Anlamak anlamak anlamak" diyoruz ya anlamamanın en önemli öğelerinden bir tanesi şu, ya da anlamakta yaya kaldığımız hususlardan bir tanesi şu: Evleniyoruz kısa bir zaman sonra kaptanın kim olacağı ya-vaşça belli oluyor. Hani her ne kadar reis erkektir desek de yürüyen hayat her zaman böyle tecelli etmiyor. Bakıyorsunuz içişleri bakanı sessizce geliyor kaptanlığa oturuyor. Veya doğal olarak dış işleri bakanı geliyor oturuyor. Kimin oturduğu çok önemli değil, yeter ki kervan sağlıklı gitsin. Fakat kaptanlığa oturan iki gün sonra yukarıdan bakmaya başlıyor arkadakine eşine belki çocuklarına. İlgisiz kalıyor orali olmuyor ve yukarıdan bakıyor. Vicdanlarsa bunu kabul etmiyor. İlişkinizin gevşekliğini anlıyor, ilişkinizin yukarıdan bakış tarzını anlıyor ve isyan ediyor. Kısa zamanda kervan savrulmaya başlıyor.

Bir diğer hususta şu; belki bu daha önemli, şöyle evlendiğiniz içişleri bakanına bakıyorsunuz bir sürü eğri çizgiler var. Bir sürü eğri çizgiler bu kadar eğri çizgiler bu yolculuk yapılmaz diyorsunuz ve değiştirmeye kalkacaksınız. Karşındakini değiştirme çabalarına giriyorsunuz. Genelde bu bizim zihin dünyamızda kesinlikle var. Sadece eşimize ilişkin değil çocuklarımıza ilişkin arkadaşlarımıza ilişkin, ilişki kurduğumuz pek

çok insana ilişkin olabilir. Değişsin istiyoruz karşımızdakiler. Müslümanlar şöyle desek o değişsin diyen kimse bensen sensen ona diyeceğimiz şu: yiğitsen önce kendini değiştir. Değişmek o kadar zor o kadar ki.

Değerli kardeşlerim anlamaya ilişkin böylece bir kaç kelimem etmiş olduk. İkincisi ise ailede huzuru ailede ahengi nasıl gerçekleştirebiliriz. Bunun ikinci, yani sıralama babında ikinci olarak söylüyorum ailemiz üzerinde çaba sarf etmeden ailenin güzelleşeceğini beklemek kesinlikle mümkün değil. Çok amiyane bir ifade ile gülistanınıza bakmazsanız güller dökülür viraneye dönüşebilir. Şöyle denilir; iş hayatınızda çok ama çok başarılı olabilirsiniz; İmamsanız hocalıkta çok başarılı olabilirsiniz hayatın falanca karesinde iseniz çalışıyorsanız çok başarılı olabilirsiniz; Bu karelerde başarılı olmanız hanenizde başarılı olmanızla hiç alakası yok, hanenizde çalışmıyorsanız, hanenizin huzuru için gayret etmiyorsanız, kesinlikle ne gökten bir şey inecek nede yerden bir şey bitecek. Hanemizdeki huzur çalıştığımız boyutlarla paralel gidiyor.

Şimdi çalışmak dedim ya mesela Hz. Hatice annemiz(ra) hepinizin bildiği bir şey ama belki üzerinde ciddiyetle düşünmediğimiz bir şey. Umreye giden kardeşlerimiz bilir, hacca giden kardeşlerimiz bilir, Hıra Nur Dağına çıkanlar var mı, vardır her halde. Ben iki kez çıkmaya gayret sarf ettim. Yaşım 50-55 idi, inanın ki zorlandım çok sarp bir dağ. Peygamber(s.a.v) 35'inden sonra bu sarp dağa çıkıyor 38'inden sonra çıktığında bazen 2 ay 3 ay gelmiyor. Öyle manalar dünyasına kendisini bırakıyor ki peki Hz. Hatice annemiz ne yapsınlar, bir gün yok, iki gün yok, üç gün yok, erzakını hazırlıyor, suyunu da hazırlıyor, o sarp dağlara yaşı takriben 55'in üzerinde annemiz çıkıyor, yiyeceğini içeceğini götürüyor. Peygamberlik geliyor. Takriben peygamberliğin ilk yılı içerisinde yine Efendimiz Hıra-Nur Dağında ve Cebrail'le beraber ta dağın eteklerinde yine Hatice validemiz gözüküyor yine elinde erzak. Efendimiz dağın zirvesinden annemizi görmüyor ama Cibril için zaman ve mekân söz konusu değil, gelen Hatice annemizi görüyor. Diyor ki: Ya Resulallah, Hatice geliyor, geldiği zaman bende Allah'ın bir emaneti var o emaneti sana bırakıyorum, o emanet şu: Allahu Teâlâ Hatice'ye selam söylüyor Hatice annemiz geliyor, hal hatırdan sonra Peygamber(s.a.v) buyuruyor ki: Ya Hatice az evvel kardeşim Cibril burada idi ve Allah'tan sana selam getirdi, sana Allah'ın selamı var. Hatice annemiz diz üstü yere çöküyor ama bir şey

söylüyor. Rabbinin selamına karşılık o söz biz kıyamete kadar her farz namazından sonra sürekli söylediğimiz sözdür. O söz Hatice annemize aittir. Allah'ın selamı deyince karşılık olarak diyor ki: "Allahümme entesselamü vemin kesselam tebarake ya zülcalali vel ikram" bu Hatice annemizin sözü Allah'ın selamına mukabil söylediği söz: Allah'ım selam sensin, selam sendendir ey celal ve ikram sahibi Allah'ım.

Üçüncü olarak da şunu söyleyeceğim. Anlamak dedik, çalışmak dedik, şimdi güzellik diyoruz. İnsan niçin sever diye düşünmüşsünüzdür. Mesela biz babalar ve anneler evlatlarımıza: evlatlarımız birbirinizi seviniz. Öğretmenler öğrencilere: öğrenciler birbirinizi seviniz. Toplumun ileri gelenleri topluma birbiriniz sevmelisiniz derler. Peki birileri kalksa dese ki: niçin birbirimizi sevmeliyiz. Biz niçin severiz? Bunu araştırken cevabını İmam Gazali'nin İhya'sında buldum. Cevap muhtemelen şöyle birşey: Güzel olan sevilir. Güzel olmayan sevilmez. Güzellik arttıkça sevgi artıyor; güzellik düştükçe sevgi düşüyor. Hayatın bütün alanlarında güzellik. Akşam eve vardınız, sofraya kurulu, çorba geldi. Bir kaşık aldınız sonrasında sıra sıra geldi kaşıklar..... içişleri bakımına döndünüz, çok mu sevdin? Çok güzel olmuş, güzel olan sevilir. Öbür gün geldiniz bir kaşık aldınız, durdunuz. Sevmedin mi? Çünkü kadar güzel olmamış.

Hz. Ömer Efendimizin döneminde, devlet başkanlığı döneminde bir kadın bir mümin kadın beyinin elinden tutuyor, boşanma isteği ile Ömer Efendimize geliyor, adamın saç-sakalı karışmış, üzeri beyhude gibi. Ömer efendimize gelince kadın diyor ki artık bu adama fazla dayanamıyorum. Bu iş bitecek, boşanma işlemi istiyorum. Ömer Efendimiz basiretli, bakıyor ki anlıyor. Siz diyor şöyle içeri geçin biz beyefendi ile biraz beraber olalım. Hemen birkaç arkadaşını çağırıyor, şunu hamama götürün, güzel bir giydirip getirin. Götürüyorlar, mis gibi adam tertemiz, sonra güzelim elbiseler ve haneye geliyor. Kadın bakınca: Allah, Allah. Ömer Efendimiz: "boşanma işlemine başlayayım mı? Yok yok diyor, valla bu kadar güzel olduğunu şimdi farkettim.

Bilir misiniz, bizim ecdadımız Osmanlı, evlatlarına en az 8-10 makam öğretirler. O makamda şarkı öğretirlermiş. Biz Osmanlıyı çok az biliyoruz. 8-10 makamda şarkı öğretirler, derlermiş ki: Beyzaden şöyle gelirse, yorgun gelirse, şu makamdaki şu şarkıyı söylersen, şu halde gelirse, şu makamdaki şu şarkıyı söylersen. Sallanarak gelir-

se şunu söylersin. Bundan etkilendim de, öğrencilere derslerde soruyorum: Kuran’da ne kadar ezberiniz var? Hocam hamdolsun Yasin ezber. Kaç hadisi-şerif biliyorsun? Bir-iki tane bilirim. Türk sanat musikisinden kaç şarkı biliyorsun? Valla o tarakda bezim yok. Peki Türk Halk müziğinden kaç tane türkü biliyorsun? Onlarla ilgilenmem hocam. Şiir olarak kaç tane şiir biliyorsun? Valla şiir ile pek aram yok. Ya birisi tutsa şu genç adamın yakasından, şöyle sarssa ve deseki “Kör müsün be birader? Kör müsün? Sen Leyla ile bir araya geldiğinde paylaşacağın birşey olmayacak mı? Şöyle bir fasıl geçse.”

Sona doğru gelirken, iki maddem kaldı: Birincisi konuşmak, konuşmak, konuşmak. Sosyolojik araştırmalar yapılıyor aile üzerinde. Kesin bir sonuç var: eşler, aile bireyleri birbirleriyle ne kadar çok konuşuyorlarsa, o kadar huzurlular. Ne kadar az konuşuyorlarsa ailede huzur o kadar az. Biri bu konuşmalara girişse ve baya uzun boylu bir konuşmacı ise ailenin ahengi ve kalitesi o kadar yükseliyor. Bu kesin tespit edilmiş. Bakınız, Efendimiz (s.a.v)’in bir hadisi şerifini sizinle paylaşmak isterim. Bir gün buyurdular ki, “Cenneti ala’da saydam saraylar vardır. Yani içi dışından, dışı içinden görülen saraylar vardır.” Efendimizin şerefli arkadaşları dediler ki: “Ey Allah’ın resülü hangi özellikteki müminlere ihsan edilecek bu saydam saraylar.” Peygamber (s.a.v) buyurdular ki: tatlı tatlı konuşanlara; bol bol yemek yedirenlere; herkes uykudayken kalkıp ibadet edenlere ve nafil oruç tutanlara.” Ama taa başa, tatlı tatlı konuşanlara...

Peygamber (s.a.v) bilir misiniz günde 3 defa annelerimizle sohbet ediyor. Sabah namazından sonra arkadaşlarıyla, sonra da annelerimizle. İkinci namazından sonra yine annelerle; yatsı namazından sonra kısa bir muhabbetleri yine var. Bütün annelerimiz Efendimizin bulunduğu odaya gelirler, kısa da olsa bir konuşma yaparlar. Neticede günde en az 3 kez uzun metrajlı veya kısa konuşmaları var.

Peygamber (s.a.v) bazen yorgun düşerler, hanesine geldiklerinde Aişe annemize şunu söylerler: Ya Aişe konuş ki beni ferahlat. Ya Aişe konuş ki beni dinlendir. Aynen böyle. Aişe annemiz de arada bir Peygambere yoklama çekermiş: Ya Rasulallah beni ne kadar seviyorsun? Peygamber (SAV) ya Aişe kör düğüm gibi. Kör düğümü düğümleyen ancak çözermiş. Ara sıra Aişe annemiz yoklama çekermiş; Kör düğüm ne alemde ya Rasulallah? Efendimizin cevabı; ilk günkü gibi

ya Aişe. Hz Aişe ne diyor biliyor musunuz; “Peygamber Efendimizle başbaşa yemek yedikleri zaman mutlaka mübarek elleriyle benim ağzıma lokma tutarlardı ve suyu benim içtiğim noktadan içerlerdi. Peygamber Efendimiz eşleriyle, arkadaşlarıyla, evlatlarıyla her zaman muhabbetliydi.

Aişe Annemizle Peygamber Efendimiz beraberler, ilerden Safiye Annemiz gözüküyor, Safiye Annemiz çok sık ama kısa boylu bir annemiz. Aişe annemiz onu çekemezlerdi. Şimdi Safiye annemiz gelince Aişe annemizin kıskançlığı yine tutuyor, şunu söylemeden kendini alamadı; dediler ki; “boyu da ne kadar kısaymış”. Peygamber Efendimiz bunu duydular; ya Aişe öyle bir söz söyledin ki bu söz denize düşseydi denizin kimyasını bozardı.

Anadolu’nun bir köyünde doğmuş bir Anadolu çocuğuyum. Muhtemelen hepimiz böyleyiz. Annelerimiz başışlayın ineklere inek demezler. Sarıysa sarı kızım, siyahsa kara kızım, beyazsa ak kızım derler. Akşam eve gelmişse sarı kızı, bakracı alır, sağmaya gidecek, süt alacak ya. Sanki kırk yıllık dost gibi konuşmaya başlar, sarı kızım bu gün nasıl, hele anlat bakalım. Konuşur, konuşur, sonra sırtını şöyle bir sıvazlar. Mübarek hayvan şöyle bakar; şu sözün yok mu, sütümü istiyorsun, bu söze canımı istesen anında vermezsem namert olayım, canımı iste. Ama sen bu mübareğe, gâvurun malı diye yaklaşırsan, dışlayarak, itekleyerek, hayvan şöyle döner, zıkkım iç emi. Söz kesinlikle hayvanların psikolojisini bozuyor.

İnsan öyle zarif bir varlık ki, aman dikkat. Muhtemelen biz, çocuklarımız için kaş yapayım derken defalarca gözlerini çıkarmış olabiliriz. Defalarca. Sonra da adam olmadı dedik. Adam olacak hal mi bıraktık. Belki çocuk bir sözümüzden dolayı, alnıma kurşun sıksaydın ama bu sözü söylemeseydin der. Evlatlarımıza karşı güzel babalık yapamadık. Annelik yapamadık. Geçen gün oğlumun okuduğu kentteydim. Öğretmenleriyle beraberiz. Dediler ki oğluma; böyle baban varmış. Ama ben yaralıyım, oğullarıma, çocuklarıma karşı, onların kıymetini bilemedim. Hakikaten kıymetlerini bilmiyoruz.

Değerli kardeşlerim İsra Suresi 53. Ayeti Celilenin başlangıcı şöyle; “Kullarıma söyle sözün en güzelini söylesinler”. Peygamber SAV de şöyle buyuruyor, kalpleriniz dosdoğru olmadan imanınız dosdoğru olmaz. Efendimizin şu meşhur hadisini biliyorsunuz; “Allah’a ve ahiret gününe iman eden ya hayır söylesin ya da sussun”.

M. Beşir Eryarsoy ile Röportaj

Onurlu Genç Öğrenci İnisiyatifi

Onurlu Genç Öğrenci İnisiyatifi İstişare Heyeti adına,

Esselamü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berekatühu.

İnsanları karanlıklardan aydınlığa, dünya hayatının eza ve cefasından ahiretin bolluğuna çıkarmak için gönderilen İslam dini şüphesiz bu din ile amel eden onu ikame eden bir toplum, grup, cemaat oluşturmak ister.

Bu toplumun veya herhangi birinin, kendi fikirlerini kültürel sanatsal¹ sosyal alanlarda iyi bir şekilde temsil etmesi gerekir. Yani kendi üslubunu kaybetmeden bu toplumsal gerçekler karşısında eğilip bükülmeden onları kendi potasında eritip yeniden dünyaya sunmalıdır.²

Bu yeniden inşa sürecinde toplumun en dinamik, canlılığını koruyan sınıfı olan gençler ve eğitim öğretim sisteminde örgün eğitim alan, ortaöğretim, yüksek öğretim, öğrencilerin rolü tartışmasız bir gerçektir. Çünkü dünyaya buralardan nesiller yetişmektedir.

Bizler de özelde Müslüman gençler olmak üzere toplumsal duyarlılığa sahip iyilik adına bir şeyler yapmak isteyen toplumsal ve kültürel ıfsada karşı fitrat üzere değerlerle hareket eden arkadaşlarla içinde bulunduğumuz genç kesime daha kolay ulaşabilmek için bir eyleme kalkıştık.

Onurlu genç öğrenci inisiyatifi yukarda bahsi geçen sebeplerden ötürü 23 Nisan 2013'te kuruldu. İstişare heyetimizi oluşturduk. Görev paylaşımı yaptık. Şu an üç alanda faaliyetlerimiz var:

- Sosyal medya (sorumlusu) : Veysel ÖZDEMİR
- Kitap dağıtımı (sorumlusu) : Celal ÖZDEN
- Kültürel etkinlik (sorumlusu) : Hanzala ASLAN

1. 19. ve 20. yy'larda Türk edebiyatının hali ortadadır. Kültürel ve sanatsal alanda Osmanlı ve Türkçü aydınlar ön plandadır. Hele cumhuriyet ve sonrasındaki dönemde sanat neredeyse solcuların elinde kalmıştır. Burada Müslümanlar da sanat yapıyor diyerek savunma yapmak gereksizdir. Örneğin hikâyecilik dendiğinde Türk edebiyatında akla ilk gelen kişiler Sabahattin Ali ve Sait Faik Abasıyanıktır. Türk hikâyeciliği bu sanatçıları tanımadan anlaşılamaz. Sabahattin Ali'nin kalemi öyle güçlüdür ki yazdığı hikâyelerden bazıları tek parti döneminde toplatılmıştır. Sait Faik adına Amerika'da ödül verilmektedir. Böyle olduğu zaman yazılan bir hikâye o toplumun kültüründe yer bulur.

2. Seyyid Kutub Yoldaki İşaretler isimli kitabında bu meseleyi ayrıntılı bir biçimde işlemiştir. Allah kendisine rahmet etsin.

H.A.: HANZALA ASLAN

M.B.E.: M. BEŞİR ERYARSOY

H.A.: Selamün Aleyküm ve rahmetullahi ve berekatühu

Şefkatli Eller Cemiyeti'nin Adana'da **Peygamber Ümmetini Arıyor** adıyla düzenlediği konferansa konuşmacı olarak katılan Beşir Eryarsoy Hocamızla kısa bir röportaj gerçekleştireceğiz inşallah.

Öncelikle hoş geldiniz hocam Selamün Aleyküm.

M.B.E.: Ve Aleykümselâm. Hoş sefa bulduk, çalışmalarınızda başarılar diliyorum.

H.A: Allah razı olsun hocam. Öncelikle sormak istediğimiz konferanstan beklentileriniz nedir?

M.B.E.: Aslında benim Adana'dan beklentilerim daima güzel olmuştur. İyi bir dinleyici kitlesi vardır. Allah'tan da evvela bize doğru ve etkileyici şeyler söylemeyi nasip etmesini, ikinci olarak da konuştuklarımızın kendi nefsimiz üzerinde ve muhataplarımızın üzerinde de hayırlı etkiler bırakmasını niyaz ederiz. Beklentimizi bu manada güzel ve hayırlı eylesin.

H.A: "Peygamber Ümmetini Arıyor" diyorsunuz bunun meselesi (anlamı) nedir?

M.B.E.: Şimdi bu konuşmayı konferanstan önce yayınlıyacaksanız esprisi kalmaz, sonra yayınlıyacaksanız sorun olmaz. Şimdi işin özeti şudur: Resulullah (s.a.v) hiçbir zaman kendisini ümmetinden ayrı görmedi, Resulullah (s.a.v) ümmetine rahmet olarak gönderilmiş olmanın aynı zamanda bilinciyle, o rahmetin yüklediği sorumlulukla her zaman ümmetinin iyiliğini, hayrını, güzelliğini ve özellikle de ahirette ilahi rahmete ve himayeye en çok muhtaç olacakları bir zamanda kendisi de âlemlere rahmet olmak vasfıyla ümmeti üzerinde bu rahmet etkinliğini bırakmak istiyor, göstermek istiyor. Diyor ki Peygamber (as): Her bir peygamberin Allah katında ret olunmayan bir duası vardır. Benden önceki peygamberler yaptıkları dualarında istediler dünyada. Ben ret olunmayacak duamı ahirette ümmetim için sakladım diyor. Dolayısıyla böyle bir peygamber bir an dahi dünyada ümmetini düşünmeden etmedi demek yetersiz olur. Ümmetinin Ahiretini dahi düşünecek onun için en hayırlı olanı gerekirse dünyadaki isteklerinden fedakârlık ederek ahirete erteleyecek kadar ümmeti için fedakâr olan bir peygamber, bizim için bu kadar fedakâr olan bir peygamberi gerçekten ne kadar sevsek azdır. Böyle bir peygamberin izinden gitmek için ne kadar hassasiyet göstersek azdır diye düşünüyorum.

H.A.: Biz de o hassasiyeti aramaya koyulduk inşallah.

H.A.: Hocam çevirisini de yaptığınız Çağdaş Fikir Akımları adlı kitapla ilgili bir soru soracağım. Modern Batı toplumunda din ile felsefe karşı karşıya iken, felsefe modern Batı toplumunun temel yapı taşlarından sayılırken, İslam toplumu için de aynı şey geçerli midir yenide veya eskide?

M.B.E.: Eğer İslam dini olmasaydı Müslümanların felsefeyle uğraşmaları bir fazilet olurdu. Kanaatimce felsefe aslında muzdarip insanların hatta ıstırapları ve çileleri kutsal olan insanların işidir. Ama ne zaman değer ifade eder, dediğim gibi peygamber yokken, peygamberin sesi işitilmemişken peygamberin davası yokken değerlidir. Peygamberin sesinin işitildiği, davasının bilindiği bir yerde zerre kadar kıymeti yoktur. Çünkü ilahi vahyin doğruları zaten dimdik ortada dururken akıl ve beşeri imkânlar çerçevesinde doğruyu araştırmak gereksiz bir külfet olur. Bir kıymet ifade etmez. Çünkü doğruya ulaşış ulaşamayacağı da belli olmaz.

H.A.: Hocam İslam'da nakil ve akıl önceliği var. Peki, nakli bize fehmettiren akıl değil mi?

M.B.E.: Şimdi bir defa öncelik sonralık bençe yanlış bir kategorilendirme. Her birinin vasfını belirlersek daha iyi olur. Nakil eğer doğru olarak bize ulaşmışsa; nakil taşınan, aktarılan demek. Bize doğru olarak aktarılmışsa akıl da nakli doğru olarak anlamışsa hakikat insanın önünde belirginleşmiş olur. Fakat nakil bize doğru gelmemişse veya doğru gelmekle beraber akıl onu idrak edememişse naklin bizatihi doğru olmasının bir kıymeti yoktur. Yani Cenab-ı Allah buyuruyor ki:

Allah'tan başka bir ilah yok. Bu bir nakildir ve hakikattir. Fakat akıl bu hakikati yeterince idrak etmediği takdirde bunun bizatihi hakikat olmasının insana faydası yok. Akıl bu hakikatten ne zaman istifade edebilir bunu doğru olarak idrak ettiği ve iradesiyle gereklerini yerine getirdiği zaman istifade eder, ortaya çıkar. Dolayısıyla öncelik sonralık ile ilgili kategorilendirme pek isabetli bir görüş değil. Bu kategorilendirme İslam dünyasına Mutezile ile birlikte geldi. Mutezileden önce öyle bir kategorilendirme İslam tarihinde görülüyor.

H.A.: Peki Hocam. Çok net bir soru olacak da

M.B.E.: Daha net olsun.

H.A.: İslam'ın insanları güzel ahlak sahibi yapmak, güzel bir toplum inşa etmek gibi hedefleri var. Peki, bunlarla beraber İslam'ın temel hedefi nedir?

M.B.E.: Temel gaye galiba "fafirru ila Allah" ayet-i kerime'sinde dile getiriliyor. Allah'a kaçınız. Yani içinde bulunduğumuz bu dünyada imtihan gereği bizi Allah'a doğru gitmekten alıkoyan birçok şeyler var. Cenab-ı Allah da bu engelleri aşmanın yolunu bu ayet-i kerime'de böyle gösteriyor. O halde diyor Allah'a doğru kaçınız. "Fere" hem kaçmak manasındadır fiil olarak, hem de uçmak manasındadır. O halde uçarcasına kaçınız diyebiliriz. Sizi Allah'tan alıkoyan, sizi Allah'tan uzaklaştıran, sizi Allah'ı gaye ve maksat edinmekten alıkoyan her bir husustan kaçınız, Allah'a doğru yöneliniz. Bunun içerisinde bütün yüksek gayeler tahakkuk eder: Üstün ahlak sahibi olmak da bunun içerisinde, insanlığa barış getirmek de bunun

içerisindedir, insanlar arasında eşitlik, özgürlük, adalet sağlamak gibi...

Tarih boyunca beşeriyet ne kadar idealin peşinde koşmuşsa hepsi ve daha fazlası Allah'tan Allah'a kaçmakla elde edilebilecek şeylerdir diye inanıyorum.

H.A.: Hocam gündemle ilgili bir soru: Son 1 Mayıs'ta taşkınlıklar, olaylar falan oldu; yine Antikapitalist Müslümanlar adıyla bir grup çıktı, bunlar İslami kimlikleriyle öne çıkıp: İş Ekmek Özgürlük bu tip şeyleri istediklerini dile getirdiler. Bu konu hakkında düşünceniz nedir, ya da bizim sahip olmamız gereken İslami bakış açısı nedir?

M.B.E.: Vallahi, iş, ekmek, özgürlük... Tabi özgürlük, iş ve ekmek'ten farklı bir kavramdır mahiyeti itibariyle. İş ve ekmek özü itibariyle Marksist talepleri ihtiva eden bir kavramdır. Ve materyalist bir söylemin ürünü olan terimlerdir veya kavramlardır. Özgürlük ise nispeten iş ve ekmek'ten daha çok manevi, idealist içeriği olan bir kavramdır. Antikapitalist olmak belki bunları istemeyi gerektirebilir ama Müslüman olmak da bunlarla yetinmeyi gerektirmez bunlar İslam'a dar gelir. Müslüman'ın kendisini sadece belli bir şeyin antisi olarak gösterip başkalarına ait söylemleri İslam adına ödünç almak İslam'ı aşağılatmaz da İslam adına taleplerde bulunduğunu söyleyenler için aşağılatıcı bir özelliktir. Bir Müslüman kendini bu kadar dar şeylere hapsedmemeli. Çünkü İslam'ın kendisi zaten Allah'a teslimiyeti gösteriyor. Allah'a teslim olan bir insan başkasını ezmez, Allah'a teslim olan bir insan başkasını sömürmez, Allah'a teslim olan bir insan başkasının hakkını yemez, Allah'a teslim olan bir insan kendisi için istemediğini başkası için de istemez, kendisi için istediğini başkası için de istemek zorundadır. Dolayısıyla bizim böyle son derece marjinal ve tamamıyla taklit kokan bir vaziyette olmamız; benim bir Müslüman'a yakıştırabileceğim bir nitelik değildir.

H.A.: Hocam Allah razı olsun. Başta demiştik kısa olacak diye.

M.B.E.: Sizden de Allah razı olsun. İsteddiğiniz için zaten ben de çok muhtevalı, derinlikli sorulara olabildiğince kısa cevaplar vermeye çalıştım. Sorularınızın her biri kitaplık çapta güzel sorulardır. Allah muvaffak etsin.

SOSYAL AĞLAR

e-mail: onurlugenc-inisiyatif@hotmail.com

Mazaret Yok

Hayriye BİCAN

İnsan, içinde duygu ve düşünceler bü-yütür. Herkesin bir yaşam felsefesi var, elbette. Duyusuz, düşüncesiz, refleksiz bir kişiden bahsetmek mümkün değil. İnsan içinde ne biriktirirse davranışları da o doğrultuda şekillenir. İnsan içinde dostluk ve mutluluk büyüttüğü gibi nefret de biriktirebilir. İnsanın içinde ne varsa hayat aynasında da o görünür. Mazaret, insanın içindeki duruma bulduğu bahanelerdir, diyebiliriz. Mazaretler ağına takılan kişi, minicik bir çocuğun gözlerindeki ışıltıyı göremez. Hayır, ben baktım o gözlerini kapattı, diye itiraz eder. Yapıp çözüm bulmak yerine mazaret üretmek daha kolay gelir.

Mazaret üretmek bir hastalıktır. Hatta insan için en tehlikeli hastalıktır. Mazaret üretme alışkanlığı başarıyı engelleyen, insanı gerileten bir anlayıştır. Mazaretler arkasına sığınarak kendisini koruduğunu sanan kişi aslında kendisine en büyük kötülüğü yapıyor, demektir. Kendisini insan kılan kabiliyetlerini öldürecek mecraya doğru sürüklüyor, demektir. Mazaret üretmek işi yokuşa sürmektir. Başarmamak için mazaret üretmek, imkânların kısıtlanmasına, çabaların zayıflamasına sebep olur. Maalesef bunu yapamıyorum demek, kişinin kendisini geliştirmek için elinde fırsat olduğu halde hiçbir şey yapmadan işi yokuşa sürerek mazaret üretmekten başka bir şey değildir. İnsan bu durumda kendi potansiyeline inanmaz ve güvenmez. Tercihini başarmaktan yana koyarak hedef belirlemez.

Aynı şartlarda yetişen iki kardeş, yetimhanede zor şartlarda kalan bu iki çocuktan biri

elindeki imkânları iyi değerlendirdi. Kendisini yetiştirerek meslek sahibi oldu. Evlendi ve mutlu bir yuvası oldu. Diğer kardeş okuldan ayrıldı. Elinde olan imkânları iyi değerlendiremedi. İçinde bulunduğu şartlara mazaretler bularak, böyle olmasaydı asla bunu yapmazdım, ben buna mecburum gibi yalanların arkasına gizlendi. Bir meslek sahibi de olamadı. Evlendi ama mutlu bir yuvası olmadı. Boşandı ve serseri bir hayat sürdürdü. Bu iki kardeşe de "Nasıl oldu da böyle bir hayat sürdürüyorsun?" diye sorulduğunda ikisi de aynı cevabı veriyordu: "Sen de benimki gibi bir çocukluk geçirseydin, başka türlü bir hayat sürmen mümkün olur muydu?"

Hikâyedeki iki karakterden birisi mazaretler üretmeden doğruyu hedefleyerek yürüdü. Hayata su taşıyarak merhametle yaşadı. Diğer mazaret çalırlarına dolanarak adeta hayata odun taşıdı ve alev alev ateşin içinde kaldı. Geçmiş suçlamak mazaret üretmektir. Hâlbuki yaşadıklarımızdan ibret almak lazım. Gönül gözüyle bakmak mazaretlere takılmadan hakikati görmeyi sağlar.

İnsanoğlu her şeye bir sebep bulabiliyor. Okumaya, öğrenmeye, başarısızlığa, geç kalmaya, unutmaya her şeye bir bahane söyleyebiliyoruz. Ama şu asla unutulmamalıdır ki, bahane insanın kendisine söylediği en büyük yalandır. Yalan girdiği her şeyi çirkinleştirir. Bu durumda mazaret kötü duygu ve davranışların maskesi olabiliyor. Bu da insanda bulunan gelişim potansiyelini de olumsuz yönde etkiler. İnsan adeta başarmamak için direnir.

Mazeret üretme tehlikesine karşı insanın kendisini uyarması ve uyandırması çok önemlidir. Hayatta her şeye bir bahane yakıştırmak kişiyi insan olma izzetinden uzaklaştırır. İnsan en mükemmel, en güzel şekilde yaratılmıştır. İman ve ilimle "yapıp etmeye" en layık olan insandır. Çünkü o beyan gücüyle şuurlu ve sorumlu olmaya en uygun biçimde yaratılmıştır. İnsan kendisine verilen bu nimetleri, nimeti verenin gösterdiği, bildirdiği gibi değerlendirmelidir. Hayat üzerinde nimet sahibinin etki ve yetkisinin olduğunu unutmadan hayırlar ve güzellikler ortaya koymalıdır mü'min, mazeretlere takılmadan. Üretme ve inşa etme güç ve kuvvetini verenin Allah(c.c) olduğunu bilecek, O'nun(c.c) öngördüğü şekilde ameller ve çalışmalar ortaya koymak gerekir. Mademki insan mükemmel yaratıldı, o zaman hayatta mazerete yer yok. "Yapacaktım ama... Gidecektim fakat..." gibi cümleleri lügatimizden çıkarmalıyız. Başarmak için her şart ve durumda, her zaman eyleme ve söyleme mazeret bulma sıkıntısından kurtulmak lazım. İnsan olmak için, kul olmak için, dost olmak için, birbirimizi anlamak için, başarmak için mazeret kelimesiyle ilgili olan tüm bağlardan kurtulmak gerek.

Mazeret maskesinin ardına sığınmadan yapmamız gerekenleri gücümüz yettiğinde en iyi şekilde yaparak takdirin Allah'tan olduğuna inanmalıyız. "İçindeki devi uyandır" şeklindeki sloganlaşan söylemlere takılarak, bencilliğin içine düşerek, şişirilmiş egolarla ortalıkta dolaşmak kadere iman eden mü'mine yakışmaz. Evet, yapabilmek için insana cüzi irade verilmiştir. Fakat Yaratıcının külli iradesine aykırı davranan insan hiçbir şeye ulaşamaz. Sebep ve sonucu yaratacak olan Allah'tır. O'nun (c.c) dilemediği bir şey asla gerçekleşmez. İnsan

Mazeret maskesinin ardına sığınmadan yapmamız gerekenleri gücümüz yettiğinde en iyi şekilde yaparak takdirin Allah'tan olduğuna inanmalıyız. "İçindeki devi uyandır" şeklindeki sloganlaşan söylemlere takılarak, bencilliğin içine düşerek, şişirilmiş egolarla ortalıkta dolaşmak kadere iman eden mü'mine yakışmaz. Evet, yapabilmek için insana cüzi irade verilmiştir. Fakat Yaratıcının külli iradesine aykırı davranan insan hiçbir şeye ulaşamaz. Sebep ve sonucu yaratacak olan Allah'tır. O'nun (c.c) dilemediği bir şey asla gerçekleşmez. İnsan kendisine aşırı bir öz güven vehmederek benim yapamayacağım şey olamaz gibi kibre ve gurura kapılmamalıdır.

kendisine aşırı bir öz güven vehmederek benim yapamayacağım şey olamaz gibi kibre ve gurura kapılmamalıdır. Rabbin hayata müdahale yetkisini, O'nun (c.c) plan ve programını unutmamak gerekiyor. İnsan bir işe niyetlenir, elinden gelen performans ortaya koyar ama sonucu takdir edecek olan Allah'tır.

Günümüz insanı her şeye bir bahane bulabiliyor. Bu bazen zamansızlık, bazen imkânsızlık, bazen isteksizlik, bazen tembellik, bazen de başka bir şey olabiliyor. Yapmadığımız, başarmadığımız şeylerin bizim eksikimiz veya yanlışlığımızdan dolayı olduğunu düşünmeden hataları, eksikleri, başarısızlıkları, kötülüklerin ve tembelliklerinin hepsini yüklemek için

bir günah keçisi arıyoruz. Kendimize yalan söyleyerek yanlışla şartlanıyoruz. Dağlar kadar büyük, kayalar kadar sert mazeretler üreterek zalimce bir yalanın içine düşüyoruz.

Mazeret üretme çabası insanı adeta yalan makinesine çevirir. İnsan yaptığı hataya bir kılıf uydurmak, bir mazeret bulmak için didinip durur. Bir yanlış daha büyük bir yanlış olarak sürer gider. Hatayı örtmek için o böyle yaptığı için, ben de böyle yapmak zorunda kaldım gibi savunma mekanizmaları geliştirir. Kişi adaleti baz almadan kendi zaviyesinden baktığında suç hep başkalarındadır. O süttan çıkmış ak kaşıktır.

Mazeret üretmek kaçmak, saklanmak deyim yerindeyse güneşi balçıkla örtmek gibi olmaya-cak bir çabanın içine düşmektir. Bahanelerin arkasına sığınmak, insanın kendi gerçeklerinden kaçmasına neden olur. Bu sebeple gönüllerde kapanması zor derin yaralar açılır. Mazeret üretmek insanı alelacele bir tuhafılık içine sürükler. İnsanın iç âleminde büyük ıstıraba sebebiyet verir. Mazeret insana kendisini unutturur.

Sorumluluk şuurundan uzaklaştırır. Hedefi ve niyeti şaşırtır. Davadan vaz geçirir. Bu da insanı ifsada ve helake sürükler.

Zayıflıklarımızı, zaafılarımızı, arızalarımızı bilmek ve bunları tedavi etmek için çabalamak gerekir. Ama biz hatayı onarıp, düzeltmek yerine hataların faturasını başkalarına kesmek için bahaneler üretiyoruz. Mazeret üretmek başarıya değil, başarısızlığa yol açar. Mazeret üretmeyi hayat biçimi haline getirenler, kendilerini geliştirmek için gerekli şevk ve enerjiden mahrum kalır. Mazeret üretmek performansı olumsuz olarak etkiler. Bu insanlar performanslarını genelde başkalarını kınamak ve suçlamak için kullanırlar. Kusurlu durumlar için nefisleri dışında herkesi rahatlıkla suçlayabilirler. Mazeret üreterek her şeyde hep kendi haklılığı noktasında bir fikre sahip olurlar. Hatalardan asla ders çıkarmazlar. İbretle bakıp ders almayanlar asla gelişemezler.

Mazeret üretme hastalığı şeytani bir hastalıktır. Nefsinin arzularını hayatına egemen kılan insan yaptıklarına her an bir bahane bularak kendisini rahatlatmak ister. Aslında onun gönlü kuşku ve endişelerle doludur. Bu ruh hali de insanı zanna ve iftiraya doğru kaydırır. İçindeki şüpheleri temizleyemeyen kişi üzüntü ve telaş içinde bir hayat geçirir. Mazeretler üreten insan aslında kendisini aldatır ve büyük bir yanılgının içine düşer. Dünyadaki en kötü şey de insanın kendisini aldatmasıdır. Bu da fitrata ihanet etmek demektir. Kendisine faydası olmayanların başkaları için yapabilecekleri hiçbir şeyleri yoktur. Unutulmamalı ki, yalan ve yanlış iktidarı artmakla hiçbir zaman doğru hale gelmez. Zehir, kristal kadehlerde, altın tepsilerde de sunulsa öldürücüdür.

Her zaman ve şartta yapılacak bir şey vardır inancında olan yürekli insanlar mazeret üretme mekanizmasına asla tenezzül etmezler. İmkân ve istidatlarının farkında olarak görevlerini hakkıyla yerine getirirler. Hayatını hizmet ve mücadeleye adanmış kahramanlar hatır ve gönül kırmadan sadece Allah'ın rızasını arzulayarak sorumluluklarını yerine getirerek, hedeflerinde ki hakikatleri ileriye doğru taşırlar.

Akliselim sahibi olan her insan, bir örümcek ağı gibi insanın ruhunu saran, reflekslerini zayıflatan, hayat alanlarını maddi ve manevi yönden etkileyen mazeret tufanından korunmalıdır. Her Müslüman zihin ve gönül uyumu içinde hem fert hem de toplum bazında ada-

let ölçüsünde güzel davranışlar ortaya koyarak iyiliklerin yaygınlaşmasına ön ayak olmalıdır. Karşılaştığı engellere karşı direnç göstererek, hakikat bilgisi ışığında çıkış yolları ve çözümler aramalıdır. Mazeretler ağına takılmadan, bahaneler uçurumuna düşmeden dengede kalarak fitrat üzere kalmak için mücadele etmelidir. Pes etmek Müslüman bir kişiliğe yakışmaz. Çok az da olsa yaptıklarımızla birilerine yardımımız dokunacaksa, bahaneler üreterek yapacağımız hayrı engellememeliyiz. Kendimize göre geçerli nedenlere dayandırarak mazeretler üretsek de, tercihimiz hayrın azalmasına ya da yok olmasına sebebiyet veriyorsa, bir kez daha durup düşünmemiz acilen şarttır. Ruhlarında zehirli sarmaşık gibi dolanan mazeret üretme refleksine yenik düşerek, küçücük bir yardıma, azıcık bir faydaya bile engel olmak büyük bir vebaldir. Nefislerin arzularından kurtularak mazeretsiz ve bahanesiz bir şekilde özgürce Rabbimizin rızasına ulaşmak için çalışmalıyız.

“İki günü eşit olan ziyadadır.”, “Amellerin en faziletlisi vaktinde yapılmasıdır.”, “Mü'min, bir delikten iki defa sokulmaz.”, “Allah sizden birinizin yaptığı işi sağlam ve iyi yapmasından hoşnut olur.”, “Kardeşine tebessüm etmen sadakadır.” Gibi Peygamber Efendimizin mesajlarıyla hayata bakan mü'min, bu vahiy bilgisiyle olayları değerlendirdiğinde, mazeret üretmekten kaçınarak değer üretmeye ve hayırlı ameller ortaya koymak için çalışır. Karşılaştıkları olumsuzluklara takılıp kalmak yerine Ku'ran ve Sünnet ilkelerine uygun çözümler bulmak için çaba sarf ederler. Boş kalmanın bir takım marazlara sebep olacağının farkında olarak tembellikten ateşten kaçır gibi kaçarlar. Her zorluktan sonra mutlaka bir kolaylığın geleceğine inanarak, sıkıntıları gözünde büyütterek kendisini mazeretlerin kucağına atmaz. Her an ve her durumda bir imtihan sürecinde olduğunu bilerek, mazeret balonlarının arkasına saklanmaz.

“Ey İman edenler! Allah'a bütün samimi yetinizle tövbe edin. Umulur ki Rabbiniz sizin günahlarınızı örter ve sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla beraber iman edenleri utandırmayacaktır. Onların nurları önlerinde ve sağlarında koşacaktır. Ve onlar diyecekler ki: Ey Rabbimiz! Nurumuzu bizim için tamamla ve bizi bağışla. Şüphesiz senin gücün her şeye yeter.” (Tahrim-8)

Nakba Tanıkları

Kaynak: alnakba.org
Çev: İsmail CEYLAN

Nakba günü, 1948 yılından itibaren ölen ya da öldürülen Filistinlileri anmak, yaşanan sürgünün ya da göçlerin sonucunda kaybedilen toprakların, malların, mülklerin ve hakların yasını tutmak için her yıl 15 Mayıs tarihinde Filistinliler tarafından anma günü olarak geçirilir ve Filistin devletinin de resmi tatil günlerinden biridir. Günümüzde İsrail'de Miladi takvime göre 15 Mayıs'ta (Miladi takvimle 19 yılda bir aynı tarihte 15 Mayıs'ın çakıştığı Yahudi takvimine göre bile olsa), İsrail'in bağımsızlık kutlamalarının paralelinde Filistinliler ve Araplar tarafından felaket günü anmaları, protestolar ve gösteriler yapılmaktadır.

1998 yılında Yaser Arafat'ın da katıldığı törenlerde 1 milyon kişinin katılımıyla toplu olarak Nakba gününün anılmasına başlanmış ve felaketin canlı tutulması için çeşitli yerlerde gösteriler yapılmıştır. 2003 ve 2004 yıllarında Londra ve New York'ta da gösteriler düzenlenmiştir. Nakba günü İsrail Savunma Kuvvetleri ile Filistinliler arasında Batı Şeria ve Gazze'de çatışmaların en çok yoğunlaştığı yıllık dönemdir.

2006 yılında İsrail Meclisi Knesset'in Arap milletvekili Dr. Azmi Bishara, İsrail gazetesi Maariv'e verdiği demeçte şöyle demiştir: "Bağımsızlık günü sizin tatiliniz, bizim değil. Biz bu günü felaket günü (yevm an-nakba) olarak hafızalarımıza kazıdık ki bu 1948 yılında Filistin ulusunun yaşaması olduğu trajediyi ifade eder."

2009 yılının Mayıs ayında ise Avigdor Liberman'ın başında olduğu aşırı sağcı Evimiz İsrail Partisi (YisraelBeitenuParty), nakba gününde yapılacak olan gösterilere katılanların tutuklanmasını ve nakba gününde yapılacak olan anma etkinliklerinin yasaklanmasını sağlayacak bir

yasa tasarısı üzerinde çalıştıklarını açıklamıştır (vikipedi).

Bu yazı Mayıs 1948'de bir Filistin köyünün imha edilmesi olayına katılan bir İsrail askerinin yakını tarafından, bize yollandı. (al nakba.org)

"Bu satırları yazarken gözyaşlarımı tutamıyorum. Al-Sanbariyya köyünün yıkılmış fotoğrafını görünce ağlamaya başladım çünkü bu köyün ve içinde yaşayan insanların yok edilmesine benim yakın bir akrabam da katılmıştı. Şu anda ölmüş olan bu yakınım Los Angeles'ta doğmuştu ve ikinci dünya savaşından sonra Filistin'de yaşamaya karar vermişti. Orta batıdaki bir eğitim kampında karısı ile tanıştı. Kamptaki diğer insanlarla beraber Filistin'de bir kibbutz kurmaya karar verdiler. Orada yaşayan insanları topraklarından edecekleri gerçeği hakkında pek düşündüklerinden emin değilim. Orada değildim ve bizzat bunlara şahit olmadım.

Bu akrabam, kaçak göçmenleri Filistin'e taşıyan bir gemi ile oraya gitmeye çalışırken İngilizler tarafından gemi durdurulmuş. O, gemiden atlanmış ve kıyıya kadar yüzerek diğer Amerikalılara katılmış. Silah edindikten sonra (muhtemelen Haganah'tan), kuzey Filistin'e gitmişler ve orada etnik temizlik yaparak Maayan Baruch Kibbutz'unu kurmuşlar.

Bu olaydan birkaç yıl sonra bu akrabam ve karısı benim düşünümüne katılmak için Los Angeles'a geldiler. Bana; kapıda ayakkabılarını, ocakta tencerelerini bırakarak korkuyla evlerinden kaçışan köylüleri anlatırken kahkahalar atıyordu ve onun bu halini hiç unutmayacağım. Daha sonra, internette yaptığım bir aramada eski ismi al-Sanbariyya isimli bu köyün 130 aileye yerleşim sağladığını okudum. Dinlediğim bu etnik temizlik

hikayesi beni üzmüştü fakat o yıllarda gençtim ve ben de kendimi İsrail rüyasına kaptırmıştım. 1967 savaşıdan hemen sonra içimde birçok şüphe belirdi ve İsrail/Filistin tarihi ile ilgili araştırma yapmaya başladım. Filistinli insanlara yapılmış ve günümüzde de devam eden akıl almaz zulümleri keşfettim.

Bir Yahudi olarak tüm insanlık için adalet talep ediyorum. Filistinliler ve topraklarından zulümle çıkarılmış tüm insanlar için konuşmayı kendim için bir zorunluluk olarak görüyorum."

Yazarın rumuzu Sakakini olarak belirtilmiş.

Bu bölümde Deir Yasin katliamı öncesinde Al Kastal'ın işgaline tanık olan üç görgü tanığının anlattıkları var. (1997'de yayınlanmış bir kitaptan)

Ebu Mahmud, 70 yaşında şu an eski Kudüs'te yaşıyor.

"Yahudiler saldırıya başladığında ben köydeydim. Ben ve arkadaşlarım köyün batısını savunuyorduk ve silahlıydık. Karşımızdaki köyde(Kastal) çatışma sürüyordu ve tüm köylü, özellikle de gençler savaşmaya hazırдық. 8 Nisan 1948 Perşembe günü saat 16:30'da Abdulkadir Hüseyini öldürüldü biz biraz uzağındaydık. Ertesi sabah 02:30'a kadar köyü savunduk. Sabaha karşı Yahudiler spot lambaları ile bizi bulabilmek için köye girdiler ve çatışmaya başladık. Köyün batısı hariç tüm yönlerde çatışma devam ediyordu. Yahudilerin ellerinde her çeşit otomatik silah, tanklar ve ağır silahlar mevcuttu. Evlere girerek kadın çocuk ayırt etmeden katliam yaptılar. Köyün gençleri ise öğleden sonra 15:30'a kadar cesurca savaştılar.

Hiç kimseden ne yardım nede destek alabildik. Köyden yaklaşık 40 esir aldılar. Fakat çatışma sona erdikten sonra esirleri taş ocağına götürüp kurşuna dizdiler ve cesetleri taşocağına attılar. Yaşlıları, kadınları ve erkekleri esir aldılar ve sadece gençleri öldürdüler. Bizi kuşatıp silah bırakırsak kurtulacağımızı söylediler fakat sözlerinde durmadılar. Köyü tamamen boşaltana kadar savaştılar.

1967 savaşıdan sonra, 1948 öncesinde de tanıdığım bir Yahudi (görgü tanığı) beni, köyü ziyaret etmem için davet etti. Kuyunun yanında durdum ve Kur'an'dan bazı ayetler okumaya başladım. Bana burada okumamamı çünkü bu kuyuda hiç ölü olmadığını söyledi ve beni taşocağına götürdü. Burada Kur'an okuyabilirsin, çünkü iki Yahudi'nin bir Arap cesedini buraya attığını gördüm dedi. Çukur yaklaşık 20 metre derinliğindeydi. Köyde şehit edilen 14 kişinin cesedi buraya atılmıştı."

O dönemde 15 yaşında olan Ümmü Mahmud

"Evin içindeydik ve dışarıdan silah sesleri geliyordu. Yahudilerin bize saldırdığını anladık. Kuzenim ve kızı panik içinde, Yahudilerin bahçemize kadar geldiğini söylediler. Çatışma daha da şiddetlendi ve çok yakınımıza bir bomba düştü. Anem, evden ayrılmamız gerektiğini belki amcamın evine gidebileceğimizi söyledi ve evden çıktık.

Hilweh Zeydan'ın nasıl öldürüldüğünü gördüm. Öldürülen kocasının cesedini almaya çalışırken onu vurdular ve kocasının cesedinin üzerine düştü. Köyümüze görevli hemşire olarak Kudüs'ten gönderilmiş olan Hayat Bilbeissi'nin cansız bedeni ise Musa Hasan'ın evinin kapısının önünde yatıyordu. Ebu El Abed'in kızı da kucağında henüz bebek olan yeğeni varken vurulmuştu ve bebek'te vurularak öldürülmüştü. Kaçmaya çalışan herkes öldürülmüştü."

Ebu Yusuf 70 yaşında, Ramallah yakınlarındaki bir mülteci kampında yaşıyor.

"Çatışma bitince Yahudiler, tüm sağ kalan Arapları esir aldılar. Kadınların üzerindeki altınları gasp ettiler. Yahudiler kendi yaralı ve ölülerini topladıktan sonra Arap erkekleri taşocağına götürüp kurşuna dizdiler.

Bir kadın, oğlunu kadınların ve çocukların toplu halde durduğu yerden 40-60 metre geride bırakmıştı. Yahudiler çocuğu vurdular ve Yahudi çocukların, onun cesedine taş atmasına izin verdiler. Daha sonra çevredekilerin bakışları esnasında cesede gaz döküp yaktılar.

Daha sonra aramızdaki kayıpları bulmaya çalıştık. Kudüs Yafa kapısında Arap Birliği tarafından bir yere toplandık. Herkes kayıp olan bir oğul, kız, kız kardeş veya anne için etrafını arıyordu.

Tüm erkekler savaştığı için görgü tanığı olarak kadınlar ve çocuklar kalmıştı. Yahudiler kendi cesetlerini topladıktan sonra, Arap cesetlerini köy meydanındaki kuyuya attılar."

Cumhuriyet Dönemi Kadınlarımız ve İffetsizlik Projesi

Mustafa GÜLDAĞI
mustafaguldag@gmail.com

Bu sayıdaki yazımızda Cumhuriyet döneminde kadınlar üzerinde yapılmak istenen değişimler ve evrimler hakkında âcizane yapmış olduğumuz araştırmalara yer vereceğiz. Kadınlarımızın Batı'ya uydurulup İslam ile olan bağlarını kesme projesi de diyebiliriz buna. İffetsizlik projesi de denilebilir. Okuyunca hak vereceksiniz.

Hep tartışılmalıdır Lozan bir hezimet mi yoksa zafer mi diye. Ama Lozan'dan sonra Türkiye'de esen hava hep İslam'ın aleyhine olmuştur. Toplumda İslam'ı sembol eden, İslam'ı çağrıştıran unsurların üstüne gidilmiştir. Bunlar resmi tarih kitaplarında nedense anlatılmayıp üstünkörü geçilmiştir. Ama detaylıca araştırıldığında hakikat gün yüzüne çıkmaktadır. NASIL MI? Buyurun o zaman:

Lozan yeni kurulan rejim için çok önemliydi. 24 Temmuz 1973'te televizyonda İnönü Lozan'ı anlatmıştı. Prof. Nazmi Kal'ın "İnönü'nün Televizyon Konuşmaları" TRT Yayınlarından çıkan eserinde bu konuşma vardır. İnönü orada Lozan'ı şöyle anlatıyor: **"Biz Lozan'da öyle taahhütler (sorumluluklar) altına girdik ki, İtilaf devletleri bizim bu taahhütleri yerine getiremeyeceğimizi zannettiler. Anlaşmaya göre bizim bunları 10 sene içinde yerine getirmemiz gerekiyordu. Ama biz 5 sene içinde yerine getirdik"** Nazmi Kal İnönü'ye soruyor **"Paşam niçin yerine getiremeyeceğinizi zannettiler"** İsmet İnönü: **"Çünkü millet isyan eder diye düşündüler"** diyerek cevap veriyor. (1) İnsanın sorası geliyor:

Hangi sorumluluk altına girdiniz Lozan'da? İtilaf devletleri size ne sorumluluklar yükledi? On sene boyunca yerine getirmeniz gereken sorumluluklar nelerdi? Acaba Hilafetin kaldırılması mı? Harf inkılâbı yapıp bir gecede insanların mazilerini unutmaları için cahil bırakmak mı? Şapka kanunu çıkarıp muhalif olanları asmak mı? Kadınları Batılılaştırmak mı? Avrupa'dan yasalar kanunlar almak mı? İslam âlimlerini sindirmek mi? Ezanı Türkçe okutmak mı? Tanrı uludur demek mi? Evet bakılırsa hepsi. NEDEN Mİ? Okumaya devam edelim. Ama şimdiden söyleyeyim **"Lozan'dan geldi İsmet Türkiye'den gitti kısmet"**

Kazım Karabekir Paşa 16 Ağustos 1923'te İsmet Paşa'ya son zamanlarda hükümet çevrelerinden duymakta olduğu din karşıtı fikirlerin Lozan'dan gelmekte olduğunu söyler.

İsmet Paşa ona cevaben Birinci Dünya Savaşı'nda Macarlar ve Bulgarlar da bizim gibi yenildikleri halde bağımsızlıklarına Hristiyan oldukları için dokunulmadığı, bizimse sırf Müslüman olduğumuz için bağımsızlığımızın ortadan kaldırıldığını söyler. Şöyle der:

"Biz kendi kuvvetimizle bağımsızlığımızı kazansak bile Müslüman kaldıkça sömürgeci devletlerin ve bu arada özellikle İngilizlerin daima aleyhimize olacaklarını, bağımsızlığımızın daima tehlike altında kalacağını anlattı"(2) Aa! Oldu mu şimdi? Müslüman kaldıkça bağımsızlık vermeyeceklermiş bize. Evet, bunu İsmet İnönü söylüyor kaynağını da verdim. Müslüman kalmamak için halk ve özellikle kadınlar üzerinde yapılan değişikliklere bakalım şimdi.

Müslüman kalmamak için yapılan değişimleri biraz daha net görelim.

Cumhuriyet döneminde kadınlar üzerinde yapılan değişimleri anlatmadan önce Falih Rıfkı Atay'ın "Çankaya" adlı eserinde o zamanın kadınları hakkında şu bilgiler veriliyor. **"Osmanlı döneminde ve Cumhuriyetin ilk yıllarında Türk kadını İslami kurallara göre örtünür edepsizlik ve iffetsizlik yapılmazdı. Eller, kollar, bacaklar iyice kapanmalı, çarşaf vücut biçimini hiç sezdirmemeli, peçeler bir süs değil tam bir örtü olmalı idi. Kadın erkeklerle arabaya binemezdi. Vapurlarda, tramvaylarda, muhallebici dükkânlarında kadın yerleri perde veya kafesle erkek yerlerinden ayrılırdı"**(3) Falih Rıfkı Atay daha sonra şunları aktarır: "Mustafa Kemal bu dar kalıbı kıracaktı. Atatürk evinde alaturka musikiyi eksik etmemişken, milli eğitimde yalnız **batı musikisini** tutmuştur. Da-ima müziksiz devrim olmaz sözünü tekrar eder **'Çocuklarımızın ve gelecek nesillerin musikisi batı medeniyetinin musikisidir'** derdi... Kadını kurtaracaktı. Kurtarmak için önce açmalıydı. İlk yapılan işlerden biri, İstanbul tramvayları ile vapurlarındaki perdeleri kaldırması olmuştur... Nihayet Medeni Kanunla kadını erkek arasındaki hukuk farklarının kaldırılmasına kadar gitti. Parola ilerde hiçbir gerilemeye imkân vermeyecek kadar kadına her meslekte yer vermektir. Kadın, milletvekili, belediye azası, hekim, avukat, her şey olmalı idi. Üniversitede erkeklerle beraber okumalıydı..."(4)

Falih Rıfkı, Atatürk'ün yakın arkadaşı ve koyu Kemalist biridir. Aktardıklarına bakılırsa kadın açılmalı, batı müziği gençlere alıştırılmalı, üniversitede kız erkek beraber okumalı ki bu ateşle barutu yan yana koymak oldu, ahlak bozuldu. Evinize yakın bir lise ve üniversiteyi ziyaret ederseniz anlarsınız bunu. Suç ateşle barutu yan yana koyanda. Kızı açıp erkeğin yanına koyarsan ora eğitim yuvası değil **"eritim yuvası"** olur. Gençliği eritirsin. Nitekim böylede oldu.

Kadınlar üzerinde büyük değişimler yapılmak istendi ve düğmeye basıldı. Bunun için Atatürk'ün bizzat örnek olması gerekiyordu. Bu yüzden eğitim ve yaşayış bakımından batılı olan Latife hanımla evlendi. Batılı elbiseler giyebiliyor. Erkeklerle utanmadan beraber oturup tartışabiliyordu. Dans edebiliyordu.

Lord Kinross Atatürk adlı eserinde şunları aktarıyor: Bir gün Atatürk'ün dilinden **"Bekârlık sultanlıktır"** sözünü söyledi. Atatürk'e niçin evlendiği sorulunca: **"Bu reform yüzünden"** diye cevap verdi. Kendi karısının yüzünü açtığını göstermeden, milletin karılarının yüzünü açması istenebilir miydi?(5) Evet Atatürk kendi eşini örnek göstererek tüm kadınları değiştirmek istiyordu. Türk kadınının peçesini, çarşafını çıkarmasını istiyordu. Dans etmesini, balolara katılıp erkeklerle rahatça oynamasını istiyordu. Bu yüzden yurt gezilerine çıkarken Latife Hanım'ı da yanında götürüyordu. Tüm kadınların onu görüp örnek almasını istiyordu.

Latife Hanım gezi sırasında yabancı şairlerden şiirler okuyordu ezbere. Victor Hugo'dan, Byron'dan... Atatürk'ün yanında ayağında külot pantolonla, siyah sıkma başının altında yüzü meydan okurcasına açıktı. Atatürk Latife Hanım'ı böyle açık açık yanında gezdirmesi tepkilere de neden oluyordu.(6)

Rejim aile ve özellikle kadını değiştirip batıya uydurmanın çok zor olduğunu biliyordu. Kadına müdahalenin namusa müdahale olacağını biliyordu. Toplum tarafından böyle algılanacaktı. Bu yüzden kadın konusundaki değişimi aniden yapmaktansa yavaş yavaş zamana yayarak yapmayı tercih etti. Devrimci değil evrimci bir yaklaşım izledi bu konuda. Kadınların giydiği çarşafı kaldırmak yapılacak ilk değişiklik olarak belirlendi. Kadınlardan çarşafı kaldırmak ne derece tepkiye neden olacağını denemek için bir pilot bölge seçilir. İlk uygulama Trabzon'da gerçekleştirilir. Trabzon belediyesi kent merkezinde çarşaf giyilmesini yasaklar. Merkezde çok tepkiye neden olmayınca daha sonra yasak alanları genişletilir. Mahalli idarelere kadar uygulanmaya başlanır. Daha sonra yasak o kadar genişletilir ki bazı bölgelerde çarşaf giyenlere polis müdahalesinin yapıldığı görülür.

Bu sırada aynı zamanda tesettürün kadının görünümünü ne kadar rencide ettiği hakkında konuşmalar yapılır. Yurt gezilerinde Avrupalı görünümüne sahip kadınlar gezi heyetine dâhil edilir. Böylece Anadolu kadınları Avrupalı tarzda giyime alıştırmak istenir. İstanbul'da plajlar halka açılır ve plajlara gitmeye yönelik teşviklerde bulunulur. Ve kadınların batı tarzı giyinme ve yaşantısına alıştırmak istenir.(7) Önce zihinlerin bu rezalete alıştırılması gerekiyordu. İlk plan buydu. Zihinler alıştırılınca kadının içindeki iffet duygusu yavaş yavaş kayboluyordu. Belli bir zaman sonrada çıplak gezmekten utanmayacak hale getiriliyordu. VAH Kİ NE VAH!

Kadınlar tiyatrolarda oynatılır. Atatürk bizzat bazı kız çocukları edinir ve onları arzuladığı gibi yetiştirir. Açık elbiselerle erkeklerle bir arada olabilen kızlar yetiştirir. "Afet İnan" gibi, "Sabiha Gökçen" gibi. Bunları Avrupa'ya eğitime gönderir. Bunlar da istenileni tam olarak yaparlar. Sabiha Gökçen uçak pilotu olarak Dersim katliamında rol alır ve uçağı ile Dersim'i bombaya tutar.(8)

Ve Cumhuriyet döneminde kadınları daha hızlı batıya uydurmak için güzellik yarışmaları düzenlenir ve bekâr genç kızların bu yarışmalara katılmaları teşvik edilir.

2 Eylül 1929'da güzellik yarışması düzenlenir. Miss Turkey. Cumhuriyet gazetesi düzenledi bu

yarışmayı. Bu girişimin ardında Mustafa Kemal bizzat vardı. 4 Şubat 1929'da duyuru yapılır. "Bütün dünyada güzel kadınlar seçilir ve memleketlerinin güzellik kraliçesi intihap edilirken bizim böyle bir kraliçemiz neden olmasın? Türk en güzel kadını acaba kimdir?" denir. 16-25 yaşındaki kızlar arasında yarışma yapılacaktı. Bir hafta sonra gazetenin sahibi ve başyazarı Yunus Nadi sütununu bu konuya ayırır. Güzellere mayo ile jürinin önüne çıkacaklarını bildirir. 125 yarışmacının fotoğrafı 21 Haziran 1929'da tamamlanır. Sıra okuyucuların oy vermesine gelir. 1 Ağustos'ta açıklanan sonuçlara göre 1121 oyla "Mualla Suzan" birinci seçilir. Gazete 400'ün üzerinde oy alan 48 yarışmacının büyük jüri önüne çıkmasına karar verir.

Eylül günü güzellik jüri önüne çıkarılır. Jüri şu isimlerden oluşur. **Abdülhak Hamit Tarhan, Halid Ziya Uşaklıgil, Cenap Şahabettin, Peyami Safa, Hüseyin Rahmi Gürpınar** gibi tanınmış isimler vardır. Bu isimleri hemen tanıdınız değil mi? Bunlar sadece bir kağı. Ünlü ressam, müzisyen ve tiyatrocular da vardır jüride. Yarışma Cumhuriyet Gazetesi'nin üst katında yapılır. **"Orta boylu, kıvrırcık lepiska saçlı, altın gözlü, beyaz tenli, zarif endamlı, beyaz krep satenden bir elbise giymiş olan "Feriha Tevfik" birinci olur"**(9) Tüm bunların amacı Müslüman kızların topluluk önünde açılmasını kolaylaştırmaktır. Ve bu rezalet güzel bir şeymiş gibi genç kızlara alıştırılır. Ben buna **"iffetsizlik projesi"** diyorum. Kadınların İslam ile olan bağları bu şekilde koparılmak istenir.

1930'da bir güzellik yarışması daha düzenlenir. Bu yarışmanın birincisi yani kraliçesi Mübeccel Namık Hanım'dır. İlginç olan bu yarışmada jürinin yorumlarıdır. Hüseyin Rahmi Gürpınar **"Bire bir alınırsa hepsi güzel, fakat bolluk içinde seçmek müşkül oluyor"** diyor, Halit Ziya Uşaklıgil **"Bayıldım"** diyor, Abdülhak Hamit Tarhan **"Cennete girdim sanıyorum"** diyor (hâlbuki cehennemin yolunu açıyorlar, Mustafa G.) Hüseyin Cahit Yalçın **"Hayranım"** diyor.(10) (hâlbuki utandırılacak bir durum, Mustafa G.) İnsanın zavallılar diyese geliyor. Çıplak kızları izleyip "hayranım, ne güzel" diye yorum yapıyorlar. Bilmiyorlar ki (belki de biliyorlar) toplumun ve insanların İslam ile olan bağları koparılmaya çalışılıyor.

İşte şimdi iplerin koptuğu, yüreklerinizde "AH!" bombalarının patlayacağı yere geldik. Şimdi bir güzellik yarışması daha paylaşacağım. Ama okuduktan sonra bir Ah! Çekin ki yıkılsın İslam'la insan arasına engel koyan her şey.

Evet, sene 1932 Cumhuriyet Gazetesi bir güzellik yarışması daha düzenliyor. **"Evlenmemiş,**

namuslu kızlar” davet edilir diyor. (“Namus mu bozacaksınız da namuslu kızları davet ediyorsunuz?” diyesi geliyor insanın, Mustafa G.)

Bu yarışmaya 17 yaşında **“Keriman Halis”** adında genç bir kız da katılır ve birinci olarak güzellik kraliçesi seçilir.

Sonra dünya genelinde bir güzellik yarışması düzenlenir Avrupa’da. Belçika’nın Spa şehrinde düzenlenir bu yarışma. Keriman halis bu yarışmaya gönderilmek istenir. Babası Tevfik Halil’e kızını güzellik yarışmasına sokacağız dediklerinde Tevfik Bey **“Bu kara kız mı?”** diye alay etti. Aynı yıl Belçika’nın Spa şehrindeki yarışmaya Keriman Halis de gönderilir. 28 ülkenin temsilcileri arasından dünya güzeli seçilir. Buraya kadar belki acı verici bir şey yok. Ama Keriman Halis nasıl birinci oldu? İşte bu sorunun cevabını Halide Turhan Bey’in hatıratında buluyoruz. Keriman’ın dünya güzeli seçilmesini şöyle anlatıyor: “1932’de Cumhuriyet Gazetesi’nin düzenlediği yarışmayı Keriman Halis kazandı. Aynı yıl Belçika’nın Spa şehrinde 28 ülkenin katılımıyla güzellik yarışması düzenlendi. Keriman Halis bu yarışmaya Türkiye’yi temsilen katıldı. Günlerce Spa şehrinde kalan güzeller çeşitli kimselerle görüşüp konuştular. Yarışma gününde jürinin önünde kızlar birer birer geçip giyimleriyle bakışlarıyla tebessümleriyle puan toplamaya çalıştılar.. Jüri salona geçip puan değerlendirmesi yapmak istedi. Başkan kürsüye geçerek şöyle dedi: “Sayın jüri üyeleri bugün Avrupa’nın Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. 1400 senedir dünya üzerinde hâkimiyetini sürdüren İslamiyet artık bitmiştir. Onu Avrupa Hristiyanları bitirmiştir. Elbette Amerika ve Rusların haklarını inkâr edemeyiz. Neticede bu Hristiyanlığın zaferidir. Müslüman kadınların temsilcisi Türk güzeli Keriman aramızdadır. Bu kıza zaferimizin tacı kabul edeceğiz. Onu kraliçe seçeceğiz. Ondan daha güzeli varmış yokmuş önemli değil. Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. **Bu sene Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. Avrupa’nın zaferini kutluyoruz.** Bir zamanlar Fransa’da oynanan dansa müdahale eden Kanuni Sultan Süleyman’ın torunu işte **“mayo ve sutyen”** ile önümüzdedir. Kendini bizlere beğendirmek istemektedir. Biz de bize uygun bu kıza beğendik. Müslümanların geleceğinin böyle olması temennisiyle. Türk güzelini dünya güzeli olarak seçiyoruz. Fakat kadehimizi Avrupa’nın zaferi için kaldıracacağız.”

Böylece Keriman dünya güzeli seçildi ve resmi gazetelere basıldı. Hatta kartpostal yapılarak satıldı. Elden ele dolaştı. İşin ilginç tarafı Keriman, Şeyhülislam’ın torunu olarak takdim edilir.(11)

Atatürk 3 Ağustos’ta Cumhuriyet Gazetesi’ne şu demeci verir:

“Türk ırkının necip güzelliğinin daima mahfuz olduğunu gösteren dünya hakemlerinin bu Türk çocuğu üzerindeki hükümlerinden memnunuz”(12)

Keriman Halis Türkiye’ye döndüğünde Atatürk ona **“ECE”** ismini veriyor ve böylece ismi Keriman Halis Ece oluyor. Ece kraliçe anlamına gelmektedir. Ah! Ah! Ah ki ne ah! Düşünebiliyor musunuz gencecik Müslüman kızımız çıplak vaziyette ne idiği belirsiz soysuzların önünde vücudunu sergiliyor. Türkiye’de buna öncülük edenler, o kıza Belçika’ya yarışma için gönderenler ayriyeten bir de Allah katında hesap verecekler. Lozan’ı bir zafer gibi görenler bunları bilmiyorlar mı? Lozan’da verilen sözler yerine getiriliyordu böylece. Hiç bir İslam tarihinde bir Müslüman kızın namusunun reklâmı yapılmamıştı. Böyle bir edepsizlik ve iffetsizlik olmamıştı hiçbir zaman. Zaten tüm bunlar bir iffetsizlik projesiydi. Birileri de halen çıkıp Çanakkale geçilmez edebiyatı yapadursunlar. Gördüğünüz gibi Çanakkale geçilmiş. Geçilmemiş olsaydı benim Müslüman bacımı çırılçıplak soysuzların önüne çıkarmazlardı.

Keriman Halis 28 Ocak 2012’de 99 yaşında hayatını kaybetti. Şuan kaldırımların üzerinde yürüyen çıplak ve dar giyinen kızlara öncülük yaptı. Kötü bir çığır açtı. Zaten bundan sonra da hep kaldırımların bakımı yapıp güller, laleler dikilecek ama kaldırımların üstündeki insanların manevi bakımları unutulacaktı. Garip kaldırımların garip insanları olacaktı. Kaldırımların üstüne şeytan hâkim olacaktı. Ve kaldırımların garip çocukları ve onlar ki bedenleri özgür ama beyinleri zincirlere vurulmuş meçhuller. Müslümanların yeni kaldırım mühendislerine ihtiyaçları var. Kaldırımlara vahiyle şekil veren mühendisler.

Türkiye’de bundan sonra çeşitli yarışmalar düzenlendi. Kiraz güzeli, karpuz güzeli, festival güzeli, gibi yarışmalar düzenlendi.

1925’te yapılmaya başlanan **“Güzel Bacak”** yarışması bunlara örnek verilebilir. Çünkü bu hepsinden önce yapıldı. Bu yarışmalarla yeni Türk kadını modeli oluşturuluyordu. İslam ile bağını koparmış, zihnini Batı’ya kiralamış, batıcı nesiller yetiştirecek kadınların temelleri atılıyordu. Eğitim sistemi de buna göre ayarlanıyordu. Sizin anlayacağınız çağdaşlaşıyorduk. Ne gariptir ki biz çağdaşlaştıkça Hristiyan Avrupa zaferini ilan ediyordu. Necip Fazıl’ın dediği gibi:

"Bana çağ dışı diyorlarmış; Ne büyük bir onur! Ben bu çağın dışında kalmayayım da içinde mi boğulayım?"

Mazhar Müfit Kansu şunları söylüyor: **"7 Temmuz 1919'da Erzurum'da Mustafa Kemal bana bir sırrı açtı ve sık sık bu sırrın gizli tutulmasını zorunluluğunu vurgulayarak bu defter, sen ben ve Şevket Süreyya Aydemir arasında sonsuza dek sır olarak kalacak"** dedi. Daha sonra Mustafa Kemal deftere kaydetmesi için,

Abdullah Azam, "Kayıp Minare" adlı kitabında şu bilgileri verir:

Mazhar Müfit'e şunları der:

"İlk olarak zaferden sonra hükümet şekli Cumhuriyet olacak. Bu bir. İkincisi: Padişah ve ailesi konusunda gerekli tedbir zamanı geldiğinde alınacak.

Üçüncüsü: Kadınların örtüleri kaldırılacak. Dördüncüsü fes kaldırılacak ve yerine diğer medeni milletlerde olduğu gibi şapka giyilecek. Beşincisi: Latin harflerini alacağız."(13)

Evet, bu da yabana atılacak bilgi değil. Burada kadınların örtüleri kaldırılacak hususu yine dikkat çekmekte.

Türkiye'de hem Başbakanlık hem de Cumhurbaşkanlığı yapmış olan Atatürk'ün yakın arkadaşı Celal Bayar diyor ki: **"Gençler bakın dinleysin laiklik dini topluma tamamen unutturmak-tır".** Yıl 1952 Bayar MTTB'deki bir mülakatında gençlere hitaben sarf ediyor bu sözleri ve bu konuda **"Biz Lozan'da Batılılara bu konuda söz verdik. Bundan önceki devlet başkanlarımız bu konunun takipçisi oldukları gibi benden sonrakiler de takipçisi olacaklardır. Siz ilerici gençler olarak bunu böyle bilip, böyle uygulamalısınız" (14)** Vay vay vay! Meğer bu Lozan neymiş böyle de bizim haberimiz yokmuş. Lozan'da yoksa İngilizler bize: **"Dini ver, devleti kur"** mu dediler? Anlaşılan öyle.

Öyle ya! Lozan'dan sonra Hilafeti kaldır Müslümanların bütünlüğü bozulsun parçalansınlar ve kolay yutulur lokma haline gelsinler. Harf inkılâbı yaparak geçmiş eserleri okumamız engellendi ve dini sembol eden harfler ortadan kalktı. Şapka kanunu yaparak insanlarımızı batılılaştırdı. Ezanı, selâyı Türkçeleştirip kültür değişimini kolaylaştırdı. Avrupa'nın bile kokuşmasını engelleyemeyen kanunları al hiç uymamasına rağmen Türk toplumu-na uygula. "Devletin dini İslam'dır" ibaresini kaldır. Kadınları Batılılaştırmak için soydurup güzellik

yarışmaları düzenlettir. Eğitim sistemini Batı'ya göre ayarla. Sonra da 'Lozan zafer' de. Savaşta kazandığın şeyi masa başında kaybet.

Ah be anne! Hani demiştin ya: "Sus! Her yerde gerçekleri konuşma. Sus!" Ah be Anne! Sezai Karakoç diyor ki:

"Onlar sanıyorlar ki, biz sussak mesele kalmayacak

Hâlbuki biz sussak tarih susmayacak

Tarih sussa hakikat susmayacak

Onlar sanıyorlar ki, bizden kurtulsalar mesele kalmayacak

Hâlbuki; bizden kurtulsalar vicdan azabından kurtulamayacaklar.

Vicdan azabından kurtulsalar, tarihin azabından kurtulamayacaklar

Tarihin azabından kurtulsalar, Allah'ın azabından kurtulamayacaklar."

Evet, işte olay tam da bu!

Selam ve dua ile...

KAYNAKLAR:

(1) BİN YILIN SONU 28 ŞUBAT, cilt 1 s.400, Abdurrahman Babacan, Şevket Kazanla Yapılan Röportajda Şevket Kazan Aktarıyor. Bu kitap 3 ciltten oluşuyor. 28 Şubat darbesiyle ilgili birçok meşhur hoca ve siyasetçiler ile yapılan röportajlardan oluşuyor. Yakın tarih ve darbe dönemleriyle ilgili güzel bilgiler içeriyor. Tavsiye ederim.

(2) Mustafa Armağan, Satılık İmparatorluk, s.187,Timaş yayınları.

(3) Falih Rifkî Atay, Çankaya, s.445-446-447,Pozitif yayınları

(4) Falih Rifkî Atay, Çankaya, s.447-448-449

(5) Lord Kinros, Atatürk Bir Milleti Yeniden Doğuşu, s.490,Altın kitaplar yay.

(6) Lord Kinros, Atatürk, s.432,

(7) Cumhuriyetin Tarihi, Ahmet Cemil Ertuğ, s.160,Pınar yayınları

(8) Cumhuriyetin Tarihi, Ahmet Cemil Ertuğ, s.161,Pınar yay.

(9) Cumhuriyetin Tarihi, Ahmet Cemil Ertuğ s.161-162,Pınar yay.

(10) Cumhuriyetin Tarihi, Ahmet Cemil Ertuğ s.162

(11) Hekimoğlu İsmail, Bir Millet Uyanıyor, s.153-154-155. Yeni Rehber Ansiklopedisi, cilt 11,s.357,Türkiye gazetesi. Cumhuriyetin Tarihi, Ahmet Cemil Ertuğ, s.163-164,Pınar yay. Büyük Larousse Sözlük ve Ansiklopedisi, cilt 13,s.6638,Milliyet

(12) Cumhuriyetin Tarihi, Ahmet Cemil Ertuğ, s.164

(13) Abdullah Azzam, Kayıp Minare, s.18-19

(14) Abdurrahman Dilipak, Laisizim, s.150

Kur'an'ın Dört Temel Terimi

Okumaları - 4: Din

Fatih PALA
fatihpalafatih@gmail.com

İlah, Rabb ve İbadet'ten sonra, geldik dördüncü ve sonuncu terimimiz olan **Din** konusuna. Başından beri belirttiğimiz üzere, hacmi küçük ve fakat muhtevası dünyalar boyu olan bir eser, bir kitap çalışması olan **Kur'an'ın Dört Temel Terimi**, ilmiyle amel olduğuna şahadet getirdiğimiz **Ebu'l-a'lâ el-Mevdudî**(rahmetullahi aleyh) tarafından kaleme alınmıştır. Gerek Pakistan topraklarında, gerek bütün Arap toplumlarında (Şehid Seyyid Kutup da dâhil) ve gerekse Türkiye'de etkisini halen sürdüren bir çalışmadır. İnanç noktasında Müslümanların doğru bir düzlemde bulunmalarını sağlayıcı bir fonksiyona sahiptir. Doğru bir inanışa sahip olmayanlar, yanlışlıklar dehlinde bocalayıp dururlar. Kur'an'ın hakkıyla ve dosdoğruca anlaşılması için elzem olan dört mevzuu kardeşlerinin dikkatine pür dikkat sunan merhum âlim Mevdudî'ye tekrar tekrar Rabbimizden rahmet diliyoruz.

Din teriminin anlam haritası oldukça geniştir. Boyun eğme, bir şeyin veya kişinin kulluğu altına girme, kabul etmek zorunda kalma anlamlarına geldiği gibi; izlenilen yol, adet, gelenek-görenek, kural manalarını da taşır. Aynı zamanda ceza ve karşılık görme, hesaba çekilme anlamlarında da kullanıldığı olmuştur. Pek tabi ki onu bize en net, en tartışmasız ve en sağlam bir şekilde tanıtıcı olan Kerim Kitabımız Kur'an'dır.

Bu güzel eserin bize aşılamaaya çalıştığı şey, Kitabullah'ın din konusunu dört ana gövdeye ayırdığını fark etmemiz gerektiğidir. Öncelikle

hüküm ve egemenlik merciinin yalnızca Allah (azze ve celle) olduğu kabul edilip kavranılmasıdır. Bütün bir hayat bu kabulleniş havzasında kendini ve mahiyetini korur, bulur, günceller ve diri tutar. Aciz ve noksan sıfatlara haiz olan her insan, muhakkak surette boyun eğeceği, emir ve nehiyelerine itaat edeceği bir yüce güce ihtiyaç duyar, duymuştur ve duyacaktır. Böyle bir derdinin olmadığını söyleyenler de, nihayetinde heva ve heveslerine boyun eğmiş, itaat etmiş olurlar. Yine aynı döngü yani. Ama biri ulvî, diğeri süflidir bu döngünün.

Sonrasında, büyük, yüce, ulvi olarak iman edilen otoriteye kul olunma ve kayıtsız şartsız itaat etme durumu hasıl olur. Kişi inancını ibraz etmelidir, edebilmelidir ve etmek zorundadır. Durduğu yeri ve temsil ettiği şeyin hakkını teslim etmelidir. Gerekli olan bütün vecibeleri yerine getirmekle mesuldür. İnanırım, kabul ettim demek yetmez. Eğer boyun eğdiğin İlah'ın ve Rabb'in güneşe ulaşmanı senden istiyor ve bekliyorsa; hiç tereddüt etmeden kanatlarına azmi ve sebatı azık edip uçmaya yönelmelisin. İspat, cesareti getirir. Cesaret, esareti yok eder. İnanmış ve dayanmışsan eğer, senden daha güçlüsü-kuvvetlisi yok demektir. Senin dayanağın en yücedir, en büyüktür, en ihtisamlıdır. Bu da demek oluyor ki, tek güvenilmeye ve dayanılmaya layık olan O'dur. Başkaları acizdir, kısırdır, kısıtlıdır. Başkaları da -geçici de olsa- yine mevcut gücünü O'ndan alır. Ve bu aldıkları güç, onların helakine sebep olur. Kazandıkları, kendilerini nâr'a götürür.

Öyle bir aşamaya geliniyor ki sonra, hükümlerine boyun eğinilen İlah'ın olmasını ve oluşturulmasını istediği sistemi ve düzeni yeryüzüne hâkim kılmanın mücadelesi doğuyor. Meşru zeminlerde her bir kulvarın hayat bulması gerekiyor. Sosyal, siyasi, ekonomik, ailevî, ahlakî, hukukî ve daha pek çok alanın bu ilahi ve tevhidi düzlemin rengine bürünmesi gerekiyor. Bu gerekliliğin akis bulması da, bağluların eliyle ve cehdiyle gerçekleşecektir. Zira şanı pek yüce olan Allah subhanehu ve teâlâ, güzel sonları getirici en güzel işlerin mü'minler tarafından, yani kendine, dinine, hükmüne razı olan kulları tarafından yapılmasını diliyor/bekliyor.

Hakk'a teslim oldukça özgürleştiklerinin şurunda olarak yaşam sergileyenler, İslam gibi yegâne ve benzersizliklerin en muhteşem anlamgahı/kaynağı olan bir dine mensup olmanın bahtiyarlığının burçlarında soluk alıp verirler. Yaşatmak için yaşanan bir yaşam tertibatıdır o. Ve mürettebatı da soylu sevda kuşanicıları olan mü'minlerdir, muvahhidlerdir, mücahidlerdir.

Başlangıcı olan her bir şeyin, sonu da vardır, sonu da olacaktır. Bu eşyanın ve yaratılanların tabiatına yüklenen bir hakikattir. İnsan için de gerçekliğini koruyan bir husustur bu. Ve hatta insan için daha bir mühimlik taşır demeliyiz. Malûmdur ki, hayat ve dünya insanlar ve cinler için var edilmiştir. Böylece, doğumlarından ölümlerine kadar kendilerine bahşedilen süre içerisinde tüm işlenenlerden ötürü sorguya-

sual çekileceklerdir. Eğer sonunda sorgu-sual barındıran bir gerçekliğe iman ediliyorsa; o yücedir, o bitimsizdir, o hakikidir, o evvel ve ahir olan bir yüceler yücesinin sahipliğindedir.

Allah Teâlâ katında tek geçerli yaşayış şekli olan/ inanış tarzı olan din-i mübin-i İslam bağlularını sonucu cennet olan, mükâfat olan, ecir olan, kurtuluş olan bir hayata çağırır. Bundan daha âlâ bir davet olamaz biz aciz insanlar için. Akl-ı selim olan, fitratının sesine kulak veren tüm inanmış yüreklerin icabet edeceği, kabulleceği ve bayraklaştırabileceği bir ulvilihtir bu.

Hayatı anlamlandırmak, güzelleştirmek, değerli kılmak ve değer sahibi olarak yaşamak isteyenlerin durağı İslam'dır, İslam olmalıdır ve İslam olmak zorundadır. Çünkü o Allah kaynaklıdır, Allah'tan gelmedir, Allah'ın sunduğu/kabul ettiği/sevdiği ve sevdirdiği dindir.

İşte, tüm bunları ve daha çoğunu güzel Müslüman **Ebu'l-a'lâ el-Mevdudî'nin Kur'an'ın Dört Temel Terimi** kitabındaki **Din** bendinden öğreniyoruz. Öğrenmekle kalmıyoruz sadece, fark ediyoruz, belliyoruz ve inşaAllah belletenlerden oluyoruz.

Rabbimiz hakkıyla tutan, öğüt alan ve ömrünü ilahî vahyin sunduğu şekilde berrakça tamamlayıp mükâfatlar denizinde rahmet edilmişlerle birlikte sonu gelmez bir yüzüşü nasip eylesin bize, yani cümle ümmete, yani tüm İslamlılara...

Affetmenin Rahatlığı

Cefai DEMİREL

Af kelimesinin aslı "afv"dir. 'Afv' Türkçedeki affetmenin karşılığıdır. 'Afv' sözlükte, yok etmek, silip-süpürmek, bir şeyi elde etmeye yönelik niyet, fazlalık, artıp çoğalma gibi anlamlara gelir. İstilah (terim) anlamı: Çirkin bir şeyi veya kötülüğü görmezden gelme, yapılan bir suçtan dolayı suçluyu cezalandırmama, ceza uygulamasından vazgeçmektir.

Bazı Müslümanlarımız hatasız kul olmak ve hatasız Müslüman aramak peşindedirler. Tüm günah ve yanlışlardan kaçmaya çalışmanın faziletini değerlendirdiğimizde bu, güzel bir tavır olarak görülebilir. Ancak, insan olduğu halde hatasız olmak mümkün değildir. **"Eğer siz, hiç günah işlemeseydiniz, Allah sizi yok eder ve günah işleyip hemen arkasından tövbe eden bir kavim yaratırdı."** (Müslim; S.Müslim bi şerh'in Nevevî, 17/65). Hata yapmak, insan olmanın kaçınılmaz bir sonucudur. İnsanoğlunun fitratında bu özellik mevcuttur. Hata edip tövbe etmek, hatamızın telafi yollarını aramak da, Müslüman'ın özelliğidir.

"Affetmeniz takvaya daha yakındır. Aranızda iyilik ve ihsanı unutmayın. Şüphesiz

insan olduğu halde hatasız olmak mümkün değildir."Eğer siz, hiç günah işlemeseydiniz, Allah sizi yok eder ve günah işleyip hemen arkasından tövbe eden bir kavim yaratırdı." (Müslim; S.Müslim bi şerh'in Nevevî, 17/65). Hata yapmak, insan olmanın kaçınılmaz bir sonucudur. İnsanoğlunun fitratında bu özellik mevcuttur. Hata edip tövbe etmek, hatamızın telafi yollarını aramak da, Müslüman'ın özelliğidir.

ki Allah yapmakta olduklarınızı hakkıyla görür." Bakara: 2/237

"Sen af yolunu tut, marufu, iyiliği emret ve cahillere aldırış etme!" A'râf: 7/199

"O takva sahipleri ki, öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah da güzel davranışta bulunanları sever." Âl-i İmran: 3/133

Allah (cc), takva sahibi olmak için saydığı özelliklerin arasında öfkeyi yutmak ve insanları affetmek gibi Müslüman'a yakışan davranışları da saymaktadır. Müslümanlar olarak ailemizden, arkadaşlarımızdan, çevremizden haksızlık görmüş olabiliriz. Bu öfkeyi, hırsı, içimizde besleyip tutmaktansa, haksızlık yapanı affetmek herkesin faydasına olacaktır. Bu faydanın en büyüğü de kendimize olacaktır.

Bir lise öğretmeni bir gün derste öğrencilerine bir teklifte bulunur: "Bir hayat deneyimine katılmak ister misiniz?" Öğrenciler çok sevdikleri hocalarının bu teklifini tereddütsüz kabul ederler. Öğretmen, o zaman bundan sonra ne ders yapacağınıza da söz verin der. Öğrenciler bunu da kabul ederler.

Şimdi yarınki ödevinize hazır olun. Yarın hepiniz birer plastik torba ve beşer kilo patates getireceksiniz! Öğrenciler, bu işten pek bir şey anlamamışlardır, ama ertesi sabah hepsinin sıralarının üzerinde patatesler ve torbalar hazır. Kendisine meraklı gözlerle bakan öğrencilerine şöyle der öğretmen: "Şimdi, bugüne dek affetmediğiniz her kişi için bir patates alın, o kişinin adını o patatesin üzerine yazıp torbanın içine koyun". Bazı öğrenciler torbalarına üçer beşer tane patates koyarken, bazılarının torbası neredeyse ağzına kadar dolmuştur. Öğretmen, kendisine peki öğretmenim şimdi ne olacak? Der gibi bakan öğrencilerine ikinci açıklamasını yapar: "Bir hafta boyunca nereye giderseniz gidin, bu torbaları yanınızda taşıyacaksınız. Yattığınız yatakta, bindiğiniz otobüste, okuldayken sıranızın üstünde, hep yanınızda olacaklar."

Aradan bir hafta geçmiştir. Hocaları sınıfa girer girmez, denileni yapmış olan öğrenciler şikâyetle başlarlar: "Hocam, bu kadar ağır torbayı her yere taşımak çok zor. Hocam, patatesler kokmaya başladı. Vallahi, insanlar tuhaf bakıyorlar bize. Hem sıkıldık, hem yorulduk?"

Öğretmen gülümseyerek öğrencilerine şu dersi verir: "Görüyorsunuz ki, affetmeyerek asıl kendimizi cezalandırıyoruz. Kendimizi ruhumuzda ağır yükler taşımaya mahkûm ediyoruz. Affetmeyi karşımızdaki kişiye bir ihsan olarak düşünüyorum, hâlbuki affetmek en başta kendimize yaptığımız bir iyiliktir."

Allah resulünden (sav) ve sahabeden örnekler

Peygamber Efendimiz, insanların en affedicisi idi. O, kendisine ve ashabına yıllarca işkence eden Mekke müşriklerini affetmiş, en yakınlarını katleden insanları dahi bağışlamıştır. Amcası Hz. Hamza'yı şehit eden Vahşi'yi, onun ciğerini dişleyen Hind'i, hatta kızı Zeyneb'i devesinden düşüren ve bir süre sonra onun vefatına sebep olanları dahi affetmiştir. Bizler için örnek şahsiyetler olan sahabenin büyüklerinden Hz. Ebu Bekir efendimiz, Hz. Aişe annemize iftira atıldığı zaman daha önce yardım ettiği, elinden tuttuğu bazı insanların da münafıklarla beraber ileri geri konuştuğunu duyunca çok kızarak bundan sonra bu gibi insanlara yardım etmeyeceğine dair yemin etmiştir. Bunun üzerine Rabbimiz onu şöyle uyarmıştır: **"İçinizden fazilet ve servet sahibi kimseler akrabaya, fakirlere, muhacirlere yardım etmeyeceklerine dair yemin etmesinler; affetsinler, feragat göstersonlar. Allah'ın sizi affetmesi hoşunuza gitmez mi?"**

Allah çok bağışlayandır, çok merhametlidir". Nur 22. ayet.

Enes (r.a) hazretleri buyurdular;

"Biz Efendimiz hazretlerinin huzurunda oturuyorduk. Efendimiz hazretleri tebessüm etti. Hatta dişleri bile göründü. Hazreti Ömer(r.a) sordular, **"Seni güldüren nedir ya Rasulallah."** Efendimiz (s.a.v.) hazretleri buyurdular. **"Ümmetinden iki kişi, Allah (cc) huzurunda diz çöktürülmüş bir halde hesap veriyordular. Onlardan biri, Ya Rabbi Bu kardeşimden benim hakkımı al, dedi. Allah'û Teâlâ hak borcu olan kula; Kardeşinin hakkını ver, dedi."**

O, Ya Rabbi! Benim güzel işlerimden ve sevaplarımdan bir şey kalmadı, dedi. Allah'û Teâlâ hakkını arayan kişiye, **"Onun hasenat ve sevaplarından bir şey kalmadı,"** dedi. O kişi, Ya Rabbi! Benim günahlarımı üstlensin, dedi. Bunun üzerine Efendimizin(s.a.v.) gözlerinden yaşlar akmaya başladı. Efendimiz(s.a.v.) sesli ağladı. Onu ağlatan, ümmetinden bir kişinin çok müşkül bir durumda kalmasıydı. Cenabı Hakkın huzurunda çaresizce bir vaziyette bulunmasıydı. Sonra Efendimiz (s.a.v) buyurdular; **"Bu, o büyük gün içindir. O gün kişi, kendisinden günahını yükleneyecek birine muhtaç olur."** Hakkını talep eden kişiye, Allah'û Teâlâ buyurur; **"Başını kaldır! Cennetlere bak"** O kişi, başını kaldırır ve der ki; Ya Rabbi! Gümüşten şehirler ve altından saraylar görüyorum. İncilerle donatılıp süslendirilmişler! Ya Rabbi! Bunlar hangi peygamberindir? Hangi siddikindir? Hangi şehidindir? Allah'û Teâlâ buyurdu; **"Kim ücretini verirse onundur!"** Adam sordu; Ya Rabbi! Bunların ücretini vermeye kimin gücü yeter, dedi. Allah (cc) buyurdu; **"Senin!"** Adam; Ne ile dedi. Allah'û Teâlâ buyurdular; **"Kardeşini affetmekle!"** Ya Rabbi! Kardeşimi affettim, dedi. Allah'û Teâlâ buyurdu; **"Kardeşinin elinden tut; onunla cennete gir!"** Sonra Efendimiz (s.a.v) buyurdular; **"Allah'tan korkun! Kardeşlerinizin arasını düzeltin! Muhakkak ki Allah'û Teâlâ hazretleri, kıyamet günü mü'minlerin arasını ıslah edip düzeltecektir."**

Sağlıkla alâkalı

Öfke, stres, vücut dengemizi, fizyolojimizi, yani sağlığımızı etkiler. Stres durumlarında vücudumuzda hangi bölge tepki veriyor. Mide: hazımsızlık, bağırsak sendromları. Kalp: yüksek tansiyon, ritim bozuklukları, baş ağrısı, migren, uykusuzluk ve diğerlerini fark edebilirsiniz.

Yani öfkenizi çözemiyorsanız yüksek tansiyon ve buna bağlı olarak kalp krizi geçirme olasılığınızı artırıyorsunuz. Öfkeye eğilimi olan bir insan az eğilimli olan insanlardan üç kat daha fazla kalp krizine yakalanma olasılığına sahiptir. Hayatımızı hiç öfkelenmeden sorunsuz geçirmemiz mümkün değildir. Ancak bir olayın sürekli olarak beynimize ve gönlümüze yer edip oradan çıkaramadığımızda bize zarar verebilir. Çünkü stres ve öfke süreklilik arz ediyorsa vücut dinlenip kendini yeniden inşa edemez. Sürekli alarm halinde olmak vücudun rezervlerini tüketir, bu durum organların yıpranmasına neden olur.

Yanlışlarımızı çabuk unuttur fakat bize yapılan yanlışları hiç unutmuyoruz.

Hepimiz seçici bir hafızaya sahibiz. Olumsuz duyguları olumlu duygulardan çok daha güçlü hissediyoruz. Olumsuz duyguları olumlu olanlardan daha fazla hatırlarız, olumsuz detaylar, sözler üzerinde daha çok durarak olayların kontrolünü kaybederiz. Kötü olanları abartır hafızamızda tutarız, iyi olanları küçümseriz hafızamızda tutmayız.

Bizi öfkeliendiren olayı tekrar değerlendirelim. Kendimize şunu soralım ve seçimimizi yapalım. Hayatımı başkalarının incitici davranışları mı yönlendirecek? Yoksa hayatımı şimdi ve gelecekte ben mi yönlendireceğim? Affetmek hayatın kontrolünü tekrar bize kazandıracak, kendi iyiliğimiz için, gelecek hayatımız için, harekete geçmemiz gereğini hatırlatacaktır. Affetmek bizi özgürleştirir, mahkûmiyetimizi bitirir. Biz affetmeyi seçtiğimizde etrafımızdakiler de daha olumlu olmayı seçeceklerdir. Affetmek hayat kalitemiz üzerinde bu kadar etkisi varken. Neden affetmeyi seçmeyelim?

Affetmenin Sosyal Faydaları

Affetmenin sosyal faydaları, İkili ilişkileri güzelleştirip güçlendirmesi ve toplumsal barışa katkıda bulunması ilk akla gelendir. Affetmek geliştiricidir, Empati yapmayı öğretir. Muhatabının duygu ve düşüncelerini, bakış açısını ve motivasyonunu anlamayı sağlar. Olaylara farklı açılardan bakmayı gösterir. Affedebilenin yeni ve orijinal fikir üretme bilgileri birbiriyle ilişkilendirme kabiliyeti daha yüksektir. Affetmek özgürleştirir, insanı esiri olduğu duygu, düşünce ve bakış açısından özgürleştirir. İnsani ilişkilerden doğan olumsuz enerjiler, onlara tutunduğumuz sürece bizi bulunduğumuz seviyede tutar. Affetmek, bu olumsuz enerjileri terk ederek bize biçilen rolden bağımsızlaşmamızı ve daha ileri seviyelere varmamıza olanak sağlar.

Dostun attığı gül bile bizi incitir

Hallac-ı Mansur, cezbe halinde söylediği ve Ene'l-Hak cümlesi yüzünden idama mahkûm edilir. Onu asılacağı meydana getirirler. Düşmanları, Hallac-ı Mansur'a taşlar atarlar. Hallac-ı Mansur bunlara ah bile demez. Ama dostu Şibli ağlayarak kırmızı bir gül atınca, Hallac-ı Mansur inler ve şöyle der: **"Onların taşı bizi incitmez ama bir dostun attığı gül bile bizi incitti, canımızı acıttı"**. İnsan hayata daha çok dostlarıyla, sevdikleriyle tutunur. Sevinçlerini onlarla paylaşıyor arttırır, Acılarını hüznlerini yine onlarla paylaşıyor azaltır. Kişi, tanımadığı kimselerden bir kötülük, bir haksızlık gördüğünde çok incinmez, en azından hayal kırıklığına uğramaz ama dostundan gördüğü küçük bir eziyet bile ona zor gelir. Başkalarının, hakkımızda yanlış düşünceleri bizi fazla üzmez, ama sevdiğimiz birisi hakkımızda yanlış düşünürse, zarar verecek bir davranışta bulunursa bu bizi üzer. O sıradan biri değildir güvendiğimiz kimselerden biridir. Bu yüzden dostla hal ve hareketlerimize, konuşmalarımıza özen göstermemiz gerekir. Bazı sözler keskin kılıç gibidir, dostluğumuzu, kalbimizi yaralar. Tedavisi imkânsız yaralar açar.

Sonuç olarak: Affetmek, geçmişte yaşananların bize zarar vermeye devam etmesine son vermek demektir. Affettiğimiz andan itibaren geçmişte yaşamak yerine şimdiki zamanı yaşamaktır ve şimdiki anın tadını çıkarmaktır. Sahip olduğu potansiyelin açığa çıkarmasını engelleyen ağır enerjilerden kurtulmaktır, Gelecekte yaşayabileceği sorunların üstesinden rahatlıkla gelmektir, Dargınlığa, kin tutmaya ve kendimize acımaya artık ihtiyacımız olmadığını fark etmektir. Geçmişle ilgili yoğun duygu ve yakınmalardan sıkıntılardan kurtulmak demektir. Geçmişin üzerimizdeki yıkıcı etkisinden kurtulmak, olumsuz duyguların gitmesine izin verip hafiflemektir. Bize karşı yapılan hatalardan ve hayatın adil olmadığından şikâyet etmek, yaşam sahnesinde mağdur rolünü oynamak bize iyi geliyorsa, buna devam edebiliriz. Fakat bilmekte fayda var ki, biz eğer istemezsek, bu rolü oynamayabiliriz. Hayatı diğerlerinin yönetmesine izin vermek yerine, yaşamdan keyif almayı seçebiliriz. Bizleri en çok yaralayan, üzen, dostlarımız olabilir. Bizlere zor günlerimizde yardım edenler veya edecek olanlar gene onlardır. Bu yüzden affedilmeyi en çok hak edenlerde gene onlardır.

KAYNAKLAR:

Psikolojik Danışman: Perihan Demirbaş
Klinik Psikolog :Esin Ergin

Aile Şuuru

İdris GÖKALP

Aile Kur'ân'ı Kerim'in üzerinde en çok durduğu, en çok değer verdiği ve hassasiyetle korunmasını istediği müesseselerden biridir. Aile, nikâh akdi ile başlayan ve varlığını sürdüren ilk tevhibi müessesedir.

İnsan neslinin sağlıklı ve güvenli bir şekilde devamı, annenin ve babanın varlığına ve birlikteliğine bağlıdır. Toplumun en küçük birimi/yapıtası olan çekirdek aile en temel haliyle anne, baba ve çocuklardan oluşur. İnsanlık tarihi boyunca aile, insanın varlığını sürdürebilmesinin ve toplumların geleceğinin bir güvencesi olarak varlığını ve etkinliğini hep hissettirmiştir. İnsanoğlu, insanlığın ne anlama geldiğini, öncelikle aile içinde tanımış, sevgiyi ve saygıyı aile içinde yaşayarak öğrenmiştir. Ne var ki, insanlığın geleceği açısından yaşamsal önem taşıyan böyle bir kurum, günümüzde belki de tarihte hiç olmadığı kadar yıpranmış, ciddi anlamda bir çökme ve çözülme sürecinin içine sürüklenmiştir.

İşte bu kısa çalışma, okuyanın aile konusunda şuurlaşmasına vesile olup bu kötü gidişe bir nebze olsun dur diyebilmek amacıyla hazırlanmıştır. Çünkü bugün insanlığın karşı karşıya bulunduğu köklü sorunların önemli bir kısmının ailenin içine sürüklendiği çözülme süreci ile ilgili olduğu söylenebilir.

Aile, toplumun sahip olduğu değerleri yansıtan küçük bir aynadır. Toplumda müspet ve menfi olarak bulunan tutum ve davranışlar ailede yoğun bir şekilde uygulama alanı bulur. Tabir yerinde ise aile, toplumun kan tahlilinin yapıldığı bir biyo-kimya, bir patoloji laboratuvarıdır. Bura-

da her türlü pozitif ve negatif bulguları bulmak mümkündür.

Aile, bir merhamet üniversitesi, bir meveddet; yani dostluk, sevgi ve muhabbet medresesidir. Bu medresenin müderrisleri Müslüman anne ve babalardır. Bu üniversitede insanlığın medeniyet muallimleri yetişir.

Aile, düşmanın giremediği İslam'ın son kalesidir. Sosyal anlamda aile bir toplumu ayakta tutan son kaledir. Bir bina için sütun, bir doku için hücre, bir tarla için tohum ne ise, bir toplum için de aile odur. Aile, toplumun bekası ve insanlığın devam etmesi için olmazsa olmaz mesabesindedir.

Aile; sevgileri ören ellerin, sevgileri üreten dillerin, sevgileri yoğuran gönüllerin buluştuğu mekânın adıdır. Aile, geleceğin mayasıdır. Aileyi ihmal edenler geleceği ihmal edenlerdir. Aile, atideki nesillerin gıda alacağı ve erdem ufuklarına kanatlanacağı bir mekteptir.

Aile, ömürlük bir yolculuktur. Hayatın üretken merkezidir. Aile kurumunu gereksiz kılan toplumlar, tükenişlerinin altına imza atan toplumlardır.

Aile tevhibi bir kurumdur. Ailenin varlığı ve sağlığı tevhibi değerlere bağlılıkla kaimdir. Tevhidi değerlere bağlılığın kalmadığı bir yerde aile de kalmaz. Aile, İslam nizamının uygulama alanıdır. Aile, İslami hayatın anne-baba örneğinde ve önderliğinde provasının yapıldığı merkezdir.

Aile, Müslümanların dirilme ve direnme karargâhıdır. Aile, Müslüman toplumun rahmidir. Müslüman bir neslin meydana gelmesini isteyenler, mutlaka aileyi korumalıdır.

Aile, mahremiyetin bahçesi, emniyetin adresi, sükûnun güvencesidir. Aile şuuru, evlilik hususunda kadının "beyaz atlı prens" rüyasından uyanması, erkeğin de "melek" beklentisinden vazgeçmesidir. Aile şuuru zengin olsun fakir olsun her Müslüman'a lazım olan bir şudur. Çünkü kulluk kitabımız Kur'an-ı Kerim'de evliliğe teşvik edilmiş, hatta bu hususta sadece maddi durumu iyi olanların evlenmesi değil, maddi durumu elverişli olmayanların da evlendirilmesi istenmiştir.

Aile toplumun çekirdeğidir. Bu çekirdekte hayat varsa toplumda da hayat vardır. Aile bir toplumun kalbidir. Nasıl ki insan vücudunda kalp durunca ruh da gidiyor, aynı şekilde aile de olmazsa toplum olma ruhu, birlik ve beraberlik ruhu gider.

Aile, peygamberlerin davasıdır. Peygamberlerin mücadelesinin merkezinde aile vardır. Dolayısıyla Allah'ın mülkünde Müslüman aileyi oluşturmak, peygamberlerin mücadelesini devam ettirmektir. Müslüman aile, peygamberlerin bir mirasıdır. Bu mirasta her Müslüman'ın payı vardır. Her Müslüman gücü kuvveti nispetinde aile müessesesini ortadan kaldırmaya çalışan şer odaklarına karşı mücadele etmekle mükelleftir.

İslam ailesi, Allah'ın ulvi emri ve Peygamberimizin mübarek kavli ile inşa edilen, maddi-manevi tehlikelerden korunması gerekli olan, süreklilik amacıyla kurulan, ebedi hayatı ve cenneti kazanmaya vesile olan ve inşaallah cennete de devam edecek olan mukaddes bir müessesedir.

Aile, okunan İslam'dan ziyade, yaşanan İslam'ın medresesidir ve de medresesi olmalıdır. Ailede eşlerin birbirlerine tebessümleri, güzel sözleri ve ikramları iman sadakatının en önemli sadakasını oluşturmaktadır.

Aile maddi menfaat üzerine inşa edilmemeli ve huzuru da bu şekilde ölçülmemelidir. Aile cennet sevdasını hedef alırsa dünyası da cennet yuvası olur. Eşler birbirinin azap vesilesi değil, rahmet vesilesi olmalıdır. Bu sebeptendir ki aile, İslam ümmetinin en küçük fakat en değerli cemaat oluşunun ifadesi olmalıdır. Gerçek anlamda "biz" şuurunun kazanıldığı yer olmalıdır.

Ailenin tekrar etkin olabilmesi için, peygamberlerin sünnetine ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz. Önemli olan, hiçbir komplekse kapılmadan, herkesin üzerine düşen sorumluluğun bilincinde olması ve gerekenleri yerine getirmeye çalışmasıdır. Yüce Allah Rum suresinin 21. ayetinde şöyle buyurmaktadır: *"İçinizden, kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp; aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi, O'nun varlığının belgelerindendir. Bunlarda, düşünen millet için dersler vardır."*

Aile ile ilgili sorun, temelde "sevgisizlik, ilgisizlik ve sorumsuzluk" sorunudur. Aile, zemini rahmet olan bir sevgi müessesidir. İnsan fıtratının muhtaç olduğu sevgiyi insana ancak aile verebilir. Aile, insanın sevme ve sevilme hususunda kendisini rahat hissettiği en güvenli ortamdır. Aile ortamında edinilen sevgi, insanoğlunun fitra-

tı için su gibi, hava gibi elzemdir. Hz. Peygamber (s.a.v), eşler arasındaki sevgi ve saygıyı da imana irtibatlandırarak, *"İmanı en mükemmel olan mü'min, ahlakça en güzel olandır. Sizin en hayırlınız da eşlerine en güzel davrananızdır."*(Ahmed b. Hanbel, el-müsned)

İslam, ailenin oluşumunu sağlam ve sarsılmaz temellere dayandırmıştır. Ailenin korunmasını toplumun korunması olarak kabul etmiştir. Kadın erkek ilişkilerine meşru bir ölçü getirmiş ve ancak nikâh akdi vasıtasıyla kurulan birliklere izin vermiştir.

Hz. Peygamber (s.a.v), aileyi ve aile hayatını, dolayısıyla toplumu çözülmekten ve bozulmaktan korumak için gayri meşru ilişkileri yasaklamıştır. Nitekim bu hususta Yüce Allah, *"Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur."* (İsra/32) *"...kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın..."* (Enam/51) buyurmaktadır.

Aile bireyleri birbirlerine daima dua etmelidir. Bu konuda Kur'an'da bizlere güzel dua örnekleri takdim edilmektedir. Nitekim mü'minlerin özelliklerinden bahseden bir ayette Yüce Allah: *"(Mü'minler): Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takva sahiplerine önder kıl' derler."* (Furkan/74) Yine Zekeriyya (as) dilinden başka bir dua örneği de şöyledir: *"Orada Zekeriya, Rabbine dua etti: Rabbim! Bana tarafından hayırlı bir nesil bağışla. Şüphesiz sen duayı hakkıyla işitensin, dedi."* (Ali İmran/38)

Aile fertleri daima birbirine iyiliği tavsiye etmeli, kötülüklerden de sakındırmalıdır. Nitekim Yüce Allah, *"Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyunuz..."* (Tahrim/6) buyurmaktadır.

Aile içi problemler, dua, sabır, karşılıklı anlayış ve kanaatle çözülmeye çalışılmalıdır. Bu hususta Yüce Allah: *"Eşlerinize iyi geçininiz. Şayet onlardan hoşlanmayacak olursanız, olabilir ki bir şey sizin hoşunuza gitmez de Allah onda birçok hayır takdir etmiş bulunuz."* (Nisa/19)

Hz. Peygamberin aile örnekliğinde şiddete kesinlikle yer yoktur. Kadın, kocası karşısında kendine has bir kişiliğe sahiptir. Ailede boşanma en son müracaat edilecek husustur.

İslam, aileye çok büyük bir ehemmiyet atfeder. Aileler toplumun tohumları mesabesindedir. Tarihi bir gerçektir ki; sağlam temeller üzerine inşa edilen aileler, cemiyet yapısını koruyup gü-

zelleştirirken, bozuk münasebetlerle veya yanlış şekilde kurulmuş yuvalar cemiyeti çökertir. Bu açıdan İslam, koyduğu muhabbet ve hak ölçüleri itibarıyla mesud ve dengeli bir aile yapısı tesis eder. Yani aile huzur ve saadeti hedefler. Öyle ki: *"Kişinin cenneti evidir..."* buyrulmuştur.

Müslüman aile ahiret merkezli bir dünya evidir. O eve girmenin tek meşru yolu nikâhtır. Yüzünde şeytani bakışların lekesi olmayan kızlarla, kadınlarla; gözünde şehvi bakışların izi ve isi olmayan erkeklerin evliliğinden meydana gelen aile, bir saadet-i dareyn'dir.

Aile; tarihin derinliklerinden engin yarınlara bir sevgidir, selamdır. Aile, herkesin yüz çevirdiği insanlara son ana kadar ümittir. Çünkü o insanlığın adası olan İslam'ın son odasıdır.

Aile yargılamak, sorgulamak değil; sarıp sarmalamak, kucaklamaktır. Suçu nefsinde, görevi kendinde bilip; istiğfar ve hizmettir.

Aile; sevgiliden bir mektup, bir haber, bir seherdir.

Aile; çirkine alışmanın rahatlığı değil, güzelliklerin çilesini tercihtir.

Aile; yaradılanı Yaradan'dan ötürü sevmek ve bunu hizmet ile ispattır.

Aile, rahmet zemininde hep birlikte bilgiye sevgiye saygıyla yürüyüştür.

Aile; kibleye dönüvermiş nurani bir yüz, gönüllerde muhabbet için yanan bir köz, hareme namahremi elini değdirmemek için hakikati gören göz, cehalet yaprağını döken güzdür.

Aile her toplumun olduğu gibi Müslüman toplumun da beşiğidir, teknesidir, potasıdır. İslam toplumu oradan aldığı terbiye ile kişiliğini bulur. Kur'an'dan öğrendiğimize göre peygamberler, insanlığa önderlik görevini ifa ederken öncelikle çevrelerinden işe başlayan, evladı ıyalın Müslümanca bir kişiliğe sahip olması derdine düşen insanlardır.

Hülasa aile, muvahhid nesil hassasiyetidir.

Yazımızı Hz. İbrahim'in (as) oğlu İsmail'i (as) kastederek yaptığı duayla nihayetlendirelim.

"Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira, tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin."

Dil'e Gel

Esra IŞIKTEKİNER ÖZDEMİR
Psikolog - NLP Trainer

Günlük hayatımızda sıklıkla kullandığımız birçok ifade vardır. "hangi dili konuşuyorum?", "dilim döndüğünce", "dil dökmek" deriz. İsterseniz önce, dilin tanımına bakalım.

"Dil, düşünce, duygu ve güdüler, doğrudan doğruya ya da dolaylı olarak bildirmeye yarayan herhangi bir anlatım aracıdır."

İnsanlar ve hayvanlar bir takım sesler ve işaretlerle düşünce, duygu ve güdülerini anlatırlar. Bunlar birer (dil)dir. Yaprakları solmaya başlayan bir bitki de (susadım) veya (hastayım) demektir. O halde bitkilerin bile doğaya dönük dilleri vardır. Demek ki tüm canlıların, kendilerini ve hallerini anlatabilme olanakları vardır. Buna dolaysız (doğrudan doğruya) bildirişim diyoruz.

Bu tanımlara baktığımız zaman anlıyoruz ki yüce Rabbimizin yarattığı her canlının bir dili var. Bu dil, ister sesli ister sessiz olsun bir işe yarıyor. O da "iletişim"dir.

Peki, iletişim nedir? Doğan Cüceloğlu der ki, İletişim genel olarak insanlar arasındaki düşünce ve duygu alışverişidir. İletişimin amacı, alan ve veren arasında bilgi, düşünce ve tutum ortaklığı oluşturmaktır. (Açıkgöz K, 1994). İletişimin verimini artırmamak iletişim kazalarına yol açar ve bu durum çoğu zaman can sıkır. Duygularınızı sağlıklı bir şekilde nasıl ifade edeceğinizi, daha da önemlisi duygularınızı nasıl yöneteceğinizi bilmiyorsanız her türlü ilişkinizin bir sonraki dönemecinde sizi yeni bir iletişim kazasının bekliyor olması çok muhtemeldir. Başkalarıyla iletişim kurarken hangi tepkimizin hangi etkiye

yol açıp bizi ve ilişkilerimizi nasıl bir sonuca ulaştıracağını önceden kestirebiliriz.

Etkili iletişimin ilk basamağı, kendimizle olan iletişimi sağlıklı tutmaktır. Kendimizi tanımak, sağlıklı özeleştirilerde bulunmak, kendimize ne haksızlık etmek ne de çok kusursuz görmek gerekir.

İkinci olarak da, karşımızdaki insanın iletişim sırasında anlattıklarını harekete geçiren duyguları anlamaya çalışmaktır. Bizler genellikle karşımızdaki insanı dinlerken, anlatılana ve duyguya odaklanmak yerine vereceğimiz cevabın kurgusuna başlarız. Bu arada da birçok detayı, duyguyu kaçırmış oluruz.

Profesör, konferans vermek üzere salona girmiş. Salonda, sadece ön sırada oturan seyis dışında hiç kimse yokmuş. Boş koltukları görünce, konuşup konuşmama konusunda tereddüde düşen profesör sonunda seyise sormuş: "Buradaki tek kişi sensin. Kararı sen ver. Sana göre konuşmalı mıyım, yoksa konuşmamalı mıyım?" Seyis cevap vermiş: "Hocam ben basit bir insanım, bu konulardan hiç anlamam. O yüzden bana hiç sorma. Ama ben ahıra gelseydim ve bütün atların kaçıp bir tanesinin kaldığını görseydim, yine de onu beslerdim". Bu sözler karşısında seyise hak veren profesör, kararını vermiş ve konferansa başlamış. Konuşmuş, konuşmuş... İki saatin üzerinde konuşmuş, anlatmış, yazmış durmuş. Sonunda sözlerini tamamlayan profesör, kendini çok mutlu hissetmiş ve görevini yerine getirmenin hazzı ve tatlı yorgunluğuyla seyise dönmüş. Aslında amacı, tek dinleyicisi tarafından

da konferansın çok iyi geçtiğinin onaylanması- nı duymakmış. "Konuşmayı nasıl buldun?" diye sormuş. Seyis cevap vermiş: "Hocam, ben sana daha önce basit bir adam olduğumu ve bu konulardan pek anlamadığımı söylemiştim. Yine de, eğer ahıra girdiğimde, biri dışında tüm atların kaçtığını görseydim, onu beslerdim, ama elimdeki tüm yemi ona verip hayvanı çatlatmazdım". der.

Biz insanlar için iletişimsizlik diye bir durum söz konusu değildir. Yapılan her hareket, jest ve mimik, bir iletişimdir.

Sözel olmayan iletişim beden diliyle yürütülür. Örneğin, bir öğrencinin yaptığı bir konuşmadan sonra öğretmenin gözlerinin parlaması bir beğeni ifadesidir. Bir şeyi önemseyip önemsemediğimizi, sıkılıp sıkılmadığımızı, yorgun olup olmadığımızı beden diliyle anlatırız. Sözel olmayan, iletişim öğrenme-öğretme süreçlerinde de önemlidir. Tarafların birbirine yakın durup durmaması, vücutların duruşu, yüz-göz ifadeleri ve jestleri sözel mesajlara anlam katar ya da anlamı karıştırır.

Bunun için de ister sözlü, ister beden diliyle, iletişimde verdiğimiz mesajların kendi süzgecimizden nasıl geçtiği, karşı tarafta nasıl algılandığı çok önemlidir. Şunu unutmayalım "ne kadar anlatırsan anlat, karşıdakinin anladığı kadardır anlattıkların" der düşünür.

Diyelim ki siz, hem Türkçe, hem İspanyolca konuşabiliyorsunuz. Karşınızdaki insanla kurduğunuz iletişimin işe yarar olması için, onun anladığı dili kullanmanız gerekmektedir.

İletişim kurmak için, karşınızdaki insanın nasıl anladığını bilmek, kaliteli iletişim kurmamızı sağlayacaktır.

Hani asansördeyken birbirini tanımayan dört kişi bir araya gelir ve o bir metrekaşe bile olmayan alanda kendinize özel bir alan oluşturmak için köşelere sıkıştırırsınız kendinizi. Herkes o daracık alanda, "yabancıysın" mesajını verir. Gözler kat numaralarını takip eder. Burada da sesli bir iletişim yoktur ama herkes sessiz bir şekilde rahatsızlığını ifade etmektedir. Oysa asansöre girerken yüzünüzde küçük ama içten bir tebessüm olursa, bu sizden büyük bir yükü almış olacaktır.

Etkili iletişim, olumlu iletişimin başlangıç noktası yine biziz.

Her birimiz dünyayı beş duyumuzla algılıyoruz. Görüyoruz, işitiyoruz, dokunuyoruz, tadıyoruz, kokluyoruz. Ve tabii bir de altıncı "duyu-

muz" var; onunla da seziyoruz. Dış dünyadan bireye gelen tüm iletiler, kişinin beyinde, kendi yaşam şekline göre geliştirdiği algıya göre süzer ve bunu yorumlar. Her insanın algısı, bebeklik döneminden itibaren farklı deneyimlerin sonucu olarak farklı gelişir. Bazı duyuşal özellikler ön plana çıkar, bazı duyuşlarımızda körelir. Nedir bu duyuşlar?

Bunlar;

-Görsel

-İşitsel

-Dokunsal (Kinestetik)

Mesela; yeni doğan bir bebek, henüz görme ve gördüklerini anlamlandırma yetisi az geliştirdiği için ve ten temasına ihtiyaç duyduğu için kinestetik yönü ön plandadır. Ya da sürekli gürültülü bir ortamda büyüyen bir çocuk zamanla o gürültüyle yaşamaya alışması için işitsel özelliğini arka plana atmış olabilir. Yaşadığımız çevre bu saydığımız temsil sistemlerinin gelişmesinde veya körelmesinde oldukça önemli birer etken-dir.

GÖRSELLERİN ÖZELLİKLERİ

Dünya nüfusunun yüzde 60'ını görseller oluşturmaktadır. Görsel temsil sistemi gelişmiş olan bir kişi konuşurken "gördüğünüz gibi, göz göre göre, göz atmak" gibi mecazlardan yararlanır. Size gittiği tatilden söz ederken, denizin, gökyüzünün maviliğinden, kumun renginden, eşyaların duruşundan, mimariden söz eder. Gördüğü yüzleri kolay hatırlarlar. Görseller için, "gözden ırak olan, gönülden de ırak olur" sözü geçerlidir. Karşılarındaki insanın duygularını anlamakta güçlük çekerler. Ressamlar, mimarlar, yönetmenler bu temsil sisteminden çıkarlar. Görseller, karşılarındaki insanın duygularını anlamakta zorluk çeker. Düşünürken kâğıda şekiller çizmekten hoşlanır. Görsel temsil sistemi ağırlıklı olan çocukların, bir şeyler öğretilirken görsel materyallerle desteklenmeleri oldukça önemlidir.

1- Dünyayı görüntüler ve resimler halinde algılarlar.

2- Beyinlerindeki bu görüntülerle uyumlu olmaya çalıştıkları için, çok hızlı konuşma eğilimindedirler.

3- Genellikle görsel mecazlarla konuşurlar (ne dediğini görmek, açıkça belli olmak, yakından bakmak vb.)

4- Genelci, hayalci ve gelecek yönelimlidirler.

5- Anlatacaklarını zihinlerinde canlandırarak düşünürler.

6- Her düşünceyi zihinlerinde tasarladıkları için de zihinlerinin hızına yetişmek için hızlı konuşurlar.

7- Hızlı ve göğüs üstünden nefes alırlar.

8- Aynı anda birçok şeyi düşünebilirler.

9- Çok hayal kurarlar.

10- Bir şeye karar verirken görünüşe bakarlar.

İŞİTSELLERİN ÖZELLİKLERİ

Biraz da işitselliği birincil temsil sistemi olan bir kişi hakkında konuşalım. İşitseller, dünya nüfusunun yüzde 20' sini oluşturmaktadırlar. Konuşmaları ritmik ve melodiktir. Hatiplik, yazarlık, sunuculuk, tercümanlık, müzisyenlik, avukatlık bu temsil sistemi için en yapılabilir mesleklerdendir. Dinlemeyi bilen insanların çok ender olduğu dünyada, işitseller önemli bir yer alır. Çünkü iyi bir dinleyicidirler.

İşitseller, adından da tahmin edeceğiniz gibi, duydukları ön planda olan insanlardır. Bu kişiler de bir yeri anlatırken, size gittikleri yerin sessizliğinden ya da gürültüsünden söz ederler. Dalgaların sesi, martıların sesinden bahsederler. Duydukları sesi hatırlamak konusunda başarılıdır. Kişileri seslerinden ayırt ederler. Ünlü müzisyen ve besteciler işitsellere en iyi örneklerdendir.

Kafasının içinde düşünceler ve iç sesler vardır. Cümlelerle düşünür, sesleri hatırlar, düşünerek karar verir. Dış dünyada ne duyduğu ile ilgilenir, karar vermeden önce uzun uzun irdelemeyi sever, seçimlerini iç (ve dış) sesler yönlendirir. Detaylı planlar yapar, unutmamak için bunları yazar.

Kafasının içindeki sesleri –bir bi kulaktan bir diğer kulaktan– dinler gibidir. Anlamaya ya da hatırlamaya çalışırken, düşünürken ve konuşurken başı hafif yana yatabilir, bakışları kulak hizasında gezinir. Göz teması kurmadan da konuşmaya devam edebilir. Telefonda uzun uzun konuşmaktan hoşlanır.

Konuşması genellikle akıcı ve melodiktir, ama ara sıra iç sesleri dinlemek için durabilir. Konuşması bölünürse kaldığı yere geri dönmekte zorlanmaz, farklı zamanlarda söylenenler arasında bağlantılar kurabilir.

Nefes alış-verişi orta karın bölgesindedir; görsellere kıyasla daha sakin ve derin nefes alır.

İlgi alanları işitsel ya da düşünsel özellikler taşır: Müzik, felsefe, edebiyat vs.

Konuşurken seçtiği ifadeler ağırlıklı olarak işitsellik içerir: Kulak vermek, duymazdan gelmek, kulak kesilmek, frekans, cıvı cıvı, gıcır gıcır, şen şakrak, içi cızlamak, ses çıkarmamak, mızıldanmak, kulak tırmalamak, özü sözü bir, sesini özlemek... Anlatımlarında çevredeki seslerden, konuşulanlardan, kendi düşüncelerinden ve kitabı bilgilerden bahseder.

Başkalarının kendisi hakkında ne düşündüğünü ve ne konuştuğunu önemser. İnsanları etkilemek için sözlü iletişim becerilerini ön planda tutar; nasıl görüldüğü o kadar da önemli değildir. Kulak tırmalayan seslerden ve konuşulanları duymakta zorlandığı ortamlardan haz etmez.

Kendisini baskı altında hissettiği durumlarda genellikle duygularından uzaklaşır ve mantıksı bir tavır takınır. Bu durumdayken başkalarının duygularını anlamakta zorlanır; soğuk ve anlayışsız biri olarak algılanma ihtimali yüksektir.

İşitsellikleri ön planda olan çocuklarımız için, okul hayatlarında daha başarılı olmalarını sağlayacak ipucu ise, dersleri melodik bir tonla, formleri yine melodik bir beste haline getirerek ve çalışma ortamlarını gürültüden uzak bir ortama taşımak olacaktır.

KİNESTETİK YANİ DOKUNSAK TEMSİL SİSTEMİ

Kinestetikler, görsellerin ve işitsellerin aksine çok yavaş konuşur. Konuşurlarken kendilerine uzun uzun düşünme payı bırakırlar. Kinestetik insanların konuşmalarındaki yavaşlık, görsel insanları çıldırtır. Duygularını sonuna kadar yaşarlar. Kendimizle, başkalarıyla ve doğayla kurduğumuz derin ilişki bu kanalla oluyor. Kinestetik günümüz dünyasında, en az rastlanan öncelikli kanal. Sadece görüntü ve sesle kalsaydık iki boyutlu bir dünyaya mahkûm olurduk. Kinestetik insanlarla konuştuğunuz zaman söyledikleriniz onlara dokunursanız onlara ulaşır. Genellikle eşimize eve gelirken alması için siparişler veririz. İşte bu noktada kinestetik beyler, listeyi hiçbir zaman tam getirmezler. Unuttukları bir şeyler olur. Rahatlık bu insanlar için önceliklidir.

Bu kişi hissettikleriyle yaşar. Dokunarak algılar, duygularıyla hatırlar, hissederek karar verir. Dış dünyanın kendisine ne hissettirdiğiyle ilgilenir, duygulara erişmek zaman aldığı için yavaş karar verir, kendisini iyi ve rahat hissettiren seçimleri tercih eder. Şu anda ne hissettiği önemlidir.

Genellikle bedeninin içinde biçimlenen duyguları yakalamaya çalışır gibidir. Anlamaya ya da hatırlamaya çalışırken, düşünürken ve konuşurken başı ve bakışları aşağıya dönüktür. İletişimde fiziksel temasa önem verir. Görüştüğü kişinin yakınlığı önemli bir faktördür.

Konuşması -yavaş yavaş şekillenen ve anlamlanan duygulardan dolayı- yavaş, ağır ve mırıldanma gibidir. Hızlı konuşmaları takip etmekte zorlanır, çünkü anlamak için hissetmeye ihtiyaç duyar.

Nefes alış-verişi abdomenden -alt karın bölgesinden; genellikle yavaş ve derin nefes alır. Derinlerdeki bir duyguya ulaşma anında derin bir nefes alır ve nefesini uzun uzun bırakır.

İlgi alanları dokunsal-duygusal özellikler taşıyor: El ürünleri, spor, sanat...

Konuşurken seçtiği ifadeler ağırlıklı olarak kinestetik özellik içerir: İçine işlemek, üstünde bir ağırlık olmak, ele almak, tutar yeri olmamak, konuyu kavramak, sağlam fikir, kanı kaynamak, içi ısınmak, bir kenara bırakmak, temas etmek, içine oturmak, baskı altında olmak... Anlatımlarında insanların, ortamın ve olayların nasıl duygular uyandırdığından bahseder.

Genellikle başkalarının kendisi hakkında ne hissettiğine önem verir. Giyimi rahattır, konfora ihtiyaç duyar. Yaşadığı ortam fiziksel ve duygusal açıdan rahat hissedeceği şekilde düzenlenmiştir.

Baskı altında olduğu durumlarda kendisini suçlanmış hissetme ihtimali yüksektir. Duygusal açıdan hassastır ve suçlamalarla boğuşacak gücü yoktur; bu nedenle bir suçlama karşısında kolayca pes edebilir.

Temsil sistemleri bilgilerinden yararlanmada genel uygulama, bu bilgiler ışığında bir kişinin belli bir (ya da iki) sistemi ağırlıklı kullandığını gözlemlediğinizde listedeki diğer bilgilerin de o kişi için geçerli olduğunu kabul etmektir. Böylece kısa bir gözlem sonucu kişi hakkında derinlemesine fikre sahip olursunuz. Sadece onu daha iyi anlamakla kalmazsınız; kendinizi ifade ederken de onun tercih ettiği iletişim sistemine ağırlık vermeye başladığınızda, onun kullandığı türden kelimeler ve anlatım şekilleri kullandığınızda, zihninde oluşturduğu içsel temsilleri daha kolay etkilersiniz. Başarılı bir iletişim iki yönlü çalışır ve ortak dil kullanmayı gerektirir.

Öncelikli temsil sistemi ne olursa olsun, bir kişide yukarıdaki listelerdeki ipuçlarından birini gördüğünüzde, o kişinin o an için o temsil sis-

temine erişmekte olduğu sonucuna varabilirsiniz. İşitsel bir bakışlarını yukarılarda gezdirirken görsel bilgilere ulaşmaya çalışıyordur, görsel bir iç geçirdiğinde derin kinestetik erişim halindedir. Bazı durumlarda alışık olunmayan temsil sistemini kullanmak zor gelebilir. Böyle durumlarda kişi şaşkınlığını belli eder: Görselleştirmede zorlanan biri bir görüntüyü netleştirmeye çalışırken karşıya bakarak gözlerini kırıştırabilir ya da içindeki karmaşık duygular nedeniyle şaşırarak derin ama kesik kesik nefes alabilir. Tüm bunlar dikkatli gözlemlerle kolayca fark edilebilecek şeylerdir.

Bireysel iletişimde kişinin ağırlıklı olarak kullandığı temsil sistemi (ya da sistemleri) nasıl bir yaklaşımın daha etkili olacağı konusunda bize yol gösteriyor. Bir topluluğa hitap ederken ise, her bir bireyin kişisel özelliklerine ayrı ayrı odaklanmak mümkün olmayacağından, genel bir strateji izleyebilirsiniz: Anlatımda her 3 temsil sisteminden de yararlanmak etkili olacaktır. Örneğin, "Şimdi temsil sistemlerine biraz daha yakından bakalım. Karşılaştırmalı anlatımlar yardımıyla konuyu daha iyi kavrayabiliriz." dediğimizde, "yakından bakmak" görsellere, "karşılaştırmalı anlatımlar" işitsellere, "konuyu kavramak" ise kinestetiklere yönelik ifadelerdir. Böyle bir anlatım herkesin anlatılan konuyla ilgili içsel temsiller oluşturmasını kolaylaştırır. Bir sunumun anlatımsal zenginliğinin büyük oranda farklı temsil sistemlerinin etkili şekilde kullanımına bağlı olduğunu söylemek yanlış olmaz.

İletişim kurarken, karşımızdaki insanın temsil sistemini biliyor olmak, etkili iletişim kurmak için anahtar görevi üstlenmektedir. Eşimizin, çocuğumuzun, yakınlarımızın nasıl bir temsil sistemine sahip olduğunu bilmek, kaliteli bir iletişim kurmamızı sağlayacaktır. Çocuklarımızın nasıl öğrendiklerini keşfetmemize yardımcı olacaktır. Birçok çocuk biliyorum, temsil sisteminin özellikleri bilinmediği için kendisine "tembel" damgası ya da hiperaktif sıfatı verilmiştir. Oysa her insanın algılayış şekli belirlenip ona göre metod geliştirilse, insanlar çok daha kolay öğrenir, kendilerini daha kolay ifade ederler.

Bugün sizlerle, dilin ve iletişimin kısa bir tanımını yaptık ve etkili iletişimin anahtarı olan temsil sistemlerini öğrendik ve bunların nasıl belirlendiğini ve ne işe yarayacağını kavradık. Şimdi bu aşamadan sonra bize düşen öğrendiklerimizi hayata geçirmek olacaktır.

İnsana Verilen Akıl Nimeti

Abdulkadir İSLAM

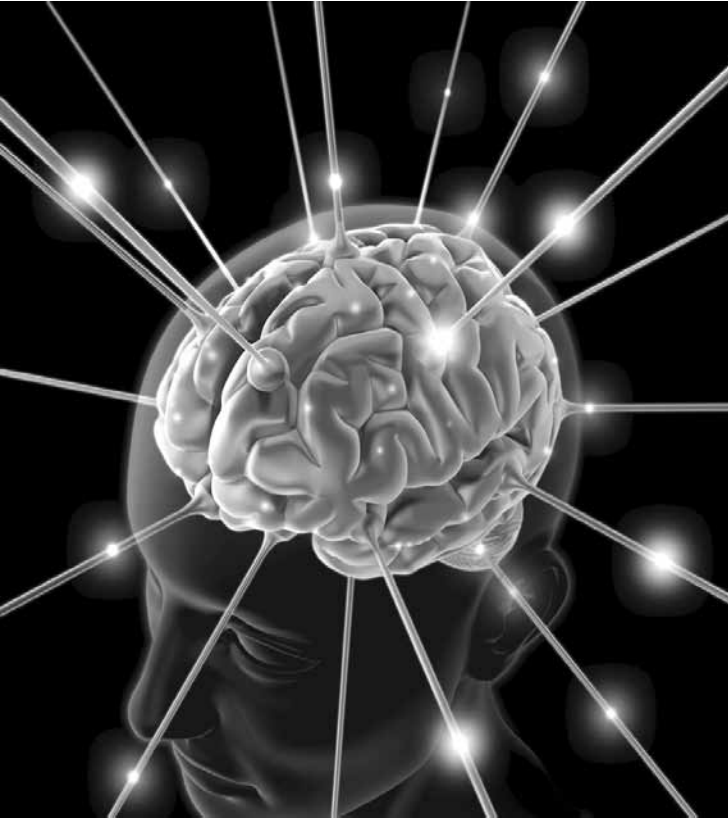
Kelime manası olarak **akıl; bilme gücü, fikirler, tasavvurlar teşkil etme, hükümler verme, kıyas ve yargılamalar yapma yetisi olarak tarif edilebilir.** Her ne kadar duyularla algılanamayan şeylerin aklın kapsamına girmediği iddia edilse de aklın kendisi ve yaradılışından gelen bazı hususlar aklın kapsamındadır. Her balık yumurtadan çıktığında yüzmeyi ve solungaçlarıyla nasıl nefes alması gerektiğini bilir. Yüce Allah (c.c) insana akıl denilen bir güç, bir yetenek vermiştir ve yaradılışından gelen olguların üzerine duyu organları ve tecrübe ile elde edinilen bilgileri ilave ederek kendini geliştirebilir. Aklın sahip olduğu bilgiler bunlarla da sınırlı kalmaz; insanoğlunun çocukluk döneminden başlayarak ömrünün sonuna kadar devam eden eğitimi, görüp yaşadıkları ve tecrübeleri insan hafızasında yerini alır. İnsan zekâsı önündeki verileri harmanlayarak birtakım çıkarımlar, kıyaslamalar ve yargılamalarla mevcutta bilinmeyen olgulara ilişkin sonuçlar ve hükümler çıkarabilir.

Kişinin davranışlarını belirleyen ve yönlendiren unsur sadece akıl değildir. İnançları, önse-zileri, heyecan, korku ve arzuları davranışların

İslami bir akla sahip olan kişi düşünür tahlil eder, düşüncesine İslam'ın temel görüşleri çerçevesinde yön verir. İnanç, ahlak başta olmak üzere genel ve özel tüm konuları Kur'an merkezli değerlendirir. Her durumu İslami bir bakış açısı ile değerlendirir. Hâkimiyetin kayıtsız şart-sız Allah' ait olduğunu bilir ve olaylara sadece madde odaklı bakmaz.

oluşmasında büyük rol sahibidir ve zaman zaman akıl ciddi çelişkiler içerisinde bulunabilir. Bu durum aklın doğru karar vermesine büyük bir engel teşkil eder. İman etmemiş ve akıllı bir bilim adamını ele alalım. Aklı sayesinde bilimsel birçok gerçeği idrak edebilir ancak aklının önündeki perdeler onun aklını bozar ve iman etmesine engel teşkil eder. Batıla inanıp bağlanmış aklın, İslâm akli ile bulunduğu noktalar olacaktır; çünkü aklın fitratında İslâm akli ile örtüşme yetisi vardır. Böyle bir aklın onarımı ancak Müslümanlaşmak ile mümkündür.

İnançları bakımından akli bazı guruplara ayrılacak olursak üç başlık halinde değerlendirebiliriz: İslâm akli, Müslüman akli, batıla inanan kişinin akli. İslâm akli, bütün hak dinlerde ortak olan tevhidi akıldır. Bu akıl ilâhî kaynaklıdır, insanı yaratan ve dini vahyeden Allah (c.c) tarafından bahşedilmiştir. Fitratından kaynaklanan bu tür akıl ile din arasında ilişki yoktur.(Rum: 30/30) Müslüman akli ise hak din olan İslam'a inanan insanın akli. İnsan, hak dinlerde ortak olan saf akli beşeriyeti ve zaafı sebebi ile olduğu gibi alamaz. Bu peygamberlere vahiy yoluyla bildirilmiştir ve onlara has bir özelliktir.

Peygamberlere ve onların getirdiklerine iman etmek ve peygamberin sünnetini uygulamakla İslâm akli ile Müslüman akli birleşir. İslami bir akla sahip olan kişi düşünür tahlil eder, düşüncesine İslâm'ın temel görüşleri çerçevesinde yön verir. İnanç, ahlak başta olmak üzere genel ve özel tüm konuları Kur'an merkezli değerlendiren. Her durumu İslami bir bakış açısı ile değerlendirir. Hâkimiyetin kayıtsız şartsız Allah'a ait olduğunu bilir ve olaylara sadece madde odaklı bakmaz. Peygamberler dışındaki insanların akıllarına dış etkenlerin etki etmesinden dolayı karışıklık ve yanılgılar söz konusu olur. Bu eksikleri gidermenin yolu ise kişiyi Rabbine yaklaştıran ve zihnini temizleyen ibadetler ile gerekli birtakım bilgileri edinmesidir.

İnsanı diğer canlılardan ayıran ve ilahi vahye muhatap ededen yegâne olgu akıl nimetidir. Benzer anlamları ile birlikte Kur'an-ı Kerim'de yüzden fazla ayette insanlara akıllarını kullanmalarını ve düşünmeleri tavsiye edilmektedir. Bu özelliği sayesinde Âdemoğlu seçme hürriyetine sahiptir. Akli olmayan kişinin fıkhi açıdan mükellefiyeti de yoktur. Eğer bu nimet yaradılış amacına uygun olarak kullanılır ve Rabbinin tanımaya, yaradılışın gayesini anlamaya çalışırsa kişiyi melekler seviyesine ulaştırabilir. Ancak

hayatı sadece dünyadan ibaret sayıp nefsinin ve şeytanın yönlendirmeleri doğrultusunda hareket edecek olursa hayvanlardan daha aşağı bir seviyeye düşecektir.

Yaratanın vermiş olduğu bilinç sayesinde geçmiş sorgular ve gelecek hakkında bir kaygı içerisinde bulunuruz. Bu fitratımızda mevcuttur. Çünkü ruhumuz sonsuzluğu arzular. Her türlü zamansal sınırlandırmalar ne kadar uzun olursa olsun insan ruhuna sığ gelecektir. Oysa bu tarz yetilere sahip olmayan diğer varlıklar geçmişten kaygı duymaz ve kendine verilen görevler dışında gelecekte onun için bir kaygı unsuru değildir. Rabbinin emirlerini sorgulamadan kendisine verilen emirleri koşulsuz yerine getirir.

"Kişinin, halk arasındaki yaşayışı ve canlı kalması akıl ile olur. İlim ve tecrübenin asıl merkezi akıldır. Akıl olmadan hiçbir iş dönemez." (Hz. Ali r.a) Âdemoğlunun akli melekeleri aracılığı ile vermiş olduğu kararlar ve bu kararlar doğrultusundaki tavır ve davranışları onun sonsuzluk âlemindeki yerini belirleyecektir. Yüce kitabımız Kur'an-ı Kerim'in birçok ayetinde ve Peygamber (s.a.v)'in hadislerinde insanlığa aklını kullanması, düşünmesi tefekkür etmesi tavsiye ediliyor. Bu emir ve telkinler doğrultusunda içinde bulunulacak hal ile elde edilecek olan sonuç, ya ebedi bir cennet ya da çılgın alevli bir ateştir...

Gece yarısından sonraki zamanlarda Kur'an'ı, tertil üzere okumak, başta namaz olmak üzere ibadetlere devam etmek, nafile ibadetlerle özellikle gece namazı ve oruçla amelîrimizi çoğaltmak, İslâm Peygamberi'nin (s.a.v.) siretini (hayat hikâyesini ve tarzını) öğrenmek, bir beşerde tecelli eden İslâm aklına ulaşmaya çalışmak edinilmesi gereken hasletlerdendir.

Mü'minler olarak bize düşen vazife ise yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden kendimizi ve ehlimizi korumaktır. Akli melekelerimizi Allah (c.c) ve Resulünün (s.a.v) emirleri doğrultusunda kullanmalı, ilahi reçetede gösterilen tedaviyi uygulamaya muhtaç birer hasta olduğumuzun bilincinde olmalı, iman edip salih amel işlemeli ve birbirimize hakkı ve sabrı tavsiye ederek hüsrandan kurtulmaya çalışmalıyız. Rabbin bizleri hidayete erdirdiği kullarından eylesin.

Selam ve dua ile...

Genç Birikim İlim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Akdere Temsilciliği Açıldı

Genç Birikim

Genç Birikim İlim Kültür Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Akdere Temsilciliğinin açılışı, 26 Mayıs 2013 tarihinde Filistinli Şeyh Raid Salah'ın da katılımıyla gerçekleşti.

Açılış Programı, Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başladı. Dernek Başkanı Ali Kaçar'ın kısa bir takdim ve tanıtımından sonra Şeyh Raid Salah konuşmasına başladı.

Şeyh Raid Salah konuşmasında, Filistin ve Mescid-i Aksa üzerinde oynanan Siyonist İsrail oyunlarından bahsetti. Ve Müslümanlar olarak Kudüs ve Mescid-i Aksa üzerine düşen sorumluluklarımızı hatırlatarak Filistin'in özgürleşmesi ile bütün ümmetin, Müslümanların özgür olacağını ifade etti.

Açılışa gelen misafirlere yemek ikramında bulunuldu. İkramların arkasından Genç Birikim Derneği Genel Sekreteri Uğur Aydın söz aldı ve kısa bir teşekkür konuşması yaptı.

Aydın, konuşmasında; "Kendilerini yalnız bırakmayıp katılım gösterenlere teşekkür ederek Rabbimizin üzerlerine yüklemiş olduğu sorumluluğun ve vermiş olduğu emanetin farkında olduklarını, bu sorumluluğu ve Rabbimizin emanetini kardeşlerin de vermiş olduğu cesaret ve güvenle layık şekilde yerine getirmeye devam edeceklerini, Rabbimizin kendilerine böyle bir mekân nasip ettiğini, bu mekânlarda Yüce dinimiz İslam için çalışmayı, hayırlı amellerde bulunmayı Rabbimizin kendilerine nasip etmeyi umduklarını ve bu mekânların da sayılarının artmasını dilediklerini, son olarak bu mekânı almalarında desteği, katkısı olan bütün kardeşlerden Allah razı olsun temennisinde bulunduklarını, yapmış oldukları Sadaka-i Cariyelerinin sevabının ahirette kendilerine ulaştırılmasını Yüce Allah'tan dilediklerini," ifade etti.

Son olarak Dernek Başkan Ali Kaçar, ayetler ışığında İman ve Salih amel konusunda yapılması gerekenler ve üzerimize düşen sorumluluktan bahseden veciz bir sunum gerçekleştirdi.

Ali Kaçar'ın sohbetinden sonra program sona erdi.

Medeniyet Derneği Tarafından Gerçekleştirilen Siyer Yarışması Türkiye Finalinde Ankara 2. Oldu

Genç Birikim

Medeniyet İlim Kültür ve Dayanışma Derneği Ortaöğretim Birimi'nin düzenlemiş olduğu Liselerarası Siyer Yarışması Türkiye Finali İstanbul'da Zübeyde Hanım Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Kur'an-ı Kerim tilavetiyle başlayan programda dernek başkanımız Kâzım Sağlam, Hz. Peygamberin hayatının bütünüyle örnek almamız gerektiğini ve Peygamberini tanıyan, örnek alan Müslüman gençliği oluşturma sorumluluğumuzu hatırlatan kısa bir konuşma gerçekleştirdi. Medeniyet Derneği Ortaöğretim Birimi adına konuşma yapan Süleyman Karakuş ise Medeniyet Derneğinin kurulduğu yıldan günümüze kadar olan eğitim faaliyetlerini anlatarak Hz. Peygamber'in hayatını konu alan yarışmaların onun hayatını öğrenmedeki öneminden bahsetti.

Türkiye'nin 8 farklı bölgesinden gelen yarışmacılar Ahmet Efe'nin "Peygamberimiz'in

Hayatı" adlı kitabından hazırlanan sorulara verdikleri cevaplarla dereceye girmeye çalıştılar. Kıyasıya bir mücadelenin yaşandığı, heyecanın ve coşkunun hiç eksik olmadığı programda, dereceye girenleri asıl sorularla belirlemek mümkün olmayınca yedek sorulara geçildi. Yedek sorular neticesinde birinciliği Sakarya'nın KARASU ilçesinden gelen yarışmacılar kazanırken, ikinciliği ANKARA, üçüncülüğü ise GAZİANTEP ilinden gelen yarışmacılar kazandı. Yarışmanın tamamlanmasının ardından ödül törenine geçildi. Tüm yarışmacılara katılımlarından dolayı sertifika verildi ve kitapla ödüllendirildi. Üçüncülüğü kazanan yarışmacılar tablet bilgisayar, ikinciler dokunmatik telefon, birinciler ise netbook bilgisayar ile ödüllendirildi. Ayrıca dereceye girmeyi başaran ekibin hocalarına çok değerli çalışmalarından dolayı plaket takdiminde bulunuldu. Ödül töreninin ardından toplu fotoğraf çekimiyle program son buldu.

Genç Birikim “Ödüllü Liseliler İslamî Bilgi Yarışması” ve “Ödüllü Kur’an-ı Kerim’i Güzel Okuma Yarışması” Yapıldı

Genç Birikim

Gayesi ‘Mukaddes emanete sahip çıkan; dinini, dilini, iffetini, kalbini muhafaza eden, Allah ve Rasûlü’nün hükümlerini baş tacı eden Salih ve Saliha gençler yetiştirmek olan” Genç Birikim tarafından, 21 Nisan 2013 tarihinde ‘Liseliler İslami Bilgiler Yarışması’, Genç Birikim Konferans Salonu’nda yapıldı. Akaid, Fıkıh, Siyer vb. alanlarda hazırlanan 250 soru arasından 80 soru sorularak gerçekleştirilen yarışma sonucunda, dokuz gencimiz tüm sorulara doğru cevap vererek birinci oldular. 12 Mayıs’ta yapılan eleme turu, yine çok çekişmeli geçti. Ömer Ekinci ve Furkan Uluğ sorulara eşit şekilde doğru cevap verince, yedek sorulara geçildi ve sonuçta Ömer EKİNCİ kardeşimiz birinci, Furkan ULUĞ ikinci oldu. Üçüncülüğü ise Ahmet Talha KAYNAK kardeşimiz elde etti. Birinci kardeşimize PC Tablet, ikinci kardeşimize saat, üçüncü olan kardeşimize de Mp4 hediye edildi. Kendilerini, üstün

gayret ve çalışmalarından dolayı tebrik eder, Yüce Rabbimizden dünya ve ahiret saadeti niyaz ederiz.

Kur’an-ı Kerim’i Güzel Okuma Yarışması da 12 Mayıs 2013 tarihinde yine Genç Birikim Konferans Salonu’nda Muhammed İMAMOĞLU nezaretinde gerçekleştirildi. ‘Yasin, Rahman ve Gâşiye Sureleri’nin belirlendiği yarışmada Tevfik İleri Anadolu İmam Hatip Lisesi’nden Abdullah Cihad ATEŞ kardeşimiz ipi göğüsledi. Bizlere Gâşiye Suresi’ni tilavet eden, güzel bir Kur’an ziyafeti veren Abdullah’ın ardından, Furkan ULUĞ ikinciliği, Ubeydullah İMAMOĞLU kardeşimiz de üçüncülüğü kazandı.

Bizlere Kur’an ziyafeti sunan genç kardeşlerimizi tebrik ediyor, yarışmaya katılan tüm gençlerimize teşekkür ediyor, Kur’an ve Sünnet’e uygun bir hayat sürdürmeyi Yüce Rabbimizden niyaz ediyoruz.

Genç Birikim 2013 Ödüllü Hanımlar Arası Siyer Yarışması Yapıldı

Genç Birikim

Genç Birikim tarafından düzenlenen "2013 Ödüllü Hanımlararası Siyer Yarışması" yapıldı. Yarışmamıza olan ilgi ve katılım oldukça fazla ve memnuniyet vericiydi. Başarının yüksek olması kardeşlerimizin "Siyer"e olan ilgisini ortaya koydu. Dereceye giren ilk dört kardeşimiz çeşitli hediyelerle ödüllendirildi.

Birinciye; Fizîlalil Kur'an,

İkinciye; Zâd-ul Meâd,

Üçüncüye; Tefhimul Kur'an hediye edildi.

Dereceye giren hanım kardeşlerimizi tebrik eder, yarışmamıza katılan tüm hanım kardeşlerimize ise teşekkür ederiz.

Saçma Bir Düzen

Ömer Ali TORTUM

Ah ne saçma bir düzen; doğmuşum içinde ben;
Yılanlara pranga; balıklara kelepçe...
Gündüz gizlen gözlerden; gecede özen bezen;
Caddeler tımarhane; çıldırmışız biz hepçe...

Adım başı bir ölüm, metre metre cinayet,
Ne sulhta bir fikir var ne insafa inayet.
İnsanlardan feryatlar yükselir ayet ayet;
Gazze, Hama, Çeçenya, Bosna Hersek, Halepçe...

Asrımın şerefini beş paralık ettiler.
Demokrasi parola; güç davası güttüler.
Irak'ta kaç bacımın namusun' kirlettiler!??
Bilmem kaç kardeşimi öldürdüler köpekçe!

Bir odun parçasıyla ordu deviren ordu;
Ey Musa! Rabbin sana inanmayı buyurdu.
Onlar plan kurarken Rabb'im de plan kurdu;
Bize düşen savaşmak; susmak değil ödleğe...

İslam'da İç ve Dış Güzellik

Emine GÜVEN

İnsanı yaratan, Kur'an'ı indiren, edebi ve hayâyı bizlere öğreten Allah-u Teâlâ'ya hamdolsun. Kur'an'ın yaşanır halini bizlere örnek olarak gösteren, Kur'an-ı Kerim'i daha iyi anlamamız için şerefli sözleri ile bize yol gösteren Resulüne salât ve selam olsun.

Rabbimizin yüzlerce güzel isimlerinden biri de "Settâr"dır. Settâr, bilerek veya bilmeyerek yaptığımız bütün hatalarımızı, ayıplarımızı ve kusurlarımızı örten demektir. Rabbimizin bizlere bahsetmiş olduğu en büyük nimetlerinden biri de aklımızdan geçenlerin dışarıdan görülmemesidir. Eğer aklımızdan geçen her şey görülecek olsaydı halimiz ne olurdu?

Aklımızdan geçenleri başkaları bilmeyince birbirimize ne kadar kırgın veya kızgın olsak da nezaketen bile olsa birbirimizden Allah'ın selamını esirgemiyoruz. Böylece küçük bir kırgınlık anında insanlarla ilişkilerimiz bozulabilecekken az sabırla sorunlara çözümler üretebiliyoruz. Öte yandan insanlar bilmese de yüce Mevla'mız aklımızdan geçenleri de bilir, kalbimizden geçenleri de bilir, yalanları da bilir doğruları da. Bu yüzden kalbimizin saffetini korumak çok önemli.

Rabbimiz cildimizin hemen gerisindeki kanı kılcal damarların içerisinde gizlerken bir gün içimizdeki tüm sırların ortaya döküleceğini haber veriyor: "O gün sırlar açığa çıkacak"(Tarık:10).

Mevlana Hazretleri bu ayet-i kerimeyi şu hikâyeye ile açıklamıştır: Zengin birinin köleleri efendilerinin sevdiği meyveleri yediler. Efendi,

meyve isteyince suçu zenci olan kölenin üzerine atarlar ve "Efendim bütün meyveleri zenci köle Lokman yedi." dediler. Bunun üzerine zenci köle Lokman, efendisine "Hepimize sıcak su içirin, siz ata binin ve bir kırbaça bizi kovalayın." dedi. Efendi bunu yaptı ve su dolu mideyle koşan köleler kismaya başladılar. Kusunca kimin ne yediği ortaya çıktı.

Bu dünyada Rabbimiz yemeyeceğimiz ve haram olan şeyleri belirlemiş ve bizlere Resul ve Kur'an aracılığıyla bildirmiştir. Sokaklarda dolaşırken haram yiyenle helal yiyen ayırt edilemez. Aynı daldan kopartılan iki elmadan satın alınan ile çalınan elma kimyagerin aletinde aynı görülür. Fakat ahiretin kimyası bu dünyadakine benzemez. Tıpkı yalanla doğru ve helal ile haram gibi.

Yapılan bütün zulüm ve iftiralar bir gün ortaya çıkar. Kendi ayıbını örtmek için insanlara iftiralar atanlar bu dünyada çevrelerindeki insanları yalanlarıyla kandırdıklarını zannetseler bile bu dünyanın ahiretinin de olduğunu acaba düşünmüyorlar mı?

Bu kişilerin şu ayet-i kerimeleri hatırlarından hiç çıkarmamaları gerekir:

"Kıyamet gününde sırların hepsi meydana çıkacak açıklanması istenmeyen gizli şeyler açıklanacak"(Tarık:10)

"Cehennem ehline kaynar su içirilince bütün bağırsakları parçalanacak ve olanca rezaletleri ortaya çıkacak, Cennetliklerle Cehennemde ebedi kalacak ve kendilerine kaynar su içiri-

lip bağırsakları parçalanacak olanlar bir olur mu?”(Muhammed:15)

Ateistlerden biri "Cehennemin varlığı insan hakları ihlalidir." diyecek kadar çıldırmıştır. Cehennem olmasa bu dünyada insanlara, hayvanlara ve bütün canlı mahlûkata zulüm yapan zalimler cezasını nasıl çekecekti?

Kur'an-ı Kerim Bakara Suresi'nin 74. ayetinde Yahudilerin kalplerinin taşlardan daha katı olduğunu haber vermektedir. "O taş gibi kalbe biz, ne kadar nasihat etmiş, yumuşak söz söylemiştik de hakkı kabul etmemişti. Onun için Cehenneme layık görüldü. Çünkü kötü sözler ve çirkin işler, kötü kimseler içindir." ayet-i kerimesi hikmetin ta kendisidir.

"Çirkin çirkine eş olması yaraşır çünkü cinsidir. Leş yiyen kargayı bülbüllerin vatani olan gül bahçesine koymak, hem bülbüle ve hem de güle hakarettir." Mevlana bu benzetmeyi "Kötü ve pis olanlar kötü ve pis kimselere aittir, temiz ve güzel olanlar temiz ve güzel kimselere aittir"

mealindeki Nur suresinin 26. ayetinden ilham olarak söylemiştir.

Bu nedenledir ki ne kadar çirkin ve kötü huylarımız varsa kendimizi düzeltmeliyiz. Çünkü eşimize dostumuza, hepsinden önemlisi çocuklarımıza güzel örnek olmalıyız. Peygamber efendimiz (s.a.v.) "İslam güzel ahlaktır." buyurmuştur.

Her sarı, altın; her parlayan, ışık; her akan, su değildir. Her konuşan da ne konuştuğunun farkında değildir. Rabbimiz hepimize Kur'an ahlakıyla yaşamayı, hata ve kusurlarımızın farkına varmayı ve kendimizi düzeltmeyi nasip etsin. Çünkü ancak kişiler kendilerini düzeltirse toplumda düzen sağlanabilir.

İçimiz şirkten haramdan ve yalandan temizlendiği gibi dışımız da pis ve kötü şeylerden arınmalı ki tertemiz Cennete layık olalım.

Kaynak: Mevlana'nın Diliyle Kur'an Tefsiri (Mahmut TOPTAŞ)

Tevhid'in Hakikati'ne Ermek İsteyenlere!

Abdulfettah KILIÇ

Kitap Tanıtımı

Kitabın Adı: Tevhidin Hakikati

Yazarı: Yusuf el-Karadavi

Yayınevi: Özgün Yayıncılık

Dünya Müslümanlarından âlim ve müçtehid Yusuf el-Karadavî'yi tanımayan, bilmeyen yoktur sanırım. Ve aynı zamanda pek çok eser neşrettiğini de. Tüm ümmeti kuşatacak kararlar almaya ve bunu dünyayla paylaşmaya yetkin bir âlim kendisi.

Son yıllarda onu, genelde medya üzerinden verdiği demeçlerden biliyor insanlar. Ama kendisine daha içeriden bakanlar ve kitaplarıyla haşır-neşir olanlar için daha başka bir değer taşır. En meşhur eseri, belki de, en son haliyle Türkçeye yedi cilt olarak kazandırılan Çağdaş Meselelere Fetvalar'dır. Sonrasında ise Sünnet'i Anlamada Yöntem, İslam'da Helal ve Haram, İbadet, Müslüman'ın Temel Kültürü, Tekfir'de Aşırılık vd. eserleri gelir. Roman olarak ümmete sunduğu Âlim ve Tağut çalışması ise, küçük hacmine rağmen büyük muhteva taşır.

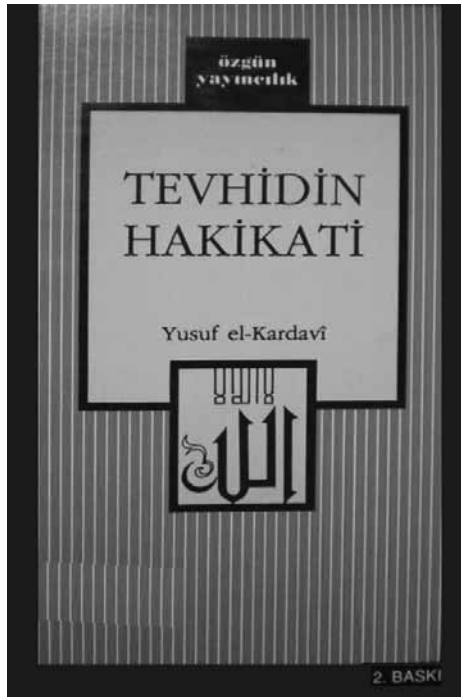
Karadavî'nin bir de Tevhidin Hakikati isimli risale şeklinde kitap çalışması var ki; onu okumamış olmanın, tevhid'i ve şirk'i tam olarak kavrama yolunda olanlar için, yani tüm mü'minler için, bir eksiklik olacağını düşünüyorum. Tevhid ve şirk konusunda özet niteliği taşıyacak konuları ele alarak hızlı bir okuyuşu murat etmiş olabilir Karadavî. Et-kili ve derinlikli bir meyve vermiş, denilebilir bu eseriyle. Bu çalışma, ilk olarak Özgün Yayıncılık çevirisiyle çıkmıştı, sonra bir de İhtar Yayınları yeni bir çeviriyle yayınladı ve en son olarak

ta Nida Yayınları gölgesiyle buluştu okuyucularıyla. Çeviri de güzel, baskısı da. Yeri gelmişken belirtmiş olalım ki, Nida Yayınları aynı zamanda üstad'ın tüm kitap çalışmalarını yayınlama görevini üstlenmiştir. Nasıl ki Ali Şeriatî'nin eserlerini Fecr Yayınları üstlenmişti, Karadavî kitaplarının ev sahipliğini de Nida yapıyor. Eksik olmasınlar.

Okuyucu, bu sevimli kitapta-bir anlamda akaid kitabı da diyebiliriz- tevhidin mahiyetinin ne olup olmadığını kavrayıp ona nasıl sarılması gerektiğini fark ediyor. Ve aynı şekilde şirk'le de tanışarak ondan uzak durmanın esprisini anlıyor. Tanımadan, tanışmadan ne sevginin ne de yerginin bir değeri olur. Cahilî sevmeler ve nefretler kişiyi kayba götürür, ta ki hakikatle tanışık ve barışık oluncaya kadar.

Bu eserinde yazarımız/âlimimiz bizlere neler anlatıyor neler? Allah'a iman etmenin bütün inançların temeli olduğunu, İslam'ın ancak tevhid üzere kurulu olacağını, fitratın Allah'ın bir tek olduğuna delalet ettiğini ve bunun akli ve nakli delillerini, tevhidin Allah'a iman etmede öz bir nitelik taşıdığını, tevhidin gerçek içeriğini ve onu niteleyen ibadetlerin muhtevasını bizlere tek tek açıklayarak anlatıyor. Bu açıklamalarda nasslara başvurmadan geri durmuyor. Sözlerini ayet ve sahih hadislerle taçlandırmayı iyi biliyor. Zaten âlim olmak ta bu değil midir esasında. Âlim, bildiklerinin yanında taşları gediğine en güzel şekliyle koyandır. Âlim, sanatkârdır; neyin nerede olmasını ve nereye konmasını, nereye yakışık almasını gayet iyi bilendir.

İslam'a girişimizi ve onda kalışımızı resmeden 'la ilahe illallah' düsturu-nu, yani tevhid'i bize genel

çerçeveleriyle belletmek derdinde olan bu âlim adam, tevhid'in Allah Elçilerinin ilk vazifesi olduğunu, İslam'ın yegâne şiar'ı olarak kabul edildiğini, yine onun Allah Teâlâ'nın kulları üzerinde olan en büyük hakkının olduğunu ifade ettiğini, Rasul ve Nebilerin görevi olmasının yanında bütün Müslümanların da aynı şekilde çağrılar olduğunu; tüm bunların hakiki manada yerini bulması için samimi ve ihlâslı bir şekilde yüce Rabbe karşı sorumlu olunan ibadetlerin yerine getirilip tağutun tanınması/tanımlanması ve ondan olabildiğince uzak durulup reddedilmesi gerektiğini üstüne basa basa bildiriyor.

Sonra mevzu, gelip şirk'e dayanıyor tabi. Her şey zıddıyla kaim olunca, tevhid anıldığında şirk de hemen yerini almıyor değil. Onu küçüğüyle büyüğüyle, gizlisiyle açığıyla tanımalıyız ki, ondan hakkıyla korunup sakınabilelim. Ve onu şöyle tanıyoruz; Allah'tan gayrısını kanun koyucu olarak kabul etmek en büyük zulümdür. Allah'tan gayrısı adına yemin etmek, muska ve nazar boncuğu takmak, üfürükçülük, büyücülük, kâhinlik, falcılık vs. bunların tümü tevhide giden yolları kapama özelliği taşır. Yine hiçbir muvahhid/tevhid ehli, Allah'tan başkası adına adakta bulunma, kurban kesme ve uğursuzluğa inanma lüksüne sahip değildir.

Güzel âlim Yusuf Karadavî sözlerinin bir yerinde yaptığı orijinal bir tespitiyle okuyucusunu mest ediyor: Şirk'in kefareti yedirmek, içirmek, oruç tutmak değil; bizzat tevhid'i yenilemektir.

İslam'ın şirke götürücü tüm unsurları ve yolları kapatmakla yükümlü olduğunun bilincine varan her bir mü'min, asla peygamberlerine aşırı tazimde bulunmayacak, Salih olarak kabul edilen insanlar hakkında yine aşırıya gitmeyecek, kabirler konusunda Rasulullah'ın emir ve tavsiyelerine uyacak ve garip garip şeylerden(ağaç, taş vb.) yardım bekleme hastalığından kurtularak şirke sokucu tüm söz ve tavırlardan kaçınacaktır, kaçınmak zorundadır.

Son olarak şunlar bilinmelidir ki; insanlığın gerçek özgürlüğe kavuşması ve güvenin sağlanması, kişiliklerin dengeye oturtulması, psikolojik gücün, kardeşlik ve adaletin tesisini gerçekleştirecek olan biricik sistem ve nizam tevhid'dir ve dolayısıyla tevhid'in özünü oluşturduğu İslam'dır, bu hak yalnızca ona aittir. Zilletin, hurafelerin, zulmün, korkunun kaynağı da şirk'tir. İnsanın insanca var olmasına, kendisini fitratına uygun bir şekilde gerçekleştirmesine engel teşkil eder. Ve sonuçta hem dünyasını hem de ahiretini zindana çevirir insanın. Bu denli bir akıbeti hiçbir iman ehli kabule yanaşabilir mi! Maazallah.

Bizi bu küçümen risale türü eseriyle ihya eden Dünya Müslümanlarının genelini âlim olarak kabul gördüğü Yusuf el-Karadavî'ye Rabbimizden hayırlı ömürler diliyoruz. Onun gibi hayatını İslam uğrunda değerlendirenlerin/kıymetlendirenlerin çoğaldıkça çoğalmasını niyaz ediyoruz. Zira ümmete vaziyet edilecek ve onu dik tutmaya gereksinim duyulacak daha çok vakitler var.

İNNA LİLLAHİ VE İNNA İLEYHİ RACİÛN

Okurlarımızdan Fatih Arslan'ın babası vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Ayhan Yeni'nin babaannesi vefat etmiştir.
Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Hacer GAFFAROĞLU'nun babaannesi vefat etmiştir.
Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Sümeyra Arslan'ın annesi, Hakkı Arslan'ın kayınvalidesi vefat etmiştir.
Merhumeye Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Metin Gelekçi'nin dayısı vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Okurlarımızdan Murat Kandemir'in babası vefat etmiştir.
Merhuma Allah'tan (C.C.) rahmet, yakınlarına sabrı cemil niyaz ederiz.

Müzik ve Çalgı Aletleri

Betül KURMUŞ

Müzik nedir; Yunan asıllı bir kelime olan müzik ud, keman, ney, darbuka vb. aletlerle yapılan sanat dallarının tümüne verilen addır.

Âlimler müzik, şarkı ve türkülerini sevk ettiği unsurlardan dolayı çeşitli terimlerle adlandırılmışlardır. Bunlar; boş söz (lehv); heva, batıl, yalan söz (zü); ıslık (müka); alkış (tasdiye); zina davetçisi (rukiyyetü'z zina); şeytan sesi (şavtu's şeytan; nifak yeşerten (münbitü'n nifak) gibi isimleri onu tarif etmek için kullanmışlardır.

Müziğin özellikleri ve zararları;

—**Haramlara** teşvik eder ve onları güzel gösterir

—**Fıskı**, fücuru ve azgınlığı emreder

—**Nefsi** şehvi fiillere iter

—**İnsanın** adalet ve mürüvvetini giderir

—**Kalbi** meşgul ederek Allah'ın zikrinden alıkoyar

—**Kalbi** karartarak iyiliği ve kötülüğü ayırt edemez bir hale getirir

—**Şeytani** hal ve fiillere güç vererek kötü işlerin yolunu açar

—**İnsanın** sözlü ifade yeteneğini azaltır. Zihni boş ve faydasız şeylerle meşgul eder.

Hüküm açısından şarkı ve türküler mubah ya da haramlık açısından ikiye ayrılır;

Mubah Teganniler; Çalgı aletleriyle eşlik

edilmeksizin sadece bir nağmeyle ve seslice art arda söylenen sözlerdir. Ancak bunun mubah olması için bazı şartlar vardır;

1- Muhtevasında; içkiye, kadına teşvik, İslam ve Müslümanlarla alay etmek, kâfirleri övmek gibi İslam'a aykırı sözler bulunmamasıdır.

2- Erkeklerin görmemesi için yeterli önlem alınsa da, erkeklerin duyma ihtimali varsa eğer, buluş çağına ermiş bir kadın tarafından söylenmemeli

3- Farzların edasını engellememeli, sonuçta buna sevk etmemeli

4- Aşırılığa gidilmemelidir

Mubah Olan Teganni Çeşitleri;

1- İş ve çalışma sırasında; İş esnasında sıkıntıyı azaltmak, bıkkınlığı gidermek ve azmi artırmak için söylenen ilahiler, marşlar ve nağmeler

2- Savaş kasidesi ve nağmeler; Mücahidleri teşvik için söylenir

3- Beşikteki çocuğu sakinleştirmek için annenin söylediği ezgi ve ninniler

4- Kadınların düğün, sünnet merasimleri ve bayramlarda alet kullanmadan ya da yalnız zilsiz tef kullanarak söyledikleri ezgi ve dizeler. Ancak bu durumda, teften başka çalgı aletinin olmamasına, erkeklerin değil kadınların çalmasına, tefin kenarlarında zil bulunmamasına, ayrıca aşırılığa giderek bu ruhsatın aşılmasına dikkat edilme zorunluluğu vardır.

Haram Teganniler; Yukarıdaki şartları taşımayan her türlü melodi, ezgi, şarkı ve türküş çeşidi bu gruba dâhildir.

Çalgı aleti eşliğinde söylenen her nevi ezgi, şarkı ve türküş çeşidi haram grubuna dâhildir. Dolayısıyla bunlar farzın edasını engelleyen; İslam'a aykırı sözler ihtiva eden; kadının erkeğe hitaben söylediği, içkiye, fuhşa çağıran; harama götüren; ehl-i fücurun bestelediği ve söylediği haram sınıftan olup kesinlikle caiz değildir. Bunların tümü Allah'ı anmaktan alıkoyar ve insanın yaratılış gayesi olan Allah'a kulluktan tamamen uzaklaştırır.

KUR'AN'DAN DELİLLER

1. Ayet; 'İnsanlardan öyleleri var ki, herhangi bir ilmi delile dayanmadan, Allah yolundan saptırmak ve sonra da onunla alay etmek için boş sözü (levhe'l hadis) satın alır. İşte onlara rüsva edici bir azap vardır. (Lokman/6)

Abdullah b. Mes'ud (r.a)'ya levhe'l hadis ne olduğu sorulduğunda; 'Andolsun ki bu çalgıdır' diye cevap verdi ve bunu üç kere tekrarladı. Sahabenin önde gelenlerinden İbn Abbas, İbn Ömer ve Cebir b. Abdullah (r.a)'da levhe'l hadis çalgı olduğunu söylemişlerdir.(İbn Kesir, Taberi)

Tefsir usulünde, Sahabi sözü ve icma ettikleri takdirde Tabiin sözünde delil kabul edildiği bir kuraldır. Bu ayetle ilgili olarak da Sahabe ve Tabiinin tamamı aksi hiçbir görüş olmaksızın levhe'l hadisi müzik olarak tefsir ettiler.

2. Ayet; 'Allah (şeytana defol git) dedi. Onlardan kim sana uyarsa, iyi bilin ki cehennem hepinizin cezasıdır. Mükemmel ve tam bir cezai onlardan gücünün yettiği kimseleri sesinle (davetinle) yerinden oynat (şaşırt); Süvarilerinle, yayalarınla onları yaygaraya boğ, mallarına ve evlatlarına ortak ol, kendilerine vaadlerde bulun (onları oyala dur) şeytan insanları aldatmaktan

başka bir vaadde bulunmaz. Şurası muhakkak ki benim (ihlâslı) kullarım üzerinde hiçbir ağırlığın (hâkimiyetin) olmayacaktır. (Onları) koruyucu olarak Rabbin yeter'. (İsra/63-65)

Tabiinden olan müfessirlerin imamı Mücahid Rahmetullahı Aleyh, bu ayetteki (sesinle) bi savtike, ifadesiyle ilgili olarak 'bu şarkı, müzik, çalgı aletleri, boş ve batıl sözlerdir' demiştir. Dahhak b. Mezahim de 'çalgı aletlerinin sesidir' demiştir. (Kurtubi 10/288)

3. Ayet; 'Şimdi siz bu söze Kur'an'a mı şırıyorsunuz? Gülüyorsunuz da ağlamıyorsunuz ve siz habersizce eğleniyorsunuz.(Necm/59-61)

İbn Abbas ayetteki eğleniyorsunuz ifadesinin şarkı olduğunu söylemiştir. Zira Yemen lehçesinde, bizi eğlendir (Esmis lena)denildiğinde, bize de şarkı söyle (ğanni lena) anlamı kastedilir. Mücahit (rahmetullahi aleyh) de buradaki ifadenin anlamının şarkı olduğunu söylemiştir. Aynı şekilde Yemenliler falan eğlendi, fala eğlendi (semede fûlan) dedikleri zaman fulanın şarkı söylediğini anlatmak isterler. (İğasetül lehfan 1/258)

4. Ayet; Onların (müşriklerin) Beytullah'ın yanındaki duaları da ıslık çalmak ve alkıştan başka bir şey değildir.(Enfal/35)

SÜNNET'TEN DELİLLER

'Yemin ederim ki, ümmetimden bir topluluk gelecek; zinayı, içkiyi, ipek elbise ve çalgıyı helal sayacaktır.' (Buhari)

Hadisin metninde yer alan 'El-Meazif' bütün çalgı aletlerini ve onlarla eğlenceyi de kapsayan, bu anlamda geniş bir ifade anlamı olan bir kelimedir.

'Rabbim Azze ve Celle bana içkiyi, kumarı 'kubey'i ve şarkı söyleyen kadınları haram kıldı' (Sahih, İmam Ahmed 1/274)

'Kube' Maalesef onsuz neredeyse hiçbir teganninin olmadığı darbukadır.

'Bu ümmet içerisinde zillet, zulüm ve çökenti olacak. Müslümanların biri bu ne zaman olacak diye sordu. Rasulullah içki içilip, kadın oynatıldığı, çalgı aletleriyle şarkı söylenip eğlendiği zaman diye cevap verdi' (Tirmizi)

'Ümmetimden bazı insanlar içkiye başka isimler vererek içerler. Şarkıcı kadınlar ve çalgı aletleriyle başlar iner kalkar. Allah, onları yerin dibine batırır da domuzlar ve maymunlar kılar.' (İbn Mace)

'İki ses mel'undur. Bunlar nimet anında çalgı sesi, musibet anında vahlama sesidir.' (Silsileti ehadisissahiha 427)

'Ümmetimden bir kısım insan aşağılanacak, zillete düşüp zulme uğrayacaklardır. Sahabeler sordu; 'ya Rasulullah bunlar lailahe illallah şahadetinde bulunacaklar mı?' Efendimiz şöyle cevap verdi; 'Evet ama o zaman içki içilecek, çalgı aletleri çalınacak, ipek elbiseler giyilecek.' (Hasen İbn Ebi Şeybe 5/164)

'İbn Ömer (r.a)'ın kölesi Nafi anlatıyor 'İbn Ömer'in peşinden gidiyordum kaval çalmakta olan bir çobana rastladık. İbn Ömer hemen ellerini kulaklarına tıkararak yürümesini hızlandırdı ve bana 'Ey Nafi bir şey duyuyor musun dedi'. Ben de hayır dedim. Bunun üzerine ellerini kulaklarından çekerek şöyle dedi 'Bir gün Rasulullah (s.a.v) ile beraberdim O da bunun gibi bir şey işitince böyle yapmıştı'. (Ebu Davud)

Müfessir Kurtubi, İbn Ömer'den bu rivayeti naklettikten sonra şöyle dedi; 'Böyle bir ses karşısında onlar bu tür tavır takınıyorlarsa çağımız şarkı ve çalgı aletleri karşısında durum ne olur?

Rasulullah (s.a.v) 'Zil şeytanın çalgısıdır' demiştir. (Müslim) Bir başka rivayette de 'Köpek ve zilin bulunduğu yere melekeler girmez.' (Müslim)

İnsanoğluna zina yapmasından dolayı günah yazılır. Bunun cezasını her nasılsa çekecektir. Gözün zinası (harama bakmak), kulağın zinası (haram ve müstehcen olan şeyleri) dinlemektir. (Müslim)

SAHABE, TABİİN VE DÖRT İMAMDAN NAKLEDİLENLER

Ebu Bekir Sıddık (r.a) iki küçük cariyenin tef çalıp, şarkı söylediklerini gördü ve onları azarlayarak 'Rasulullah'ın yanında şeytanın çalgısını mı çalıyorsunuz?' dedi. Rasulullah da bunu ikrar etti. (Buhari)

Sürekli Allah'ın zikriyle meşgul olan Osman (r.a) Allah'ın kendisine lütfu olarak hiçbir zaman bu masiyete bulaşmamıştır. Şöyle demektedir 'Ne şarkı söyledim ne boş hayallere daldım (bu iki masiyetten uzak durdum) (İbn Ebi Asım 2/595)

İbn Abbas (r.a) 'Tef haramdır, çalgı aletleri haramdır, kube ve ney de haramdır.' (Beyhaki 10/222)

Aişe (r.anhuma) validemiz bir ziyarette bulunuyordu ki evde başını sallayarak şarkı söyleyen bir adam gördü. 'Yazıklar olsun sana bu şeytandır çıkarın bunu dışarı' dedi ve çıkartıldı. (Buhari Edebul Müfred)

İmam Şafi (r.a) 'Şarkı batıla benzeyen insanı oyalayan boş ve çirkin bir sözdür. Kim on çok dinlerse sefihtir (beyinsizdir) ve şahadeti kabul edilemez, şarkı çirkin ve haramdır. Nitekim Allah 'u Teala; 'Allah küfrü, fıskı ve isyanı size kötü göstermiştir.' (Hucurat/7) buyurmaktadır. İmam Şafi sözüne şöyle devam etmiştir; 'Irak'ta şarkı, denilen bir şey terk ettim ki onu insanları Kur'an'dan uzaklaştırmak için zındıklar keşfetmiştir.

İmam Ahmed (r.a) 'Kaval, ney, zurna, tambur, saz, kemence ve benzerleri haramdır.' Dedi.

İCMA'DAN DELİLLER

Bildiğiniz üzere Selefi Salihin'in (Sahabe, Tabiin ve Etba'ut Tabiin, bir meselede görüş birliğine varması olan icma, Kitap ve Sünnet'ten sonra İslam'ın üçüncü kaynağıdır. Dolayısıyla icma kesin hüccet olup, muhalefet etmek caiz değildir. Allah Azze ve Celle 'Her kimde kendisine doğru yol apaçık belli olduktan sonra Peygambere muhalefet eder ve Müslümanların yolundan başka yola giderse, bizde onu döndüğü yolda bırakır (Ahirette) cehenneme atarız. O ne kötü bir dönüş yeridir.' (Nisa/115)

Bu ayeti kerimede mü'minlerin yolundan başka bir yola giden kimsenin sonunun (Allah korusun) cehennem olacağı uyarısı vardır. Müslümanların icması haktır, her kim onların icmasına ters düşerse, bu ayeti kerimede bildirilen cezaya müstahak olmasından korkulur.

Müzik hakkında Kur'an'ı Kerim Sünnet-i Nebiyye ışığında en hayırlı devir olan Sahabe, Tabiin ve Tebe'i Tabiin sözlerinden çıkan ortak hüküm, şarkı söylenmesini, çalgı aletlerinin çalınmasını ve dinlenmesi hakkında hiçbir ruhsat olmaksızın yasaklamış ve bununla iştigal edenlerin çalgı aletlerinin başlarında kırılmasını emretmiştir.

"Muhakkak mü'minler felaha ermişlerdir. O mü'minler ki namazlarında havf (tevazu) sahipleridir. Ve o mü'minler ki onlar, her lüzumsuz şeyden yüz çevirirler."(Müminun-1,2,3)

Beni Affet!

Muhammed GÜLEROĞLU

Sabrediyorum hepinize
Sabredeceğim.
Biraz daha dişimi sıkacağım.
Tâ ki Şam'ı alıncaya kadar.

Size söylüyorum heeeyyy
Nereye bakıyorsunuz
Pantolonunuz patlayacak az eğilirseniz.
Aman eğilmeyin insan kılığındaki domuzlar.

Yıkılsın sistemleriniz.
Yıkacağız da.
Düşüncelerimle öldüreceğim askerlerinizi
Fikirlerim beyninizde tümör olacak.
Rüyalarınızda korku olacağım, hayallerinizde
ölüm.

Hele bir Şam'ı alalım ben o zaman size göste-
receğim
Dünyanın kaç bucak olduğunu da
Fikirlerimin ince sokaklarında bin asker nasıl
def edilmiş
Onu da...

Allah'ın emri ile seni Ümmete istiyorum Ey
Şam.
İlmine kurban olduğum şehir.
O abdestsiz ayakları sökeceğim toprağından.
Gül suları ile yıkayacağım yaranı.
Senin için sakladım gözyaşlarımı
Kurumana göz yumamam.

Esed'ler fesadlar fitneler ne zaman bizi geri
düşürdü.
Biz ne zaman teslim olduk entrikalara
Laylaylomlara.
Bir dahaki bölümleri ne de merakla bekledik.
Biz böyle miydik.
Bizi Affet ey Şam, Affet beni ey Kudüs.
Hakkını helal et bana.

Ey gözyaşına kurban olduğum çocuk.
Gözyaşının intikamını alacağım.
Bu bana ders olsun.
Ölüm geldikten sonra intikam ölüyü geri getir-
mez
Seni ağlatırlarsa bana söyle ey çocuk
Dünyayı zindan edeyim onlara
Sadece bir ricam var. Anneni ve babanı ve kar-
deşlerini korumadığım için beni affet
Ben o sırada bir sonraki bölümü düşündüğüm
için beni affet.
O sırada gelecek sezon lig maçlarını düşündü-
ğüm için beni affet.
Ben tam da senin anneni öldürdükleri sırada
yeni koltuk takımları almayı düşündüğüm için
beni affet.
Tam da o sırada adidas ayakkabı almak için
para biriktirdiğim için beni affet.
Tam da babana zalimler zindanda işkence
ederken Pizza yediğim için beni affet.
Tam da daha kundakta olan kardeşinin başını
ezdikleri sırada ben Playstation oynuyordum.
KUSURA BAKMA.

Beni Affet.
Yada bir dakika... Beni affetme. Tüm bunları
yapan eğer ben isem Benim katlim vaciptir.
Babanın ölümünde benim de parmağım var bir
baksana.
Annenin ölümüne şahitlik bile etmemişim.
Ben ne biçim Müslüman'mışım.
Beni affetme çocuk.
Eğer ben bu isem beni affetme...
Ben de kendimi affedemem...

Allah'ım affet...
Merhametlilerin en merhametlisi affet.
Tüm bunlara seyirci kaldığım için beni affet...